

Sygn. akt *IV K 21/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Sławomir Lach

Ławnicy: Mirosława Mularczyk, Zygmunt Breguła

Protokolant: A. Z.

w obecności Prokuratora – Tomasza Piekarskiego

po rozpoznaniu w dniach 10, 29 kwietnia 2013 r., 13 maja 2013 r., 3, 28 czerwca 2013 r., 8, 11, 12, 19 lipca 2013 r., 23, 27 września 2013 r., 8, 17 października 2013 r., 20, 29 listopada 2013 r., 19 grudnia 2013 r., 29 stycznia 2014 r., 11, 25 lutego 2014 r.

sprawy:

I. A. S. (1), syna E. i W. z d. G., urodzonego (...) r. w L.

oskarżonego o to, że:

1. (czyn I aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 1997 r. do kwietnia 2000 r. w K., W., G., M., Z. i innych miastach Polski, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że w trakcie kilkudziesięciu transakcji nabył od ustalonej osoby oraz nieustalonego do tej pory mężczyzny o imieniu H., łącznie co najmniej 35 kilogramy marihuany o wartości 455.000 zł, co najmniej 200 gram kokainy o nieustalonej wartości, oraz co najmniej 5 kilogramów amfetaminy w cenie 6.000 zł za kg o łącznej wartości 30.000 zł, a następnie wprowadził do dalszego obrotu odsprzedając wyżej wymienione środki i substancje W. K., R. D. (1), B. R., T. P. (2) i M. D., przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zast. art. 65§1 k.k.,

2. (czyn II aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 1999 r. do grudnia 2000 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. K. wielokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 9 kilogramów marihuany o wartości łącznej 117.000 zł w ten sposób, że wspólnie z wyżej wymienionym zorganizował zakup tego środka na terenie Królestwa Niderlandów oraz jego przewiezienie do Rzeczypospolitej Polskiej w celu dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zastosowaniu z art. 65§1 k.k.,

3. (czyn III aktu oskarżenia) w okresie od września 2001 r. do 22 września 2002 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z P. P. (1) oraz nieustalonym do tej pory mężczyzną o imieniu M., wielokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 70 kilogramów marihuany o łącznej wartości 910.000 zł w ten sposób, że zlecił przewiezienie tych środków działającym wspólnie i w porozumieniu R. D. (1) i M. B., w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zastosowaniu art. 65§1 k.k.,

4. (czyn IV aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 2003 r. do 17 września 2003 r. w L., B., K. oraz na terenie Królestwa Niderlandów, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym do tej pory mężczyzną o imieniu M. oraz w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznych ilości środków odurzających z terenu Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej, w ten sposób, że w trakcie co najmniej pięciu wyjazdów zorganizował przewiezienie przez R. K. z terenu Królestwa Niderlandów co najmniej 12 kilogramów marihuany o wartości 156 000, 00zł, co najmniej 10 kilogramów haszyszu o wartości 40 000, 00 zł, które następnie, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadził do dalszego obrotu odsprzedając R. D. (1) i innym nieustalonym do tej pory mężczyznom, przy czym z powyższego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 i z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zast. art. 65§1 k.k. oraz art. 11§2 k.k.,

5. (czyn V aktu oskarżenia) w okresie od lipca 2005 r. do 26 czerwca 2007 r. w G., C., R., Z., K. oraz innych miejscowościach, a także na terenie Republiki Federalnej Niemiec i Królestwa Niderlandów, brał udział w zorganizowanej, międzynarodowej grupie przestępczej, zajmującej się czerpaniem korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inne osoby, a także wewnątrzspółnotowym nabyciem i wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających,

tj. o czyn z art. 258§1 k.k.,

6. (czyn VI aktu oskarżenia) w okresie od lipca 2005 r. do 4 października 2005 r. w G. i K. oraz w innych miejscowościach, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 80 kilogramów haszyszu o wartości 240.000 zł, w ten sposób, że nabył przedmiotowe środki od nieustalonego do tej pory mężczyzny w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu odsprzedając je poprzez D. B. (1) i A. S. (2) innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także dopuścił się go w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt II K 454/04 za przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 263§2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 17 września 2003 r. do 30 czerwca 2005 r.,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zast. art. 64§1 k.k. i art. 65§1 k.k.,

7. (czyn VII aktu oskarżenia) w okresie od października 2005 r. do 26 czerwca 2007 r. w G., C. oraz w innych miejscowościach, a także na terenie Królestwa Niderlandów i Republiki Federalnej Niemiec, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wielokrotnie uczestniczył w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 687 kilogramów haszyszu o wartości 2.748.000 zł oraz co najmniej 34 kilogramów marihuany w cenie 12.000 zł za kg o łącznej wartości 408.000 zł w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także dopuścił się go w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt II K 454/04 za przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 263§2 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 17 września 2003 r. do 30 czerwca 2005 r.,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zast. art. 64§1 k.k. i art. 65§1 k.k.,

8. (czyn VIII aktu oskarżenia) w okresie od kwietnia 2006 r. do 26 czerwca 2007 r. w K. i G., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czerpał korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez inne osoby w ten sposób, że w prywatnych mieszkaniach na terenie K. założył agencje towarzyskie, w których procederem prostytucji trudniły się ustalone i nieustalone do tej pory kobiety, uzyskując korzyść majątkową w wysokości nie mniejszej niż 20.000 złotych, przy czym z powyższego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także dopuścił się go w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt II K 454/04 za przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dn. 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 263§2 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 17 września 2003 r. do 30 czerwca 2005 r.,

tj. o czyn z art. 204§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i art. 65§1 k.k.,

9. (czyn IX aktu oskarżenia) w okresie od września 2008 r. do 28 lutego 2009 r. w K. i innych miejscowościach, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci około 0,5 kilograma kokainy, o wartości 65.000 zł, co najmniej 10 kilogramów haszyszu o wartości 40.000 zł, w ten sposób, że przekazał wymienione środki T. P. (2) w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, a także znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci 5.000 tabletek ekstazy w ten sposób, że odebrał te substancje od T. P. (2), jednak z uwagi na ich słabą jakość zostały one zwrócone, przy czym czynu powyższego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt II K 454/04 za przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 263§2 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 17 września 2003 r. do 30 czerwca 2005 r., kiedy to uzyskał warunkowe przedterminowe zwolnienie,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zast. art. 64§1 k.k.,

II. M. B., syna R. i J. z domu W.,

urodzonego (...) r. w B.,

oskarżonego o to, że:

10. (czyn X aktu oskarżenia) w okresie od października 2000 r. do 22 września 2002 r. w G., Z., M., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 15 kilogramów marihuany w cenie 13.000 zł za kg o wartości łącznej 195.000 zł, w ten sposób, że przedmiotowy środek wprowadzał do dalszego obrotu odsprzedając innym osobom, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zast. art. 65§1 k.k.,

11. (czyn XI aktu oskarżenia) w okresie od października 2000 r. do 22 września 2002 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na polecenie A. S. (1) oraz innego nieustalonego do tej pory mężczyzny o imieniu P., wielokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 30 kilogramów marihuany w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zast. art. 65§1 k.k.,

12. (czyn XII aktu oskarżenia) w okresie od marca 2004 r. do grudnia 2005 r. w G., Z., R. innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 5 kilogramów haszyszu o wartości 20.000 zł, co najmniej 1 kilograma marihuany o wartości 12.000 zł, co najmniej 20 gram kokainy, a także znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci co najmniej 16 kilogramów amfetaminy, w cenie 6.000 zł za kg o wartości łącznej 96.000 zł w ten sposób, że nabywał wymienione substancje wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1) od V. T., a z kolei wymienione środki odurzające odbierał od R. D. (1), a następnie wprowadzał do dalszego obrotu sprzedając D. B. (1) i innym osobom, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i przy zastosowaniu art. 65§1 k.k.,

o r z e k a

1. (czyn I aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia 1997 r. do kwietnia 2000 r. w K., W., K., G., M.-B., Z. i innych miastach Polski, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że w trakcie kilkudziesięciu transakcji nabył od ustalonych osób oraz nieustalonego do tej pory mężczyzny o imieniu H., łącznie co najmniej 35 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg o wartości 455.000 zł, co najmniej 200 g kokainy w cenie nieustalonej, oraz co najmniej 5 kg amfetaminy w cenie 6.000 zł za kg o łącznej wartości 30.000 zł, a następnie wprowadził do dalszego obrotu odsprzedając wyżej wymienione środki i substancje W. K., R. D. (1), B. R., T. P. (2) i K. J., przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r.

i za to na mocy art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 33§3 k.k. w zw. z art.

4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r. skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

2. na zasadzie art. 45 k.k. (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 1997 r., Nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 4 lutego 2001 r. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 1. sentencji w kwocie 47.500 zł (czterdzieści siedem tysięcy pięćset złotych);

3. (czyn II aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia 1999 r. do grudnia 2000 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z ustalonym mężczyzną trzykrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 9 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg, o wartości łącznej 117.000 zł w ten sposób, że wspólnie z wyżej wymienionym zorganizował zakup tego środka w miejscowości T. oraz jego przewiezienie do G. w celu dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.,

i za to na mocy art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 33§3 k.k. skazuje go na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

4. na zasadzie art. 45 k.k. (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 1997 r., Nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 4 lutego 2001 r. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 3. sentencji w kwocie 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych);

5. (czyn III aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od września 2001 r. do dnia 28 września 2002 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z ustalonym mężczyzną oraz nieustalonymi do tej pory mężczyznami o imieniu M. i P., wielokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 40 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg, o łącznej wartości 520.000 zł, w ten sposób, że zlecił przewiezienie z miejscowości T. do G. tych środków działającym wspólnie i w porozumieniu R. D. (1) i M. B., w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.,

i za to na mocy art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 33§3 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

6. na zasadzie art. 45§2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2000 r., Nr 93, poz. 1027) w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1 lipca 2003 r. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 5. sentencji w kwocie 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych);

7. (czyn IV aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia 2003 r. do września 2003 r. w L., B., K. oraz na terenie Królestwa Niderlandów, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi do tej pory mężczyznami o imieniu M. i P. oraz w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznych ilości środków odurzających z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej, w ten sposób, że co najmniej kilkakrotnie zlecił przewiezienie przez ustalonego kuriera z miejscowości T. do okolic L. co najmniej 12 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg o łącznej wartości 156.000 zł, co najmniej 10 kg haszyszu w cenie 4.000 zł za kg o łącznej wartości 40.000 zł, które następnie, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadził do dalszego obrotu odsprzedając R. D. (1) i innym nieustalonym do tej pory mężczyznom, przy czym z powyższego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r.

i za to na mocy art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 65§1 k.k. przy zast. art. 11§3 k.k. i art. 33§3 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r. skazuje go na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

8. na zasadzie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 7. sentencji w kwocie 9.000 zł (dziewięć tysięcy złotych);

9. (czyn V aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2005 r. do dnia 26 czerwca 2007 r. w G., C., R., Z., K. oraz innych miejscowościach, a także na terenie Republiki Federalnej Niemiec i Królestwa Niderlandów, działając wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1) założył i kierował zorganizowaną, międzynarodową grupą przestępczą, zajmującą się czerpaniem korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inne osoby, a także wewnątrzspółnotowym nabyciem i wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających, to jest przestępstwa z art. 258§3 k.k.,

i za to na zasadzie art. 258§3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

10. (czyn VI aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2005 r. do dnia 4 października 2005 r. w G. i K. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 80 kg haszyszu w cenie 4.000 zł za kg o łącznej wartości 320.000 zł, w ten sposób, że nabył przedmiotowe środki od ustalonego mężczyzny w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu za pośrednictwem D. B. (1) i ustalonego mężczyzny innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

a także dopuścił się tego czynu przed upływem 5 lat od wykonania w okresie od dnia 17 września 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. kary 3 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 13§1 kk w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która została wykonana w ramach kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i art. 65§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r.,

i za to na mocy art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 33§3 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r. skazuje go na karę 3 (trzech) lat pozbawienia

wolności i grzywnę w wymiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

11. na zasadzie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 10. sentencji w kwocie 160.000 zł (sto sześćdziesiąt tysięcy złotych);

12. (czyn VII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od października 2005 r. do dnia 26 czerwca 2007 r. w G., C. oraz w innych miejscowościach, a także na terenie Królestwa Niderlandów i Republiki Federalnej Niemiec, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wielokrotnie uczestniczył w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 1.020 kg haszyszu w cenie 4.000 zł za kg o łącznej wartości 4.080.000 zł oraz co najmniej 32 kilogramów marihuany w cenie 12.000 zł za kg o łącznej wartości 384.000 zł w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

a także dopuścił się tego czynu przed upływem 5 lat od wykonania w okresie od dnia 17 września 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. kary 3 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 13§1 kk w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która została wykonana w ramach kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04, to jest przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i art. 65§1 k.k.,

i za to na mocy art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 33§3 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

13. na zasadzie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 12. sentencji w kwocie 2.184.000 zł (dwa miliony sto osiemdziesiąt cztery tysiące złotych);

14. (czyn VIII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2006 r. do dnia 26 czerwca 2007 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1) i innymi osobami, czerpał korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez inne osoby w ten sposób, że w prywatnych mieszkaniach na terenie K. założył agencje towarzyskie, w których procederem prostytucji trudniły się ustalone i nieustalone kobiety, uzyskując korzyść majątkową w wysokości nie mniejszej niż 48.000 zł, przy czym z powyższego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

a także dopuścił się tego czynu przed upływem 5 lat od wykonania w okresie od dnia 17 września 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. kary 3 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z art. 13§1 kk w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która została wykonana w ramach kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04, to jest przestępstwa z art. 204§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i art. 65§1 k.k.,

i za to na zasadzie art. 204§2 k.k. w zw. z art. 65§1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

15. na zasadzie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 14. sentencji w kwocie 48.000 zł (czterdziestu ośmiu tysięcy złotych);

16. (czyn IX aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od września 2008 r. do stycznia 2009 r. w K., I. i innych miejscowościach, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 0,5 kilograma kokainy w cenie 15.000 zł za 100 gram o łącznej wartości 75.000 zł, co najmniej 8 kilogramów haszyszu w cenie 6.000 zł za kg o łącznej wartości 48.000 zł, w ten sposób, że odsprzedał wymienione środki T. P. (2) w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, a także znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci co najmniej 5.000 tabletek ekstazy w ten sposób, że odebrał te substancje od T. P. (2), jednak z uwagi na brak możliwości ich sprzedaży zwrócił je następnie T. P. (2),

przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od wykonania w okresie od dnia 17 września 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. kary 3 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 13§1 kk w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która została wykonana w ramach kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r.,

i za to na mocy art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) i art. 33§3 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r. skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

17. na zasadzie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 16. sentencji w kwocie 123.000 zł (sto dwadzieścia trzy tysiące złotych);

18. na zasadzie art. 85 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

19. (czyn X aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **M. B.** za winnego tego, że w okresie od lutego 2001 r. do dnia 28 września 2002 r. w G., M. – B. i K., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 15 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg o wartości łącznej 195.000 zł, w ten sposób, że przedmiotowy środek wprowadzał do dalszego obrotu odsprzedając T. P. (2) i innej ustalonej osobie, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r.,

i za to na mocy art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) i art. 33§3 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

20. (czyn XI aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **M. B.** za winnego tego, że w okresie od października 2001 r. do dnia 28 września 2002 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości, a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na polecenie działających wspólnie i w porozumieniu A. S. (1), a także

innych nieustalonych do tej pory mężczyzn o imieniu M. i P., kilkakrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 30 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg o łącznej wartości 390.000 zł w ten sposób, że przewoził je z miejscowości T. do G., w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.,

i za to na mocy art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 33§3 k.k. skazuje go na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

21. na zasadzie art. 45§2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2000 r., Nr 93, poz. 1027) w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1 lipca 2003 r. orzeka wobec oskarżonego **M. B.** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 20. sentencji w kwocie 30.000 zł (trzydzieści tysięcy złotych);

22. (czyn XII aktu oskarżenia) uznaje oskarżonego **M. B.** za winnego tego, że w okresie od marca 2004 r. do grudnia 2005 r. w G. i Z., działając w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1) i inną ustaloną osobą, wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 5 kg haszyszu w cenie 6.000 zł za kg o łącznej wartości 30.000 zł, co najmniej 1 kilograma marihuany o wartości 15.000 zł, co najmniej 20 g kokainy w cenie 130 zł za gram o łącznej wartości 2.600 zł, a także znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci co najmniej 16 kg amfetaminy w cenie 7.000 zł za kg o łącznej wartości 112.000 zł w ten sposób, że nabywał wymienione substancje wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1) i inną ustaloną osobą od V. T., a następnie wprowadzał do dalszego obrotu sprzedając D. B. (1) i M. D., przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r.,

i za to na mocy art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 33§3 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

23. na zasadzie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. B.** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt 22. sentencji w kwocie 58.000 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy złotych);

24. na zasadzie art. 85 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. B.** karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

25. na mocy art. 63§1 k.k. w zw. z art. 607f kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **M. B.** okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 29 marca 2012 r. do dnia 27 lutego 2014 r.;

26. na zasadzie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych **A. S. (1) i M. B.** od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 21/13

UZASADNIENIE

Sąd rozpoznając niniejszą sprawę związany był zakresem zarzucanych czynów wskazanych w skardze uprawnionego oskarżyciela i tylko w tym zakresie czynił ustalenia faktyczne.

I.

Czyn I z aktu oskarżenia

W zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) **w punkcie I aktu oskarżenia**, polegającego na tym, że:

w okresie od stycznia 1997 r. do kwietnia 2000 r. w K., W., G., M., Z. i innych miastach Polski, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że w trakcie kilkudziesięciu transakcji nabył od ustalonej osoby oraz nieustalonego do tej pory mężczyzny o imieniu H., łącznie co najmniej 35 kilogramy marihuany o wartości 455.000 zł, co najmniej 200 gram kokainy o nieustalonej wartości, oraz co najmniej 5 kilogramów amfetaminy w cenie 6.000 zł za kg o łącznej wartości 30.000 zł, a następnie wprowadził do dalszego obrotu odsprzedając wyżej wymienione środki i substancje W. K., R. D. (1), B. R., T. P. (2) i M. D., przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

w oparciu o dowody w postaci: wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; częściowo zeznań świadka W. K. k. 3080-3088, 3090-3094, 3095-3104, 3106-3107, 3158-3160, 3687-3689; częściowo zeznań świadka T. P. (2) k. 2493-2494, 3310-3311, 3315-3317, 3319-3320, 3321-3322, 3324-3327, 3328-3331, 3332-3335, 3336-3337, 3338-3339, 3351-3353, 3354-3356, 3361-3362, 3743-3745; częściowo zeznań świadka R. D. (1) z k. 3168-3169, 3172-3173, 3178-3180, 3181-3184, 3185-3187, 3188-3190, 3194-3196, 3197-3199, 3200-3203, 3204-3206, 3219-3220, 3225-3228; częściowo zeznań świadka M. D. k. 2883-2885, 2886-2888, 2889-2891, 2892-2894, 2903-2905, 2906-2908, 2909-2910, 2926-2928, 2932-2933, 2935-2937, 3647-3650; częściowo zeznań świadka A. B. k. 1512-1517, 3049-3058, 3059-3062;

oraz protokół eksperymentu procesowego k. 2463-2475; protokół okazania wizerunku k. 2476-2480; protokół eksperymentu procesowego k. 2481-2488; protokół oględzin akt k. 3041; odpis wyroku SR w Zabrzcu sygn. akt II K 55/03 k. 3116-3122; odpis wyroku SO w Gliwicach sygn. akt VI Ka 789/10 k. 3123-3125; odpis wyroku SO w Gliwicach sygn. Akt IV K 122/04 k. 3127-3130; odpis wyroku SR Katowice – Zachód sygn. akt III K 643/08 k. 3133-3147; odpis wyroku SR w Zabrzcu sygn. akt II K 572/10 k. 3149; odpis wyrok łączny SO w Gliwicach sygn. akt IV K 129/11 k. 3151-3152; odpis wyroku SR Katowice – Zachód sygn. akt III K 16/10 k. 3155-3157; protokół eksperymentu procesowego k. 3204-3218; akt oskarżenia PA w Katowicach sygn. akt Ap V Ds 28/10 p-ko R. D. (1) i innym k. 3232-3260; notatka urzędowa wraz z załącznikami k. 3271-3275; odpis skrócony aktu zgonu B. R. k. 3277; pismo z USC w K. k. 3290; odpis skrócony aktu zgonu P. P. (1) k. 3291; obliczanie kary pozbawienia wolności P. P. (1) k. 3297; odpis wyroku SO w Katowicach sygn. akt XVI K 221/01 k. 3298; odpis wyroku SA w Katowicach sygn. akt II Aka 213/02 k. 3299; odpis wyrok SR w Gliwicach sygn. akt III K 367/91 k. 3301; akt oskarżenia PA w Katowicach sygn. akt Ap V Ds 31/11 p-ko T. P. k. 3345-3350; notatka urzędowa wraz z załącznikiem k. 3371-3372; odpis wyroku SO w Krakowie sygn. akt II Aka 155/08 k. 3389-3394; odpis wyroku SO w Krakowie sygn. akt III K 321/05 k. 3395-3426; odpis wyrok SR w Jastrzębiu Zdroju sygn. akt II K 188/02 k. 3430-3432; k. 3747-3748 odpis wyroku sygn. akt IX K 1427/11; odpis wyroku sygn. akt IV K 51/12 k. 3782-3793; odpis wyroku sygn. akt II Aka 369/12 k. 3794;

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

W 1997 r. W. K. za pośrednictwem A. B. skontaktował się z oskarżonym A. S. (1). Zwrócił się wówczas do niego z propozycją zakupu amfetaminy, na którą posiadał zbyt. Oskarżony za pośrednictwem S. o ps. J., o którym wiedział, że zajmuje się handlem narkotykami, nawiązał kontakt z mężczyzną o imieniu H. z W.. Ustalona została cena 6.000

złotych za kilogram amfetaminy. Pierwsza transakcja miała miejsce w W. na przełomie 1997 r. i 1998 r. Oskarżony A. S. (1) zakupił wówczas 100 g amfetaminy, które po powrocie pociągiem na (...) po sprzedał W. K. ps. G.. Po upływie około miesiąca doszło do ponownej transakcji 100 g amfetaminy. Po pewnym czasie oskarżony kupował amfetaminę już bezpośrednio od H. z W., pomijając S. ps. J.. Transakcje były realizowane w podobny sposób i było ich kilka. Amfetamina była przekazywana gdy oskarżony A. S. (1) wracał pociągiem na Śląsku na dworcu w Z. i G., albo w K.. Łącznie w okresie od jesieni 1997 r. do przełomu 1997 r. i 1998 r., kiedy to urwał się kontakt z H. z W., oskarżony nabył u H. z W. co najmniej 5 kg amfetaminy (k. 3091), którą następnie sprzedał W. K. w cenie co najmniej 6.000 złotych za kilogram, uzyskując korzyść majątkową w wysokości 30.000 złotych.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2416-2419, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2481-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 3987-3991)

Po pewnym czasie W. K. zwrócił się do oskarżonego A. S. (1), by ten załatwił mu marihuanę, gdyż jego dotychczasowy dostawca oferował mu ten narkotyk w zbyt wysokiej cenie. Zbiegło się to w czasie jak na wolność w dniu 18 września 1997 r. wyszedł P. P. (1), który rozpoczął współpracę z oskarżonym A. S. (1). Polegała ona na tym, że począwszy od 1998 r. P. P. (1) miał organizować narkotyki, zaś oskarżony A. S. (1) zajmował się ich dalszą odsprzedażą. Narkotyki były przechowywane w mieszkaniu w Z. niedaleko dworca PKS, wynajętym przez oskarżonego A. S. (1). Łącznie w okresie współpracy z P. P. (1) od 1998 r. do końca 2000 r. oskarżony A. S. (1) wprowadził do obrotu pochodzącą od P. P. (1) marihuanę w ilości od 15 do 25 kg (k. 2434, 2441), która odsprzedał swoim odbiorcom, w tym W. K. i B. R..

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2416-2419, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2481-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 3987-3991)

Transakcje narkotykowe z W. K. miały miejsce w pobliżu wynajmowanego przez oskarżonego A. S. (1) mieszkania lub w rejonie Z.. W. K. kupił w ten sposób co najmniej 3 kg a maksymalnie 15 kg marihuany (k. 2394, 3084).

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2416-2419, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2481-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 3987-3991)

W okresie od 1998 r. do końca 1999 r. lub początku 2000 r. sporadycznie marihuanę w ilościach 50 g, a potem po 100 g kupował od oskarżonego A. S. (1) również B. R.. Odbierał ją w Z. w pobliżu dworca PKS pod blokiem albo w restauracji na terenie Z.. W trakcie kilku, maksymalnie dziesięciu transakcji zakupił łącznie od 0,2 kg do 2 kg marihuany (k. 2398) płacąc 1.500-1.800 złotych za 100 g.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2416-2419, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2481-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 3987-3991)

W okresie 1999-2000 oskarżony A. S. (1) wraz z P. P. (1) pojechali do Holandii, gdzie spotkali się z mężczyzną o imieniu M. i pseudonimie T., którego poznali wcześniej w Czechach, a który prowadził plantację konopi. Ustalili wówczas, że P. P. (1) będzie kupował tę marihuanę na terenie kraju, już po jej przemyście w oponach samochodowych nieświadomie przewożonych przez kuriera, w cenie 10-12.000 złotych za kilogram. Transakcji odbyło od 3 do 5 i za każdym razem dostarczano po 3 kg marihuany, które były odbierane w M. przy ul. (...). Łącznie w tym czasie z przemytu pochodziło od 9 do 15 kg marihuany (k. 2436, 2442, 2444). Z kolei oskarżony A. S. (1) wprowadzał tak pozyskaną marihuanę do obrotu sprzedając ją W. K., R. D. (1), K. J. ps. K., T. P. (2). W czerwcu 2000 r. oskarżony A. S. (1) przeprowadził się do G., gdzie wynajął mieszkanie, przy ul. (...), w którym od tej pory przechowywane były narkotyki przywiezione do Polski. (k. 2408).

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2416-2419, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2481-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 3987-3991)

W 1999 r. oskarżony A. S. (1) poznał R. D. (1) ps. F.. Od samego początku znajomości R. D. (1) kupował od oskarżonego marihuanę w ilościach 50-100 gram. Przekazywanie narkotyków miało miejsce w Z. pod blokiem, w którym oskarżony wówczas wynajmował mieszkanie, naprzeciwko dworca PKS. Transakcje były dosyć rzadkie i niesystematyczne. Po kilku miesiącach R. D. (1) zaczął pomagać oskarżonemu w handlu narkotykami, jeździł z nimi do odbiorców narkotyków z K. do T. P. (2) i K. J.. Spotkania z nimi odbywały się w Z., a następnie już w restauracji na trasie G.-M. w M. – B. oraz w K., gdzie przekazywano marihuanę i pieniądze. Raz transakcja miała miejsce w K. pod hotelem C.. Były to ilości od 0,5 kg do 1 kg marihuany jednorazowo. W okresie od końca 1999 r. do końca 2000 r. oskarżony A. S. (1) dwukrotnie sam, a później wraz z R. D. (1) przekazał K. J. i T. P. (2) co najmniej 5 kg marihuany (k. 2409, 2459).

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2416-2419, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2481-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 3987-3991)

Oskarżony A. S. (1) wprowadził do obrotu pozyskaną wspólnie z P. P. (1) marihuanę w łącznej ilości co najmniej 35 kg w cenie 13.000 złotych za kilogram o łącznej wartości co najmniej wartości 455.000 złotych z czego osiągnął korzyść majątkową po 500 złotych za każdy kilogram w łącznej wysokości 17.500 złotych.

(Dowód: Wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 3987-3991)

Miało miejsce również kilka transakcji, podczas których W. K. sprzedawał oskarżonemu A. S. (1) narkotyki, które ten następnie przekazywał P. P. (1). Było to tylko wówczas, gdy dostawcy P. P. (1) nie dysponowali w danym momencie danym rodzajem narkotyków. Dochodziło do tego w różnych miejscach. Łącznie w okresie 1998 r. i 1999 r. podczas co najmniej trzech transakcji oskarżony A. S. (1) nabył od W. K. co najmniej 200 g kokainy (k. 2386), które oskarżony przekazał bezpośrednio P. P. (1) nie uzyskując z tego tytułu żadnej korzyści majątkowej.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2416-2419, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2481-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 3987-3991)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że w okresie od stycznia 1997 r. do kwietnia 2000 r. w K., W., K., G., M.-B., Z. i innych miastach Polski, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że w trakcie kilkudziesięciu transakcji nabył od ustalonych osób oraz nieustalonego do tej pory mężczyzny o imieniu H., łącznie co najmniej 35 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg o wartości 455.000 zł, co najmniej 200 g kokainy w cenie nieustalonej, oraz co najmniej 5 kg amfetaminy w cenie 6.000 zł za kg o łącznej wartości 30.000 zł, a następnie wprowadził do dalszego obrotu odsprzedając wyżej wymienione środki i substancje W. K., R. D. (1), B. R., T. P. (2) i K. J., przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu.

II.

Czyn II z aktu oskarżenia

W zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) **w punkcie II aktu oskarżenia**, polegającego na tym, że:

w okresie od stycznia 1999 r. do grudnia 2000 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, wbrew przepisom

ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. K. wielokrotnie dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 9 kilogramów marihuany o wartości łącznej 117.000 zł w ten sposób, że wspólnie z wyżej wymienionym zorganizował zakup tego środka na terenie Królestwa Niderlandów oraz jego przewiezienie do Rzeczypospolitej Polskiej w celu dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

w oparciu o dowody w postaci: wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991;

oraz protokół eksperymentu procesowego k. 2463-2475; protokół okazania wizerunku k. 2476-2480; protokół eksperymentu procesowego k. 2481-2488;

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

W 1999 r. W. K. razem z oskarżonym A. S. (1) udali się do Holandii celem nabycia narkotyków. Ostatecznie w T. z mężczyzną narodowości holenderskiej ustalili cenę marihuany i warunki jej dostarczania. Każdorazowo odbierali po 3 kg marihuany w cenie 10.000 złotych za kilogram. Narkotyki były przemycane w butelkach plastikowych typu „Big-Łyk”, które następnie na czas przemytu były ukrywane w samochodzie w zbiorniku paliwa. Podczas jednego z transportów niektóre butelki się rozszczelniły i część narkotyków została zalana benzyną. Sprawilo to, że nawet po wysuszeniu były trudności z ich dalszą sprzedażą. W rozpakowywaniu i suszeniu marihuany oskarżonemu A. S. (1) pomagał R. D. (1). Oskarżony A. S. (1) aby móc sprzedać zalaną benzyną marihuanę mieszał ją z marihuaną, jaką w tym czasie dysponował od P. P. (1). Łącznie w ten sposób w okresie od wiosny 1999 r. do 2000 r. przemycili 9 kg marihuany. Z tej ilości oskarżony A. S. (1) sprzedał około 2-2,5 kg, osiągając korzyść majątkową w wysokości co najmniej 20.000 złotych (k. 2394). Z kolei W. K. wprowadził od obrotu pozostałą część w ilości 6,5-7 kg. Po pewnym czasie kontakt z W. K. urwał się.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2384-2389, 2390-2395, 2400-2405, 2406-2413, 2416-2419, 2476-2480, 2504-2506, 2512-2514, 3987-3991)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że w okresie od stycznia 1999 r. do grudnia 2000 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z ustalonym mężczyzną trzykrotnie dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 9 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg, o wartości łącznej 117.000 zł w ten sposób, że wspólnie z wyżej wymienionym zorganizował zakup tego środka w miejscowości T. oraz jego przewiezienie do G. w celu dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu.

III.

Czyn III, X, XII z aktu oskarżenia

W zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu A. S. (1) **w punkcie III aktu oskarżenia** oraz M. B. **w punktach X i XI aktu oskarżenia**, polegającego odpowiednio na tym, że:

(czyn III aktu oskarżenia) w okresie od września 2001 r. do 22 września 2002 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z P. P. (1) oraz nieustalonym do tej pory mężczyzną o imieniu M., wielokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 70 kilogramów marihuany o łącznej wartości 910.000 zł w ten sposób, że zlecił przewiezienie tych środków działającym wspólnie i w porozumieniu R. D. (1) i M. B., w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

(czyn X aktu oskarżenia) w okresie od października 2000 r. do 22 września 2002 r. w G., Z., M., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 15 kilogramów marihuany w cenie 13.000 zł za kg o wartości łącznej 195.000 zł, w ten sposób, że przedmiotowy środek wprowadzał do dalszego obrotu odsprzedając innym osobom, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

(czyn XI aktu oskarżenia) w okresie od października 2000 r. do 22 września 2002 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na polecenie A. S. (1) oraz innego nieustalonego do tej pory mężczyzny o imieniu P., wielokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 30 kilogramów marihuany w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

w oparciu o dowody w postaci: wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; wyjaśnień oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2804-2807, 2819-2823, 2832-2833, 2843-2844, 3578-3579; częściowo zeznań świadka T. P. (2) k. 2493-2494, 3310-3311, 3315-3317, 3319-3320, 3321-3322, 3324-3327, 3328-3331, 3332-3335, 3336-3337, 3338-3339, 3351-3353, 3354-3356, 3361-3362, 3743-3745; częściowo zeznań świadka R. D. (1) z k. 3168-3169, 3172-3173, 3178-3180, 3181-3184, 3185-3187, 3188-3190, 3194-3196, 3197-3199, 3200-3203, 3204-3206, 3219-3220, 3225-3228; oraz protokół eksperymentu procesowego k. 2463-2475; protokół okazania wizerunku k. 2476-2480; protokół eksperymentu procesowego k. 2481-2488; protokół eksperymentu procesowego k. 3204-3218; akt oskarżenia PA w Katowicach sygn. akt Ap V Ds 28/10 p-ko R. D. (1) i innym k. 3232-3260; odpis wyroku SO w Gliwicach sygn. akt IV K 130/03 k. 3263-3264; pismo z USC w K. k. 3290; odpis skrócony aktu zgonu P. P. (1) k. 3291; odpis wyroku sygn. akt IV K 51/12 k. 3782-3793; odpis wyroku sygn. akt II AKa 369/12 k. 3794;

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

Zapoczątkowana w 1999 r. współpraca oskarżonego A. S. (1) z R. D. (1) układała się dobrze. Po pewnym czasie, od lutego 2001 r., marihuanę uzyskaną od oskarżonego A. S. (1) pochodzącą z przemytu zorganizowanego z P. P. (1) od mężczyzny o imieniu M. wprowadzał do obrotu wraz z R. D. (1) oskarżony M. B. i z tego tytułu miał refundowane koszty zakupu paliwa. Narkotyki były sprzedawane między innymi T. P. (2) i K. J.. Przekazywanie narkotyków odbywało się jak dotychczas głównie w restauracji w M.-B..

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2406-2413 , 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2843-2844, 3566-3568,

3577-3578, 3988-3991; wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2819-2823, 2832-2833, 2843-2844, 3578-3579)

Po pewnym czasie skończyły się dostawy marihuany z Holandii od mężczyzny o imieniu M. i pseudonimie T., gdyż dotychczasowy kurier, który nieświadomie przewoził opony z ukrytą w nich marihuaną zrezygnował z dalszej działalności. Spowodowało to kilkumiesięczną przerwę w handlu narkotykami przez oskarżonego A. S. (1). Konieczne było zorganizowanie kuriera, który przewiezie narkotyki z Holandii do Polski. Oskarżony A. S. (1) wspominał o tym R. D. (1), z którym dotychczas współpracował w handlu narkotykami, a ten się zgodził przemycać narkotyki. P. P. (1) również wyraził na to zgodę. Po jakimś czasie oskarżony A. S. (1) razem z P. P. (1) pojechali do Holandii, gdzie ustalili warunki przemytu z M.. P. P. (1) jednak nie brał już aktywnie udziału w przemytach tylko otrzymywał część zysku ze sprzedaży narkotyków. R. D. (1) zgodził się na zaproponowane przez M. wynagrodzenie w kwocie 6.000 złotych za każdy transport i na ten cel zakupił O. (...), którego zarejestrował na A. S. (2). W późniejszym okresie korzystano przy przemycie również z samochodu marki O. (...). W okresie wiosna-lato 2001 r. miał miejsce pierwszy wyjazd do T., którego celem było poznanie osób biorących udział w procederze. Narkotyki miał przekazywać R. D. (1) mężczyzna o imieniu P.. Po około miesiącu R. D. (1) pojechał do T. po odbiór pierwszych 5 kg marihuany, którą wcześniej u M. zamówił oskarżony A. S. (1). Część przemyconej marihuany zabierał R. D. (1) celem jej sprzedaży i później rozliczał się z oskarżonym A. S. (1) odliczając z tej kwoty swoją należność w wysokości 6.000 złotych za przemyt, a resztę pieniędzy zwracał. Pozostałą część marihuany oskarżony A. S. (1) przekazywał osobom wskazanym przez M.. Z każdego wprowadzonego do obrotu kilograma marihuany oskarżony A. S. (1) równowartość około 500 złotych. Rozliczenie z M. następowało po sprzedaży przemyconej marihuany.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2406-2413 , 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2819-2823, 2832-2833, 2843-2844, 3578-3579)

Po jednym, dwóch kursach R. D. (1) za zgodą oskarżonego A. S. (1) wprowadził do procederu przemytu narkotyków z Holandii oskarżonego M. B.. Po raz pierwszy oskarżony M. B. pojechał do T. razem z oskarżonym A. S. (1), który poznał go z dostawcami i objaśnił zasady procederu. Od tego momentu obaj kurierzy przywozili na zmianę marihuanę dla oskarżonego A. S. (1) i P. P. (1), przy czym R. D. (1) każdorazowo informował oskarżonego M. B., że tym razem ma on jechać. Zasadą było, że jeździł R. D. (1), a gdy on nie mógł w jego zastępstwie jeździł oskarżony M. B.. Kurierzy otrzymywali wynagrodzenie w kwocie 6.000 złotych za jeden kurs. Jednorazowo przywożone było od 5 do 8 kg marihuany z częstotliwością raz, dwa razy na miesiąc. Zdarzały się również przestoje.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2406-2413 , 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2819-2823, 2832-2833, 2843-2844, 3578-3579)

R. D. (1) przemycał także marihuanę na własny rachunek, bez wiedzy oskarżonego A. S. (1). Przy takim właśnie przemycie w dniu 29 września 2002 r. R. D. (1) został zatrzymany przez pracowników Urzędu Celnego w B. na przejściu granicznym D.-M. na granicy austriacko-czeskiej, kiedy to przewoził łącznie ponad 12 kilogramów marihuany samochodem marki O. (...). Przemyt ten nie miał związku z działalnością oskarżonego A. S. (1).

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2406-2413 , 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2819-2823, 2832-2833, 2843-2844, 3578-3579)

W okresie od września 2001 r. do września 2002 r. oskarżony A. S. (1) wraz z P. P. (1) zorganizowali wewnątrzspółnotowe nabycie z Holandii z miejscowości T. do Polski co najmniej 40 kilogramów marihuany w cenie 13.000 złotych za kilogram o łącznej wartości 520.000 złotych w celu ich dalszego wprowadzenia (k. 2412, k.

2431, 2442). Oskarżony A. S. (1) osiągnął z tego tytułu korzyść majątkową po 500 złotych od kilograma przemycanej marihuany, w łącznej kwocie 20.000 złotych. Oskarżony nie wyklądał żadnych pieniędzy na zakup marihuany, tylko po jej sprzedaży zwracał pieniądze osobie o imieniu M., potrącając należność dla siebie i kurierów.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2406-2413 , 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991)

Z kolei oskarżony M. B. brał udział w przemyśle co najmniej 30 kilogramów, łącznie wykonał 5-6 kursów i za każdym razem otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 6.000 złotych, osiągając łącznie korzyść majątkową w kwocie co najmniej 30.000 złotych (k. 2775).

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2819-2823, 2832-2833, 2843-2844, 3578-3579)

Uzyskane w ten sposób narkotyki na polecenie oskarżonego A. S. (1) w dalszym ciągu do obrotu wprowadzali R. D. (1) i oskarżony M. B.. Narkotyki były sprzedawane w dalszym ciągu między innymi T. P. (2) i K. J.. Przekazywanie narkotyków odbywało się w restauracji w M.-B.. K. J. płacił bezpośrednio oskarżonemu A. S. (1) (k. 3325). Rozliczenia odbywały się także w K., bądź też pieniądze były przekazywane na parking w okolicach bramek na autostradzie A4.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2375-2378, 2406-2413 , 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2493-2494, 2504-2506, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2819-2823, 2832-2833, 2843-2844, 3578-3579)

Oskarżony M. B. wprowadził w okresie od lutego 2001 r. do września 2002 r. do obrotu co najmniej 15 kg marihuany w cenie 13.000 złotych za kilogram (k. 2776, 3578), pochodzącej do M. ps. T., a przekazanej przez oskarżonego A. S. (1), przy czym w znacznej części pochodziła ona już z przemytów dokonanych przez oskarżonego M. B. i R. D. (1). Wówczas odbywało się to w ramach wynagrodzenia uzyskanego za przemyt.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2819-2823, 2832-2833, 2843-2844, 3578-3579)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że:

(czyn III aktu oskarżenia) w okresie od września 2001 r. do dnia 28 września 2002 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z ustalonym mężczyzną oraz nieustalonymi do tej pory mężczyznami o imieniu M. i P., wielokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 40 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg, o łącznej wartości 520.000 zł, w ten sposób, że zlecił przewiezienie z miejscowości T. do G. tych środków działającym wspólnie i w porozumieniu R. D. (1) i M. B., w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

oraz zmiany opisu czynów przypisanych oskarżonemu M. B., w ten sposób, że:

(czyn X aktu oskarżenia) w okresie od lutego 2001 r. do dnia 28 września 2002 r. w G., M. – B. i K., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających

w postaci co najmniej 15 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg o wartości łącznej 195.000 zł, w ten sposób, że przedmiotowy środek wprowadzał do dalszego obrotu odsprzedając T. P. (2) i innej ustalonej osobie,

(czyn XI z aktu oskarżenia) w okresie od października 2001 r. do dnia 28 września 2002 r. w G. oraz na terenie innych miejscowości, a także na terenie Królestwa Niderlandów i innych krajów położonych na trasie przejazdu, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na polecenie działających wspólnie i w porozumieniu A. S. (1), a także innych nieustalonych do tej pory mężczyzn o imieniu M. i P., kilkakrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 30 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg o łącznej wartości 390.000 zł w ten sposób, że przewoził je z miejscowości T. do G., w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu.

IV.

Czyn IV z aktu oskarżenia

W zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) **w punkcie IV aktu oskarżenia**, polegającego odpowiednio na tym, że:

w okresie od stycznia 2003 r. do 17 września 2003 r. w L., B., K. oraz na terenie Królestwa Niderlandów, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym do tej pory mężczyzną o imieniu M. oraz w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznych ilości środków odurzających z terenu Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej, w ten sposób, że w trakcie co najmniej pięciu wyjazdów zorganizował przewiezienie przez R. K. z terenu Królestwa Niderlandów co najmniej 12 kilogramów marihuany o wartości 156.000 zł, co najmniej 10 kilogramów haszyszu o wartości 40.000 zł, które następnie, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadził do dalszego obrotu odsprzedając R. D. (1) i innym nieustalonym do tej pory mężczyznom, przy czym z powyższego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

w oparciu o dowody w postaci: wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; częściowo zeznań świadka R. D. (1) z k. 3168-3169, 3172-3173, 3178-3180, 3181-3184, 3185-3187, 3188-3190, 3194-3196, 3197-3199, 3200-3203, 3204-3206, 3219-3220, 3225-3228; częściowo zeznań świadka R. K. 3964-3966, 3967-3968, 3969-3970, 3971-3972, 3973, 3974-3975;

oraz p rotokół oględzin akt sprawy karnej wraz z załącznikami k. 2022-2115; odpis wyroku SR w Legnicy sygn. akt II K 454/04 k. 2164-2167, 3751-3754 ; protokół eksperymentu procesowego k. 2463-2475; protokół okazania wizerunku k. 2476-2480; protokół eksperymentu procesowego k. 2481-2488; akt oskarżenia PA w Katowicach sygn. akt Ap V Ds 28/10 p-ko R. D. i innym k. 3232-3260; odpis wyroku SO w Gliwicach sygn. akt IV K 130/03 k. 3263-3264; odpis skrócony aktu zgonu P. P. (1) k. 3291; odpis wyroku sygn. akt IV K 51/12 k. 3782-3793; odpis wyroku sygn. akt II AKa 369/12 k. 3794;

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

Po zatrzymaniu R. D. (1) w dniu 29 września 2002 r. i po śmierci P. P. (1) (11 września 2002 r.) oskarżony A. S. (1) przez jakiś czas nie zajmował się sprowadzaniem i obrotem narkotykami. Po opuszczeniu aresztu R. D. (1) zwrócił się do oskarżonego A. S. (1) aby ten załatwił mu narkotyki.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2427-2432, 2443-2447, 2448-2451, 2476-2480, 2480-2482, 2504-2506, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991)

W okresie od stycznia do września 2003 r. oskarżony A. S. (1) sam zorganizował dalsze dostawy marihuany i haszyszu z Holandii do Polski poprzez mężczyznę o imieniu M. i pseudonimie T.. Tym razem kurierem tych narkotyków został R. K., który odbierał narkotyki na tych samych zasadach co poprzednio R. D. (1) i oskarżony M. B. od mężczyzny o imieniu P.. Po przewiezieniu ich do kraju R. K. w miejscowości K. w pobliżu L. i w samej L. przekazywał narkotyki oskarżonemu A. S. (1), który przepakowywał je do swojego samochodu i zawoził je na (...) do B., gdzie wówczas mieszkał, i tam wprowadzał do obrotu. W okresie od lutego do maja 2003 r. całą przemyconą marihuanę oskarżony A. S. (1) wprowadzał do obrotu przekazując nieustalonym odbiorcom wskazanym przez M. w K.. Od maja oskarżony A. S. (1) część narkotyków przekazał osobom wskazanym przez M., zaś resztę odsprzedał R. D. (1) i dostawcy T. P. (2), od którego wcześniej kupował haszysz.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2427-2432, 2443-2447, 2448-2451, 2476-2480, 2480-2482, 2504-2506, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991)

We wrześniu 2003 r. R. K. podczas ostatniego przemytu dla oskarżonego A. S. (1) przywiózł około 12 kg marihuany (3 kg dla oskarżonego A. S. (1) i 9 kg do przekazanie osobom wskazanym przez M.) i 8 kg haszyszu, jednak podczas przeładunku narkotyków w L. obaj zostali zatrzymani i tymczasowo aresztowani, a następnie skazani przez Sąd Rejonowy w Legnicy za usiłowanie wprowadzenia do obrotu 10.792,34 gram marihuany i 7.994,89 gram haszyszu (k. 2525-2528, 3751-3754).

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2427-2432, 2443-2447, 2448-2451, 2476-2480, 2480-2482, 2504-2506, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991)

W okresie od stycznia 2003 r. do września 2003 r. oskarżony A. S. (1) wraz z R. K. przemycili co najmniej 24 kilogramy marihuany oraz 18 kilogramów haszyszu (k. 2450), w tym narkotyki, które zatrzymano. Łącznie w okresie poprzedzającym zatrzymanie oskarżony A. S. (1) zorganizował przemyt do kraju co najmniej 12 kg marihuany w cenie 13.000 złotych za kilogram o łącznej wartości 156.000 złotych oraz 10 kg haszyszu w cenie 4.000 złotych za kilogram o łącznej wartości 40.000 złotych, które to narkotyki wprowadził do obrotu odsprzedając swoim odbiorcom i przekazując osobom wskazanym przez M. ps. T.. Osiągnięta z tego tytułu korzyść majątkowa przypadająca na oskarżonego A. S. (1) wyniosła po 500 złotych od kilograma marihuany, łącznie 6.000 złotych oraz po 300 złotych od kilograma haszyszu, łącznie 3.000 złotych. Oskarżony nie wykladał żadnych pieniędzy na zakup narkotyków, tylko po ich sprzedaży, jak poprzednio, zwracał pieniądze M. potrącając należność dla kuriera i dla siebie.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2427-2432, 2443-2447, 2448-2451, 2476-2480, 2480-2482, 2504-2506, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że w okresie od stycznia 2003 r. do września 2003 r. w L., B., K. oraz na terenie Królestwa Niderlandów, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi do tej pory mężczyznami o imieniu M. i P. oraz w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznych ilości środków odurzających z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej, w ten sposób, że co najmniej kilkakrotnie zlecił przewiezienie przez ustalonego kuriera z miejscowości T. do okolic L. co najmniej 12 kg marihuany w cenie 13.000 zł za kg o łącznej wartości 156.000 zł, co najmniej 10 kg haszyszu w cenie 4.000 zł za kg o łącznej wartości 40.000 zł, które następnie, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadził do dalszego obrotu odsprzedając R. D. (1) i innym nieustalonym do tej pory mężczyznom, przy czym z powyższego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu.

V.

Czyn XII z aktu oskarżenia

W zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu M. B. ***w punkcie XII aktu oskarżenia***, polegającego na tym, że:

w okresie od marca 2004 r. do grudnia 2005 r. w G., Z., R. innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 5 kilogramów haszyszu o wartości 20.000 zł, co najmniej 1 kilograma marihuany o wartości 12.000 zł, co najmniej 20 gram kokainy, a także znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci co najmniej 16 kilogramów amfetaminy, w cenie 6.000 zł za kg o wartości łącznej 96.000 zł w ten sposób, że nabywał wymienione substancje wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1) od V. T., a z kolei wymienione środki odurzające odbierał od R. D. (1), a następnie wprowadzał do dalszego obrotu sprzedając D. B. (1) i innym osobom, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu,

w oparciu o dowody w postaci: częściowo wyjaśnień oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2804-2807, 2819-2823, 2832- 2833, 2843-2844, 3578-3579; zeznań świadka D. B. (1) k. 485-487, 491-493, 495-497, 498-500, 505-510, 511-514, 515-521, 523-526, 527 - 536, 537-540, 541-546, 550-554, 557-560, 561-565, 566-570, 572-581, 582-591, 592-598, 599-601, 607-615, 616-623, 624-628, 629-632, 633-640, 644-647, 668-672, 673-677, 697-705, 706-712, 732-733, 738-739, 740-743, 744-745, 746-747, 748-749, 757-758, 791-792, 1264-1265, 1288, 1336-1337, 1503-1504, 2515-2517, 2903-2905, 3675-3677, 3729-3730, 3853-3854, 3940-3943; częściowo zeznań świadka R. D. (1) z k. 3168-3169, 3172-3173, 3178-3180, 3181-3184, 3185-3187, 3188-3190, 3194-3196, 3197-3199, 3200-3203, 3204-3206, 3219-3220, 3225-3228; częściowo zeznań świadka M. D. k. 2883-2885, 2886-2888, 2889-2891, 2892-2894, 2903-2905, 2906-2908, 2909-2910, 2926-2928, 2932-2933, 2935-2937, 3647-3650;

oraz protokół eksperymentu procesowego k. 2463-2475; protokół okazania wizerunku k. 2476-2480; protokół eksperymentu procesowego k. 2481-2488; akt oskarżenia PA w Katowicach sygn. akt Ap V Ds 28/10 p-ko R. D. (1) i innym k. 3232-3260; odpis wyroku SO w Gliwicach sygn. akt IV K 130/03 k. 3263-3264; odpis wyroku sygn. akt IV K 51/12 k. 3782-3793; odpis wyroku sygn. akt II AKa 369/12 k. 3794;

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

D. B. (1) ps. B. po odbyciu kary pozbawienia wolności i opuszczeniu w dniu 9 marca 2004 r. Zakładu Karnego nr 1 w S. zajął się obrotem narkotykami. W początkowym okresie jego współnikiem w tym procederze został M. D. ps. P.. Pierwszymi dostawcami narkotyków dla D. B. (1) byli oskarżony M. B. i R. D. (1). W celu zwiększenia bezpieczeństwa przeprowadzanych przez siebie transakcji narkotykowych R. D. (1) z oskarżonym M. B. postanowili, iż narkotyki, które oni zorganizują u swoich dostawców, będzie przechowywać W. C. – nie związany do tej pory z nimi. Wymieniony poza tym, że przechowywał narkotyki w zorganizowanym przez siebie miejscu, to zajmował się również ich porcjowaniem i mieszaniem z różnego rodzaju wypełniaczami w celu zwiększenia masy danego rodzaju narkotyku, za co otrzymywał wynagrodzenie.

(Dowód: zeznania świadka D. B. (1) k. 485-487, 491-493, 498-500, 505-510, 3675-3677, 3729-3730, 3853-3854, 3940-3943)

Narkotyki, które oskarżony M. B. i R. D. (1) nabywali u V. T., sprzedawali D. B. (1) w cenie 7.500 złotych, a później 7.000 złotych za kilogram amfetaminy, w cenie 6.000 złotych za kilogram haszyszu, w cenie 15.000 złotych za kilogram marihuany, w cenie 2.500 złotych za 1.000 tabletek ekstazy, w cenie 130 złotych za gram kokainy (k. 2806). W trakcie co najmniej kilkudziesięciu transakcji narkotykowych przeprowadzonych w okresie od marca 2004 r. do grudnia 2005 r. oskarżony M. B. wraz ze współnikami dostarczyli D. B. (1) narkotyki w postaci co najmniej 5 kg haszyszu, co najmniej 1 kg marihuany, co najmniej 20 gram kokainy, co najmniej 15 kg amfetaminy (k. 508), a także M. D. w ilości 1 kg amfetaminy, który z kolei przekazał ją S. K. (1) (k. 2904)

(Dowód: zeznania świadka D. B. (1) k. 485-487, 491-493, 498-500, 505-510, 3675-3677, 3729-3730, 3853-3854, 3940-3943)

Oskarżony M. B. po połowie partycypował w kosztach zakupu i zyskach ze sprzedaży amfetaminy. Amfetamina była kupowana za 5.500 złotych, zaś następnie odsprzedawana za kwotę co najmniej 7.000 złotych. Korzyść majątkową jaką z tego tytułu osiągnęli wyniosła 112.000 złotych, z czego na oskarżonego M. B. przypadała kwota 56.000 złotych. Natomiast pozostałe narkotyki organizował R. D. (1), zaś oskarżony M. B. uczestniczył jedynie w ich przekazywaniu, uzyskując z tego tytułu korzyści majątkowych w łącznej kwocie 2.000 złotych.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 3578-3579)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że w okresie od marca 2004 r. do grudnia 2005 r. w G. i Z., działając w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1) i inną ustaloną osobą, wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 5 kg haszyszu w cenie 6.000 zł za kg o łącznej wartości 30.000 zł, co najmniej 1 kilograma marihuany o wartości 15.000 zł, co najmniej 20 g kokainy w cenie 130 zł za gram o łącznej wartości 2.600 zł, a także znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci co najmniej 16 kg amfetaminy w cenie 7.000 zł za kg o łącznej wartości 112.000 zł w ten sposób, że nabywał wymienione substancje wspólnie i w porozumieniu z R. D. (1) i inną ustaloną osobą od V. T., a następnie wprowadzał do dalszego obrotu sprzedając D. B. (1) i M. D., przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011 r.

VI.

Czyn V z aktu oskarżenia

W zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) **w punkcie V aktu oskarżenia**, polegającego na tym, że:

w okresie od lipca 2005 r. do 26 czerwca 2007 r. w G., C., R., Z., K. oraz innych miejscowościach, a także na terenie Republiki Federalnej Niemiec i Królestwa Niderlandów, brał udział w zorganizowanej, międzynarodowej grupie przestępczej, zajmującej się czerpaniem korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inne osoby, a także wewnątrzspółnotowym nabyciem i wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających, tj. o czyn z art. 258 § 1 kodeksu karnego,

w oparciu o dowody w postaci: częściowo wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; zeznań świadka D. B. (1) k. 485-487, 491-493, 495-497, 498-500, 505-510, 511-514, 515-521, 523-526, 527 - 536, 537-540, 541-546, 550-554, 557-560, 561-565, 566-570, 572-581, 582-591, 592-598, 599-601, 607-615, 616-623, 624-628, 629-632, 633-640, 644-647, 668-672, 673-677, 697-705, 706-712, 732-733, 738-739, 740-743, 744-745, 746-747, 748-749, 757-758, 791-792, 1264-1265, 1288, 1336-1337, 1503-1504, 2515-2517, 2903-2905, 3675-3677, 3729-3730, 3853-3854, 3940-3943; zeznań świadka A. S. (2) k. 829-830, 831-832, 877-878, 883-884, 894-895, 896-898, 899-902, 904-910, 911-915, 917-920, 921-924, 925-929, 930-942, 943-947, 948-953, 954-959, 960-967, 968-974, 975-978, 979-982, 983-987, 989-991, 995-996, 997-1004, 1005-1010, 1045-1046, 1047-1049; zeznań świadka A. K. (1) k. 1063-1064, 1068-1070, 1071-1075, 1076-1079, 1080-1083, 1084-1085, 1091-1094, 1097-1098, 3600-3602; zeznań świadka K. S. (1) k.1102-1103, 1109-1112, 1113-1115, 1116-1119, 1120-1121, 1122-1123, 1126-1127, 1131-1132, 3602-3604; częściowo zeznań świadka M. Z. k. 1470-1473, 3622-3630, 1479-1481, 3695-3697, 3699-3700; częściowo zeznań świadka A. T. k. 1932-1937, 2001-2004, 3584-3585; zeznań świadka M. D. k. 2883-2885, 2886-2888, 2889-2891, 2892-2894, 2903-2905, 2906-2908, 2909-2910, 2926-2928, 2932-2933, 2935-2937, 3647-3650; zeznań świadka Z. G. k. 3019-3021, 3024-3027, 3029-3030, 3033-3035,

3650-3651; zeznań świadka T. M. k. 2986-2987, 2988-2989, 2993-2994, 2995-2997-2999; zeznań świadka L. K. (1) k. 97-98, 99-102, 103-105, 106-110, 111-115, 116-119, 120-123, 124-128, 129-133, 134-138, 139-141, 142-143, 144, 145-149; zeznań świadka A. S. (3) k. 1181-1182, 1185-1192, 1193-1197, 1198-1204; zeznań świadka K. K. (1) k. 1236-1238, 1239-1240, 1244-1245, 1246; zeznań świadka L. K. k. 1283-1284, 1288, 1289-1291, 1308-1309; zeznań świadka M. W. k. 1314-1316, 1319-1321, 1322-1324, 1334-1335, 1336-1337; zeznań świadka T. D. k. 1346-1347, 1350-1353, 1354-1357, 1365-1366, 1372-1373, 1374; zeznań świadka R. M. k. 1381-1382, 1385-1386, 1402-1403, 1407-1408; zeznań świadka Z. P. k. 1414-1416, 1417-1419, 1430-1431, 1432; zeznań świadka S. J. (1) k. 1449-1451, 1454-1455, 1456-1458; zeznań świadka D. S. (1) k. 1493-1494; zeznań świadka D. C. k. 1499-1500, 1503-1504; zeznań świadka R. F. k. 1506-1507, 1508-1509; zeznań świadka M. G. (1) k. 1536-1541, 1542-1543; zeznań świadka M. P. k. 1586-1588, 1589-1590, 1591-1594, 1595-1598, 1599-1602, 1603-1604, 1605-1606, 1608-1609; częściowo zeznań świadka A. B. k. 1512-1517, 3049-3058, 3059-3062; zeznań świadka E. S. k. 2128-2120; zeznań świadka P. W. k. 813-814; zeznań świadka K. S. (2) k. 810-811; zeznań świadka R. W. (1) k. 885-886 oraz

tablic poglądowych k. 169 – 252; protokołu zatrzymania k. 257; protokołu z przeszukania wraz z dokumentacją fotograficzną k. 259 – 264; protokołu przeszukania k. 265 – 267; protokołu przeszukania wraz z dokumentacją fotograficzną k. 268 – 277; protokołu oględzin mieszkania k. 279 – 283; protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną k. 294 – 312; protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną k. 314 – 329; protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną k. 330 – 334; protokołu odczytania danych z telefonu komórkowego k. 335 – 336; informacji z E. k. 337 – 338; protokołu odczytania z telefonu komórkowego k. 339 – 340; informacji z E. w raz z załącznikami k. 341 – 342; protokołu odczytania tel. komórkowego k. 343 – 344; informacji z sieci O. k. 345 – 350; protokołu odczytania tel. komórkowego k. 351; informacji z E. k. 352 – 353; protokołu odczytania tel. komórkowego k. 354 – 355; informacji z E. k. 356 – 363; protokołu odczytania danych z telefonu k. 364 – 369; informacji z E. k. 370 – 372; opinii kryminalistycznej k. 383 – 387; opinii kryminalistycznej k. 386 – 387; opinii kryminalistycznej k. 390 – 392; opinii kryminalistycznej k. 397 – 400; opinii kryminalistycznej k. 406 – 412; opinii kryminalistycznej k. 416-417; opinii kryminalistycznej wraz z materiałem poglądowym k. 421 – 424; informacji z O. k. 436 – 438; informacji z O. k. 442 – 445; informacji z O. k. 447 – 449; informacja z E. k. 452; wykaz abonentów k. 453; pismo z P. S.A. k. 456; wykaz abonentów k. 457; pismo z P. S.A. k. 459; wykaz abonentów k. 460; pismo z (...) sp. z o.o. k. 462; wykaz abonentów k. 463-464; pismo z PTK C. k. 466; wykaz abonentów k. 467-468; informacja z E. k. 471; wykaz połączeń k. 472; wykaz abonentów k. 473; informacja z P. S.A. k. 482; protokół eksperymentu procesowego k. 599-606; protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami k. 651-662; protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami k. 663-668; protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami k. 669-672; protokół eksperymentu procesowego k. 673-696; protokół eksperymentu procesowego k. 706-727; protokół eksperymentu procesowego k. 728-731; protokół eksperymentu procesowego k. 732-734; pismo z M. k. 737; protokołu zatrzymania A. S. (2) k. 799; protokołu przeszukania osoby k. 800 – 802; p rotokół przeszukania samochodu k. 804-806; protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami k. 815-822; protokół przeszukania mieszkania k. 824-826; protokół oględzin rzeczy k. 839-840; protokół oględzin rzeczy k. 841-842; protokół z odczytania telefonu komórkowego k. 850-851; informacja z PTK C. k. 852; wykaz połączeń telefonicznych k. 853-867; pismo z P. S.A. k. 869; wykaz połączeń telefonicznych k. 870-872; wykaz abonentów k. 873; protokół przeszukania samochodu k. 887-889; protokół eksperymentu procesowego k. 1011-1034; protokół eksperymentu procesowego k. 1035-1044; odpis zupełny aktu zgonu k. 1052; protokół eksperymentu procesowego k. 1084-1088; protokół eksperymentu procesowego k. 1122-1123; protokół eksperymentu procesowego k. 1223-1230; protokół eksperymentu procesowego k. 1292-1306; protokół eksperymentu procesowego k. 1325-1332; protokół eksperymentu procesowego k. 1358-1364; protokół eksperymentu procesowego k. 1387-1394; protokół eksperymentu procesowego k. 1395-1400; protokół eksperymentu procesowego k. 1422-1428; protokół eksperymentu procesowego k. 1518-1527; protokół okazania wizerunku k. 1528; protokół oględzin akt postępowania przygotowawczego wraz z załącznikami k. 1584-1606; protokół oględzin akt postępowania przygotowawczego wraz z załącznikami k. 1584-1606; materiały z międzynarodowej pomocy prawnej przetłumaczone na język polski k. 1679-1721; akt oskarżenia przeciwko Ł. Z. k. 1896-1903; protokół oględzin rzeczy wraz z załącznikami k. 2005-2021; akt notarialny rep „A” nr (...) k. 2137-2144; protokół eksperymentu procesowego k. 2463-2475; protokół okazania wizerunku k. 2476-2480; protokół eksperymentu procesowego k. 2481-2488; protokół okazania wizerunku k. 2489; protokół eksperymentu procesowego k. 2892-2902; protokół oględzin rzeczy wraz z załącznikami

k. 2913-2925; odpis wyroku SO w Gliwicach sygn. akt IV K 72/10 k. 2949-2960, 3632-3643, 3758-3781 ; protokół oględzin rzeczy wraz z załącznikami k. 3012-3018; odpis wyroku sygn. akt IV K 56/11 k. 3594 – 3599; odpis wyroku sygn. akt IV K 67/10 k. 3657 – 3673; odpis wyroku sygn. akt II AKa 5/13 k. 3681 – 3683; odpisu wyroku sygn. akt IV K 236/11 k. 3795-3798; odpis uzasadnienia sygn. akt II AKa 5/13 k. 3798-3826; odpis wyroku sygn. akt IV K 9/08 k. 3827-3831; faks wyroku sygn. akt III K 313/13 k. 3861-3868; odpis wyroku sygn. akt V K 233/06 k. 3869-3904;

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

Po opuszczeniu zakładu karnego w marcu 2004 r. D. B. (1) wspólnie z M. D. rozpoczęli działalność związaną z handlem narkotykami. Polegała ona na nabywaniu znacznych ilości amfetaminy, marihuany, haszyszu i tabletek ekstazy, które następnie były dalej odsprzedawane. D. B. (1) prowadził tego typu działalność aż do dnia 26 czerwca 2007 r., kiedy to został zatrzymany przez Policję. Działalność ta stopniowo nabierała charakteru zorganizowanego i była prowadzona na coraz większą skalę, wymagała zaangażowania coraz większej liczby osób, podziału zadań pomiędzy nich począwszy od osób zajmujących się przemytem narkotyków do kraju, nabywców hurtowych, a także osób zajmujących się sutenerstwem.

Początkowo narkotyki D. B. (1) dostarczali min: R. S. (1) ps. B., M. S. ps. C., R. B. ps. B., ps. G. (k. 608-609); A. B. ps. B. lub Ł. (k. 609-611); M. G. (2) ps. M. (k. 496); oskarżony M. B., R. D. (1) i W. C. (k. 499-500, 506-510); M. G. (3) ps. G. (k. 516-517); D. S. (1) ps. W., B. M. ps. B. i A. S. (3) ps. M. (k. 518-521, 1185-1192, 1494); ps. B. z B. (k. 524-525); D. C. ps. A. (k. 538-540, 1500, 1503); M. P. ps. M. (k. 542-546, 1587); M. G. (4) ps. M. (k. 551-553); T. D. ps. D. (k. 567-569); D. B. (2) (k. 573-575). Z czasem jednak część z nich stała się odbiorcami narkotyków rozprowadzanych w ramach grupy przestępczej stworzonej przez D. B. (1) i oskarżonego A. S. (1).

Początki powstania grupy przestępczej związane są z warunkowym przedterminowym zwolnieniem oskarżonego A. S. (1) w czerwcu 2005 r. D. B. (1) wiedział, że oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności za nielegalne posiadanie znacznych ilości środków odurzających i że ma bezpośrednie dotarcie do osób, które zajmują się sprowadzaniem z zagranicy do Polski narkotyków w znacznych ilościach. D. B. (1) w tym właśnie upatrywał możliwość powiększenia swojej działalności. W związku z tym stwierdził, że gdy oskarżony A. S. (1) zakończy już odbywanie kary pozbawienia wolności, to zaproponuje mu współpracę w procederze handlu narkotykami. Oskarżony A. S. (1) opuścił Areszt Śledczy w D. w dniu 30 czerwca 2005 r. Wkrótce potem D. B. (1) zaproponował mu współpracę w przedmiotowym procederze dzieląc się już wówczas z nim zarobiony na dotychczasowym handlu narkotykami pieniędzmi. Po pewnym czasie oskarżony A. S. (1) zgodził się na współpracę, gdyż nie miał środków na własne utrzymanie.

W tym okresie współpracy począwszy od sierpnia 2005 r. do dnia 26 czerwca 2007 r., poprzedzającego zatrzymanie D. B. (1) powstała na terenie Rzeczypospolitej Polski, a następnie od października 2005 r. na terenie Republiki Federalnej Niemiec i Królestwa Niderlandów zorganizowana, międzynarodowa grupa przestępcza zajmująca się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci haszyszu, marihuany, tabletek ekstazy i amfetaminy, które były nabywane w kraju, a także przemycane przez członków grupy z Holandii do Polski. Na czele grupy stali, organizowali jej struktury i kierowali nią wspólnie i w porozumieniu oskarżony A. S. (1) ps. P., M. i D. B. (1) ps. B., którzy organizowali obrót narkotykami w kraju, organizowali dostawców narkotyków na terenie Holandii, organizowali finansowanie ich zakupu od osób narodowości marokańskiej, litewskiej, palestyńskiej, polskiej i holenderskiej mieszkających na terenie Holandii, a także ich przemyt do kraju przy pomocy kurierów pochodzących z Niemiec i Polski, a także ich dalszy obrót poprzez ich rozprowadzanie wśród członków grupy przestępczej zajmujących się ich dalszą dystrybucją. Z kolei od kwietnia 2006 r. grupa przestępcza rozszerzyła swoją działalność na pozyskiwanie korzyści majątkowych z nierządu w ramach założonych na terenie K. agencji towarzyskich w prywatnych wynajmowanych na te cele mieszkaniach. Struktury grupy były organizowane w taki sposób, by uniemożliwić powiązanie kolejnych członków grupy w wypadku zatrzymania któregoś z nich. Dużą wagę przykładano do tego, by poszczególni członkowie grupy nie znali się między sobą, co miało również prowadzić do braku możliwości przypisania działalności w ramach zorganizowanej grupie przestępczej. W czasie jej funkcjonowania czyniono starania aby zachować jak największe bezpieczeństwo, w tym celu wprowadzono nawet specjalny szyfr służący do zamawiania narkotyków, zaś w późniejszym okresie wydawano członkom grupy telefony służbowe, służące

jedynie do kontaktowania się w związku z procederem, które także były co pewien czas wymieniane. Wszystkie decyzje związane z funkcjonowaniem grupy D. B. (1) i oskarżony A. S. (1) konsultowali ze sobą, przy czym ten ostatni z uwagi na obawę o swoje bezpieczeństwo unikał jakiegokolwiek kontaktu z szeregowymi członkami grupy. Realizacją decyzji zajmował się już głównie D. B. (1).

Środki uzyskane z wprowadzania do obrotu narkotyków D. B. (1) i oskarżony A. S. (1) przeznaczali na pokrycie kosztów związanych z działalnością, w tym opłacenie A. S. (2) i pokrycie kosztów związanych z wynajęciem mieszkania do przechowywania narkotyków, zapłaty za zakup kolejnych partii narkotyków, zaś pozostałym zyskiem dzieli się po połowie. Rozliczeniami zajmował się D. B. (1), który również w tym czasie sprzedawał narkotyki, o których nabyciu nie wiedział oskarżony A. S. (1). Czynił to na własny rachunek, nie dzieląc się uzyskanymi pieniędzmi ze współnikiem.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że:

w okresie od sierpnia 2005 r. do dnia 26 czerwca 2007 r. w G., C., R., Z., K. oraz innych miejscowościach, a także na terenie Republiki Federalnej Niemiec i Królestwa Niderlandów, działając wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1) założył i kierował zorganizowaną, międzynarodową grupą przestępczą, zajmującą się czerpaniem korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inne osoby, a także wewnątrzspółnotowym nabyciem i wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających, to jest przestępstwa z art. 258§3 k.k.

VII.

Czyn VI z aktu oskarżenia

W zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) **w punkcie VI aktu oskarżenia**, polegającego na tym, że:

w okresie od lipca 2005 r. do 4 października 2005 r. w G. i K. oraz w innych miejscowościach, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 80 kilogramów haszyszu o wartości 240.000 zł, w ten sposób, że nabył przedmiotowe środki od nieustalonego do tej pory mężczyzny w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu odsprzedając je poprzez D. B. (1) i A. S. (2) innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także dopuścił się go w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt II K 454/04 za przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 263§2 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 17 września 2003 r. do 30 czerwca 2005 r.,

w oparciu o dowody w postaci: częściowo wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; zeznań świadka D. B. (1) k. 485-487, 491-493, 495-497, 498-500, 505-510, 511-514, 515-521, 523-526, 527 - 536, 537-540, 541-546, 550-554, 557-560, 561-565, 566-570, 572-581, 582-591, 592-598, 599-601, 607-615, 616-623, 624-628, 629-632, 633-640, 644-647, 668-672, 673-677, 697-705, 706-712, 732-733, 738-739, 740-743, 744-745, 746-747, 748-749, 757-758, 791-792, 1264-1265, 1288, 1336-1337, 1503-1504, 2515-2517, 2903-2905, 3675-3677, 3729-3730, 3853-3854, 3940-3943; zeznań świadka A. S. (2) k. 829-830, 831-832, 877-878, 883-884, 894-895, 896-898, 899-902, 904-910, 911-915, 917-920, 921-924, 925-929, 930-942, 943-947, 948-953, 954-959, 960-967, 968-974, 975-978, 979-982, 983-987, 989-991, 995-996, 997-1004, 1005-1010, 1045-1046, 1047-1049 oraz

odpis wyroku sygn. akt IV K 56/11 k. 3594 – 3599; protokół eksperymentu procesowego k. 673-696; protokół eksperymentu procesowego k. 1011-1034,

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

Oskarżony A. S. (1) w celu pozyskania narkotyków w sierpniu 2005 r. nawiązał kontakt z L. P.. Spotkanie zostało umówione przez D. B. (1). Ustalono wówczas szczegóły dostaw haszyszu, gdyż L. P. pozyskiwał ten narkotyk z przemytu z Holandii i miał możliwość sprzedaży go każdorazowo w ilości 40 kg, gdyż taką ilość przywoził do kraju kurier określany jako Wozak z C.. Oskarżony A. S. (1) przywiózł ze spotkania grudkę haszyszu do spróbowania D. B. (1), którą przekazał mu w szpitalu (k. 654-655, 496), w którym w drugiej połowie sierpnia D. B. (1) był powtórnie hospitalizowany. Od tego czasu D. B. (1) i oskarżony A. S. (1) zaopatrywali się w haszysz u L. P.. Początkowo kupowali niewielkie ilości haszyszu od jednego do kilku kilogramów i wówczas odbierał je w Katowicach osobiście oskarżony A. S. (1), a następnie przekazywał je D. B. (1) celem dalszego wprowadzenia do obrotu.

Z uwagi na fakt, iż proceder handlu narkotykami zorganizowany przez oskarżonego A. S. (1) i D. B. (1) zaczął się coraz bardziej rozrastać i wymagał coraz większego zaangażowania osób go nadzorujących, obydwaj wspólnie postanowili, iż dla zwiększenia własnego bezpieczeństwa, a także usprawnienia prowadzonej działalności zatrudnią kolejną osobę, która będzie się zajmowała dalszym rozprowadzaniem narkotyków, a także wynajmie mieszkanie na terenie G., w którym przechowywane będą pozyskane przez nich narkotyki. Stwierdzili, iż osobą, która będzie się nadawać do tego celu będzie ich znajomy A. S. (2). W związku z powyższym D. B. (1) zaproponował A. S. (2) współpracę w przedmiotowym procederze, a ten wyraził na to zgodę.

Początkowo we wrześniu 2005 r. A. S. (2) odbierał pod klubem (...) w G. od nieznannej osoby haszysz zakupiony od L. P. w ilości 20 kg każdorazowo. W celu uniemożliwienia rozpoznania dostawcy narkotyków przez A. S. (2) oskarżony A. S. (1) wymyślił swoisty sposób odbioru narkotyków. W tym celu, na wyznaczone wcześniej miejsce transakcji narkotykowej A. S. (2) podjeżdżał swoim samochodem marki S. (...) i nie wychodząc z samochodu otwierał klapę bagażnika. Tak oczekiwał na przyjazd dostawcy narkotyków. Gdy dostawca podjeżdżał w to miejsce swoim samochodem, wyjmował z niego torby turystyczne zawierające narkotyki i przekładał je do bagażnika samochodu A. S. (2). Potem zamykał bagażnik i odjeżdżał z miejsca transakcji. Przekazywanie narkotyków przeprowadzane w ten sposób trwało kilkanaście sekund i uniemożliwiło ewentualne rozpoznanie dostawcy przez A. S. (2).

A. S. (2) narkotyki początkowo zawoził do swojego mieszkania w G. przy ulicy (...). W dniu 20 września 2005 r. A. S. (2), korzystając z ogłoszeń zamieszczonych w lokalnej prasie, wynajął mieszkanie należące do M. i P. W. w G. przy ulicy (...), w którym od tej pory były magazynowane pozyskane narkotyki. Następnie A. S. (2) przekazywał narkotyki pozostałym członkom grupy, którzy zamawiali je głównie u D. B. (1).

W ten sposób w okresie od sierpnia 2005 r. do dnia 4 października 2005 r., poprzedzającego zatrzymanie L. P., oskarżony A. S. (1) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej nabył na terenie K., a później G. znaczne ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 80 kilogramów haszyszu w cenie po 4.000 złotych za kilogram (k. 497) o wartości 320.000 złotych. Pozyskane w ten sposób narkotyki były dalej odsprzedawane poprzez D. B. (1) i A. S. (2) innym ustalonym i nieustalonym osobom, które funkcjonowały w ramach grupy przestępczej.

D. B. (1) i oskarżony A. S. (1) łącznie ze sprzedaży haszyszu uzyskali korzyść majątkową w wysokości co najmniej 320.000 złotych, z której część przeznaczyci pokrycie kosztów działalności grupy przestępczej, zaś zyskiem podzieli się po połowie. Korzyść majątkową jaka odniósł oskarżony A. S. (1) wyniosła 160.000 złotych.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że w okresie od sierpnia 2005 r. do dnia 4 października 2005 r. w G. i K. oraz na terenie innych miejscowości Województwa (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), wielokrotnie uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami

środków odurzających w postaci co najmniej 80 kg haszyszu w cenie 4.000 zł za kg o łącznej wartości 320.000 zł, w ten sposób, że nabył przedmiotowe środki od ustalonego mężczyzny w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu za pośrednictwem D. B. (1) i ustalonego mężczyzny innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także dopuścił się tego czynu przed upływem 5 lat od wykonania w okresie od dnia 17 września 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. kary 3 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która została wykonana w ramach kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04.

VIII.

Czyn VII z aktu oskarżenia

W zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) **w punkcie VII aktu oskarżenia**, polegającego na tym, że:

w okresie od października 2005 r. do 26 czerwca 2007 r. w G., C. oraz w innych miejscowościach, a także na terenie Królestwa Niderlandów i Republiki Federalnej Niemiec, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wielokrotnie uczestniczył w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 687 kilogramów haszyszu o wartości 2.748.000 zł oraz co najmniej 34 kilogramów marihuany w cenie 12.000 zł za kg o łącznej wartości 408.000 zł w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także dopuścił się go w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt II K 454/04 za przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 263§2 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 17 września 2003 r. do 30 czerwca 2005 r.,

w oparciu o dowody w postaci: częściowo wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; zeznań świadka D. B. (1) k. 485-487, 491-493, 495-497, 498-500, 505-510, 511-514, 515-521, 523-526, 527 - 536 , 537-540, 541-546, 550-554, 557-560, 561-565, 566-570, 572-581, 582-591, 592-598, 599-601, 607-615, 616-623, 624-628, 629-632, 633-640, 644-647, 668-672, 673-677, 697-705, 706-712, 732-733, 738-739, 740-743, 744-745, 746-747, 748-749, 757-758, 791-792, 1264-1265, 1288, 1336-1337, 1503-1504, 2515-2517, 2903-2905, 3675-3677, 3729-3730, 3853-3854, 3940-3943; zeznań świadka A. S. (2) k. 829-830, 831-832, 877-878, 883-884, 894-895, 896-898, 899-902, 904-910, 911-915, 917-920, 921-924, 925-929, 930-942, 943-947, 948-953, 954-959, 960-967, 968-974, 975-978, 979-982, 983-987, 989-991, 995-996, 997-1004, 1005-1010, 1045-1046, 1047-1049; zeznań świadka A. K. (1) k. 1063-1064, 1068-1070, 1071-1075, 1076-1079, 1080-1083, 1084-1085, 1091-1094, 1097-1098, 3600-3602; zeznań świadka K. S. (1) k.1102-1103, 1109-1112, 1113-1115, 1116-1119, 1120-1121, 1122-1123, 1126-1127, 1131-1132, 3602-3604; zeznań świadka M. D. k. 2883-2885, 2886-2888, 2889-2891, 2892-2894, 2903-2905, 2906-2908, 2909-2910, 2926-2928, 2932-2933, 2935-2937, 3647-3650; zeznań świadka R. W. (1) k. 885-886; zeznań świadka Z. G. k. 3019-3021, 3024-3027, 3029-3030, 3033-3035, 3650-3651; zeznań świadka T. M. k. 2986-2987, 2988-2989, 2993-2994, 2995-2997-2999; zeznań świadka L. K. (1) k.. 97-98, 99-102, 103-105, 106-110, 111-115, 116-119, 120-123, 124-128, 129-133, 134-138, 139-141, 142-143, 144, 145-149; zeznań świadka A. S. (3) k. 1181-1182, 1185-1192, 1193-1197, 1198-1204; zeznań świadka K. K. (1) k. 1236-1238, 1239-1240, 1244-1245, 1246; zeznań świadka L. K. k. 1283-1284, 1288, 1289-1291, 1308-1309; zeznań świadka M. W. k. 1314-1316, 1319-1321, 1322-1324, 1334-1335, 1336-1337; zeznań świadka T. D. k. 1346-1347, 1350-1353, 1354-1357, 1365-1366, 1372-1373, 1374; zeznań świadka R. M. k. 1381-1382, 1385-1386, 1402-1403, 1407-1408; zeznań świadka Z. P. k. 1414-1416, 1417-1419, 1430-1431, 1432; zeznań świadka S. J. (1)

k. 1449-1451, 1454-1455, 1456-1458; zeznań świadka D. S. (1) k. 1493-1494; zeznań świadka D. C. k. 1499-1500, 1503-1504; zeznań świadka R. F. k. 1506- 1507, 1508-1509; zeznań świadka M. G. (1) k. 1536-1541, 1542-1543; zeznań świadka M. P. k. 1586-1588, 1589-1590, 1591-1594, 1595-1598, 1599-1602, 1603-1604, 1605-1606, 1608-1609; częściowo zeznań świadka A. B. k. 1512-1517, 3049-3058, 3059-3062; zeznań świadka P. W. k. 813-814; zeznań świadka K. S. (2) k. 810-811;

oraz

tablic poglądowych k. 169 – 252; protokołu zatrzymania k. 257; protokołu z przeszukania wraz z dokumentacją fotograficzną k. 259 – 264; protokołu przeszukania k. 265 – 267; protokołu przeszukania wraz z dokumentacją fotograficzną k. 268 – 277; protokołu oględzin mieszkania k. 279 – 283; protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną k. 294 – 312; protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną k. 314 – 329; protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną k. 330 – 334; protokołu odczytania danych z telefonu komórkowego k. 335 – 336; informacji z E. k. 337 – 338; protokołu odczytania z telefonu komórkowego k. 339 – 340; informacji z E. w raz z załącznikami k. 341 – 342; protokołu odczytania tel. komórkowego k. 343 – 344; informacji z sieci O. k. 345 – 350; protokołu odczytania tel. komórkowego k. 351; informacji z E. k. 352 – 353; protokołu odczytania tel. komórkowego k. 354 – 355; informacji z E. k. 356 – 363; protokołu odczytania danych z telefonu k. 364 – 369; informacji z E. k. 370 – 372; opinii kryminalistycznej k. 383 – 387; opinii kryminalistycznej k. 386 – 387; opinii kryminalistycznej k. 390 – 392; opinii kryminalistycznej k. 397 – 400; opinii kryminalistycznej k. 406 – 412; opinii kryminalistycznej k. 416-417; opinii kryminalistycznej wraz z materiałem poglądowym k. 421 – 424; informacji z O. k. 436 – 438; informacji z O. k. 442 – 445; informacji z O. k. 447 – 449; informacja z E. k. 452; wykaz abonentów k. 453; pismo z P. S.A. k. 456; wykaz abonentów k. 457; pismo z P. S.A. k. 459; wykaz abonentów k. 460; pismo z (...) sp. z o.o. k. 462; wykaz abonentów k. 463-464; pismo z PTK C. k. 466; wykaz abonentów k. 467-468; informacja z E. k. 471; wykaz połączeń k. 472; wykaz abonentów k. 473; informacja z P. S.A. k. 482; protokół eksperymentu procesowego k. 599-606; protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami k. 651-662; protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami k. 663-668; protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami k. 669-672; protokół eksperymentu procesowego k. 673-696; protokół eksperymentu procesowego k. 706-727; protokół eksperymentu procesowego k. 728-731; protokół eksperymentu procesowego k. 732-734; pismo z (...) k. 737; protokołu zatrzymania A. S. (2) k. 799; protokołu przeszukania osoby k. 800 – 802; p rotokół przeszukania samochodu k. 804-806; protokół zatrzymania rzeczy wraz z załącznikami k. 815-822; protokół przeszukania mieszkania k. 824-826; protokół oględzin rzeczy k. 839-840; protokół oględzin rzeczy k. 841-842; protokół z odczytania telefonu komórkowego k. 850-851; informacja z PTK C. k. 852; wykaz połączeń telefonicznych k. 853-867; pismo z Polkomtel S.A. k. 869; wykaz połączeń telefonicznych k. 870-872; wykaz abonentów k. 873; protokół przeszukania samochodu k. 887-889; protokół eksperymentu procesowego k. 1011-1034; protokół eksperymentu procesowego k. 1035-1044; odpis zupełny aktu zgonu k. 1052; protokół eksperymentu procesowego k. 1084-1088; protokół eksperymentu procesowego k. 1122-1123; protokół eksperymentu procesowego k. 1223-1230; protokół eksperymentu procesowego k. 1292-1306; protokół eksperymentu procesowego k. 1325-1332; protokół eksperymentu procesowego k. 1358-1364; protokół eksperymentu procesowego k. 1387-1394; protokół eksperymentu procesowego k. 1395-1400; protokół eksperymentu procesowego k. 1422-1428; protokół eksperymentu procesowego k. 1518-1527; protokół okazania wizerunku k. 1528; protokół oględzin akt postępowania przygotowawczego wraz z załącznikami k. 1584-1606; protokół oględzin akt postępowania przygotowawczego wraz z załącznikami k. 1584-1606; materiały z międzynarodowej pomocy prawnej przetłumaczone na język polski k. 1679-1721; akt oskarżenia przeciwko Ł. Z. k. 1896-1903; protokół oględzin rzeczy wraz z załącznikami k. 2005-2021; protokół eksperymentu procesowego k. 2463-2475; protokół okazania wizerunku k. 2476-2480; protokół eksperymentu procesowego k. 2481-2488; protokół okazania wizerunku k. 2489; protokół eksperymentu procesowego k. 2892-2902; odpis wyroku SO w Gliwicach sygn. akt IV K 72/10 k. 2949-2960, 3632-3643, 3758-3781; odpis wyroku sygn. akt IV K 56/11 k. 3594 – 3599; odpis wyroku sygn. akt IV K 67/10 k. 3657 – 3673; odpis wyroku sygn. akt II AKa 5/13 k. 3681 – 3683; odpisu wyroku sygn. akt IV K 236/11 k. 3795-3798; odpis uzasadnienia sygn. akt II AKa 5/13 k. 3798-3826; odpis wyroku sygn. akt IV K 9/08 k. 3827-3831; faks wyroku sygn. akt III K 313/13 k. 3861-3868; odpis wyroku sygn. akt V K 233/06 k. 3869-3904;

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

W dniu 5 października 2005 r. L. P. został zatrzymany przez Policję i tymczasowo aresztowany. Wówczas oskarżony A. S. (1) wraz z D. B. (1) postanowili we własnym zakresie zorganizować proceder przemytu narkotyków z Holandii.

W tym celu pozyskali do współpracy kuriera A. K. (1), który posiadał także obywatelstwo niemieckie i mieszkał oraz pracował na stałe w miejscowości E. w Niemczech, a do Polski przyjeżdżał jedynie na weekendy. A. K. (1) wyraził zgodę na przewożenie narkotyków w zamian za wynagrodzenie. W zależności od ilości przewożonych narkotyków miał otrzymać od 1500 do 2500 euro za jeden transport. Został on specjalnie dobrany do tego procederu z uwagi na jego niemieckie obywatelstwo oraz posiadanie samochodu z niemieckimi tablicami rejestracyjnymi, co zwiększało prawdopodobieństwo, że nie będzie kontrolowany przez Policję zarówno w strefie przygranicznej z Holandią i Polską, jak i na całej trasie przemytu narkotyków. W ten sposób zwiększało się bezpieczeństwo transportów organizowanych przez D. B. (1) i oskarżonego A. S. (1), do czego zawsze była przywiązywana duża waga.

Od grudnia 2006 r. przy przewożeniu narkotyków z Holandii do Polski A. K. (1) ubezpieczony był przez K. S. (1), co było podyktowane zwiększeniem bezpieczeństwa transportów narkotykowych. Zadaniem K. S. (1) było ubezpieczenie A. K. (1) w ten sposób, że jechał w odległości kilku kilometrów przed nim i informował go o ewentualnych kontrolach drogowych organizowanych przez Policję. Oskarżony A. S. (1) i D. B. (1) chcąc zwiększyć swoje osobiste bezpieczeństwo, a zarazem ograniczyć bezpośredni udział w przeprowadzanych transakcjach zakupu narkotyków na terenie Holandii ustalili, iż po odbiór narkotyków do Holandii będzie jeździł K. S. (1) - on też będzie zabierał ze sobą gotówkę potrzebną do ich zakupu. Rola D. B. (1) i oskarżonego A. S. (1) została ograniczona do telefonicznego lub też osobistego zamawiania tychże narkotyków u dostawców w Holandii, a transportem narkotyków mieli zająć się pozyskani kurierzy. Nie mając bezpośredniego kontaktu z narkotykami D. B. (1) i oskarżony A. S. (1) zmniejszali ryzyko ewentualnego zatrzymania przez Policję.

Przemycone narkotyki A. K. (1) każdorazowo przekazywał A. S. (2), który z kolei przewoził je do wynajętego mieszkania na osiedlu (...).

W ramach zorganizowanej grupy przestępczej w okresie od października 2005 r. do dnia 26 czerwca 2007 r. zorganizowano przewiezienie z U., M., T. oraz B. op(...) położonych na terenie Królestwa Niderlandów do Polski co najmniej 34 kilogramów marihuany, 1.187 kilogramów haszyszu, 322.000 tabletek ekstazy oraz 10 gram kokainy (k. 580, 590). Transportem tych środków odurzających i substancji psychotropowych zajmowało się na przestrzeni tego czasu trzech kurierów – A. K. (1) od października 2005 r., K. S. (1) od grudnia 2006 r., którzy jeździli zazwyczaj razem. Kurierzy ci pozyskani zostali przez D. B. (1) i przemycali narkotyki również z kontaktów organizowanych przez oskarżonego A. S. (1). Przemycem narkotyków zajmował się również nieustalony do tej pory mężczyzna, który wcześniej przemycał narkotyki dla L. P., określanego jako Wozak z C., który przewoził narkotyki zamówione wyłącznie przez oskarżonego A. S. (1).

D. B. (1) za pośrednictwem D. B. (2) nawiązał kontakt z osobami handlującymi narkotykami na terenie Holandii. W ten sposób D. B. (1) nabywał narkotyki od mężczyzny narodowości litewskiej o pseudonimie G.. Do transakcji dochodziło w miejscowości B. op(...) przy hotelu T.. D. B. (1) kupował wówczas haszysz w cenie 750 euro za kilogram. Z tego źródła trzykrotnie dokonał zakupu w łącznej ilości 47 kg haszyszu, 2 kg marihuany i 10 gram kokainy. Jednokrotnie D. B. (1) zorganizował przemyt haszyszu w ilości 20 kg z miejscowości M. od mężczyzny narodowości palestyńskiej. W okresie od października 2005 r. do marca 2007 r. na terenie Holandii D. B. (1) nabył od mężczyzny o ps. G. lub też za jego pośrednictwem od innych osób narodowości marokańskiej, palestyńskiej i polskiej łącznie co najmniej 67 kg haszyszu, 2 kg marihuany oraz 10 g kokainy (k. 580). Za każdym razem narkotyki przemycał do G. A. K. (1), przy czym o obrocie w ramach grupy przestępczej tymi narkotykami nie wiedział oskarżony A. S. (1).

Z kolei oskarżony A. S. (1) zorganizował również czterokrotnie przemyt marihuany z miejscowości T.. Łącznie przewieziono 32 kg marihuany (k. 593, 598). Przemycem zajmował się A. K. (1) i K. S. (1). Ostatnia dostawa narkotyku w ilości 8 kg została zatrzymana podczas przeszukania mieszkania na (...) stanowiącego magazyn grupy.

Nadto oskarżony A. S. (1) sześciokrotnie zorganizował przemyt narkotyków z U.. Miało to miejsce wówczas, gdy z tego źródła nie przywoził narkotyków Wozak z C. i zamiast niego jeździli A. K. (1) i K. S. (1). Łącznie przemycili do kraju 120 kg haszyszu i 222.000 tabletek ekstazy (k. 598).

Łącznie A. K. (1) i K. S. (1) przewieźli 187 kg haszyszu, 34 kg marihuany, 222.000 tabletek ekstazy i 10 g kokainy (k. 597), przy czym kokaina była na własny użytek D. B. (1).

-

L. P. jeszcze przed swoim zatrzymaniem chciał poznać oskarżonego A. S. (1) z kurierem, który dla niego przemycał haszysz z Holandii, jednakże nie zdążył. Od tego czasu oskarżony A. S. (1) starał się nawiązać kontakt z kurierem określanym jako Wozak z C.. Ostatecznie oskarżony A. S. (1) uzyskał możliwość bezpośredniego skontaktowania się z mężczyzną, który wcześniej woził narkotyki z Holandii do Polski dla L. P.. Począwszy od stycznia 2006 r. do czerwca 2007 r. D. B. (1) i oskarżony A. S. (1) zakupili w U. z kontaktu L. P. łącznie co najmniej 900 kg haszyszu i 100.000 tabletek ekstazy (k. 850), które zostały przemycane do kraju przez osobę określaną jako Wozak z C..

Kontakt z tym mężczyzną miał jedynie oskarżony A. S. (1) i to on informował D. B. (1) o wszelkich ustaleniach z tym kurierem. Wozak z C. do Polski przyjeżdżał jedynie w weekendy i w trakcie podróży do kraju przywoził narkotyki zamówione wcześniej w Holandii przez oskarżonego A. S. (1). Jednorazowo maksymalnie przewoził nie więcej niż 40 kg haszyszu i za każdy kurs otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 3.350 euro. Ponadto nie chciał zbyt ryzykować i narkotyki jakie przywoził do Polski musiały być od niego odebrane w okolicach C.. Od momentu, kiedy Wozak z C. zaczął przywozić narkotyki do Polski, oskarżony A. S. (1) zdecydował, iż ich odbiorem ma zajmować się jeszcze jedna osoba, która do tej pory nie uczestniczyła w tym procederze. D. B. (1) zaproponował do tego zadania M. D. ps. P., gdyż we wcześniejszym okresie wspólnie uczestniczyli w procederze handlu narkotykami. Oskarżony A. S. (1) zaakceptował pomysł, aby to właśnie M. D. zajął się odbiorem narkotyków w okolicy C. i przewoził je następnie do G. w okolice wynajmowanego mieszkania przy ulicy (...). M. D. za każdy transport, w którym brał udział otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1.500 złotych.

Narkotyki były odbierane w okolicach C. początkowo przez M. D. do kwietnia 2006 r., a potem przez A. S. (2). Zawsze towarzyszyli im D. B. (1) i oskarżony A. S. (1), którzy na miejsce spotkania jechali własnymi samochodami i czekali w umówionych miejscach, aby potem zabezpieczać przejazd do G.. Po przyjeździe do G. A. S. (2) i D. B. (1), którzy posiadali dorobiony klucz do samochodu M. D., zabierali z jego wnętrza narkotyki i zanosili do wynajmowanego w tym celu mieszkania przy ul. (...). W mieszkaniu sprawdzali czy ilość narkotyków zgadza się, a także zajmowali się ich segregacją, a następnie były one tam magazynowane aż do czasu ich rozproszczenia pośród swoich odbiorców.

W kwietniu 2006 r. oskarżony A. S. (1) stwierdził, że M. D. będzie zajmował się innym procederem - nie związanym z obrotem narkotykami, a narkotyki z okolic C. będzie odbierał A. S. (2). W związku z powyższym, od kwietnia 2006 r. wszelkie narkotyki, które zostały przywiezione do Polski, zarówno przez A. K. (1), nieustalonego kuriera określanego jako Wozak z C., były odbierane przez A. S. (2) i następnie zawożone przez niego do wynajmowanego w tym celu mieszka G. przy ulicy (...). Od maja 2006 r. A. S. (2) przewiózł więc z okolic C. do G. łącznie co najmniej 520 kg haszyszu w trakcie co najmniej trzynastu takich transportów. Odbiór narkotyków wyglądał tak samo, jak w przypadku, gdy zajmował tym się M. D.. W trakcie drogi do G. A. S. (2) był ubezpieczony przez D. B. (1) i po przyjeździe do G. parkował samochód w okolicy bloku, w którym znajdowało wynajmowane mieszkanie i razem z D. B. (1) zanosili do niego narkotyki.

D. B. (1) i oskarżony A. S. (1) w ramach grupy przestępczej współpracowali z innymi handlarzami narkotyków, którzy nabywali od nich narkotyki, celem dokonywania ich dalszego zbycia. Wprowadzaniem do obrotu narkotyków na terenie kraju zajmował się D. B. (1), do którego były składane zamówienia na dany rodzaj narkotyku, i który początkowo osobiście przekazywał narkotyki i rozliczał się z odbiorcami. Istotną rolę odgrywał również A. S. (2), który pomagał w dokonywaniu dostawy narkotyków, w ten sposób, że przewoził je z miejsca dostawy z zagranicy do wynajętego mieszkania na ul. (...) w G., stanowiącego magazyn grupy, a następnie w wyznaczonych miejscach

przekazywał odbiorcom zamówione u D. B. (1) lub u niego samego poprzez sms-y narkotyki, otrzymując w zamian za narkotyki pieniądze lub – w niektórych przypadkach – inny rodzaj narkotyku.

Wprowadzanie do obrotu pozyskanych przez grupę narkotyków odbywało się według funkcjonującego schematu. Poszczególni członkowie grupy zajmujący się rozprawdaniem narkotyków zamawiali je przez własne, a następnie poczynszy od lipca 2006 r., kiedy to został zatrzymany L. K. (2), przez zakupione przez D. B. (1) wyłącznie w tym celu, telefony komórkowe na kartę, które były co jakiś czas wymieniane. Prowadząc ten nielegalny proceder D. B. (1) dysponował równocześnie siedmioma telefonami komórkowymi, co miało utrudnić ewentualne zastosowanie wobec niego podsłuchu telefonicznego przez Policję, i tak jeden z telefonów służył mu tylko i wyłącznie do kontaktowania się z oskarżonym A. S. (1), drugi – do kontaktowania się z A. S. (2), trzeci – do kontaktowania się z kurierami A. K. (1) i K. S. (1), czwarty – do kontaktów ze swoimi odbiorcami narkotyków, piąty – do odbierania rozmów od osób nie związanych z tym nielegalnym procederem, szósty – do wywoływania połączeń z osobami nie związanymi z nielegalnym procederem, a siódmy – do przyjmowania sms-ów od prostytutek pracujących w mieszkaniówkach na terenie K.. W wyniku przeszukania mieszkania D. B. (1) w Z. przy ulicy (...) oraz samochodu marki S. (...) nr. rej. (...) ujawniono m. in. kilkadziesiąt telefonów komórkowych, z których siedem miało zainstalowane karty telefoniczne różnych sieci i było na bieżąco użytkowane (k. 511-514).

Celem utrudnienia wykrycia procederu członkowie grupy posługiwali się specjalnie stworzonym szyfrem, który pozwalał na określenie ilości i rodzaju zamawianego narkotyku. Dla haszyszu przyjęto, iż jedna duża litera w treści sms-a to 1 kg haszyszu, mała litera to 0,5 kg. Dla amfetaminy przyjęto różne oznaczenia, w tym m.in. „jedna para skarpetek”, „litr wódki” to 1 kg amfetaminy, złotówki, np. „500 złotych” to 0,5 kg, „1000 złotych” to 1 kg amfetaminy, a także „NB” z cyfrą poprzedzającą, dla określenia ilości amfetaminy. Dla tabletek ecstasy przyjęto oznaczenie „euro”, „@”, zdanie nawiązujące do jabłek, np. „Babcia robi jabłecznik” lub fikcyjny adres strony internetowej, w którym ilość liter pomiędzy literami www a pl oznaczała ilość tysięcy tabletek. Dla oznaczenia marihuany przyjęto szyfr „Halina” (k. 511-514).

W celu zwiększenia bezpieczeństwa przeprowadzanych transakcji narkotykowych w sierpniu 2006 r., D. B. (1) oraz oskarżony A. S. (1) postanowili, iż kupią samochód, którym A. S. (2) będzie przewoził narkotyki dostarczane przez kuriera z C. oraz A. K. (1). Samochód miał służyć również A. S. (2) do rozwożenia narkotyków do odbiorców. Wymienieni zdecydowali również, że musi on być rejestrowany na jakąś postronną osobę, nie związaną z tym nielegalnym procederem. W związku z tym A. S. (2) zaproponował, żeby tą osobą był R. W. (1). D. B. (1) znał tego mężczyznę i zgodził się to. Wobec tego, w trójkę, to jest oskarżony A. S. (1), D. B. (1) i A. S. (2) złożyli się na zakup tego samochodu. D. B. (1) z oskarżonym A. S. (1) wyłożyli po 2.000 złotych, a A. S. (2) wyłożył 1.500 złotych i dokonali zakupu samochodu marki F. (...) koloru ciemnoczerwonego. Auto zostało zarejestrowane na R. W. (1). W późniejszym okresie to auto było z reguły zaparkowane gdzieś na ulicy (...) lub (...) w G., czyli w pobliżu wynajmowanego mieszkania. Gdy A. S. (2) transportował narkotyki, to najpierw przyjeżdżał swoim samochodem na to osiedle, zostawiał tam swój samochód i do miejsca odbioru lub dostawy narkotyków jechał już tym służbowym samochodem.

Na terenie kraju w różnych okresach czasu w ramach grupy przestępczej odbiorcami środków odurzających i substancji psychotropowych była grupa kilkadziesiątu osób, które zamawiając narkotyki korzystały także z „telefonów służbowych” przekazanych im w późniejszym okresie funkcjonowania grupy wyłącznie do tego celu albo przez D. B. (1), albo też przez A. S. (2). Tymi osobami byli: D. C. ps. A. (k. 538-540, 922-924, 1500, 1503); A. J. ps. J. (k. 670-671, 1199-1202); Z. G. ps. Z. (k. 741-742, 964-965, 1048-1049); Z. P. (k. 569-570, 1009, 1415, 1417-1419), M. P. ps. M. (k. 542-546, 1587-1588); M. Z. (k. 638-640, 986-987, 1471-1472); K. K. (1) ps. D. (k. 670, 999-1000, 1237-1238), Ł. Z. (2) ps. M. (k. 621-622, 998-999); P. K. ps. F. (k. 622-623); A. K. (2) ps. P. (k. 669-670); R. D. (1) ps. F. i oskarżony M. B. (k. 506-510, 1009); M. G. (3) ps. G. (k. 517); R. S. (2) ps. B. (k. 608-609); D. B. (2) (k. 573-575, 950-953); S. J. (1) (k. 1456-1457); M. G. (4) ps. M. (k. 551-553, 955-956); S. K. (2), P. S. (1) ps. G., L. K. (1), S. J. (2) ps. (...), Ł. K. ps. (...) oraz P. z Ż. (k. 698-705, 926-927, 931-938, 944-946, 1264, 1288, 1289-1291); K. B. (k. 613-615, 986); A. B. ps. B. lub Ł. (k. 609-611, 949-950); A. S. (3) ps. M. (k. 520); R. F. ps. W. (k. 611-613, 1000-1001, 1506-1507, 1508-1509); R. M. ps. O. (k. 617-618, 1008-1009, 1386); T. D. ps. D. (k. 567-569, 1007-1008, 1351-1353); M. W. (k. 558-559, 956-957,

1319-1321, 1322-1324, 1336); S. A. ps. J. (k. 562-564, 969-971); M. D. ps. P. (k. 637-638, 984-985, 1006); M. G. (1) ps. G. k. (k. 620-621, 965-966, 1537-1538, 1543), G. G. (2) ps. L.)k. 1002-1003), S. P. ps. S. (k. 1003) oraz inni nieustaleni do tej pory mężczyźni w szczególności o: ps. K. (k. 559-560, 957-959); ps. M. z B. (k. 618-619, 971-972); ps. S. R. z W. (k. 619-620, 973-974), ps. K. z S. (k. 1001-1002). Większość z nich została już prawomocnie skazana.

W czerwcu 2007 r. grupa przestępcza została rozbita. Dokonano aresztowania D. B. (1) i A. S. (2). W wyniku przeszukania mieszkania - magazynu narkotykowego G. przy ulicy (...) ujawniono w nim znaczne ilości substancji psychotropowych i środków odurzających w postaci 13,6 kilograma marihuany o wartości co najmniej 204.000 złotych, 69.000 sztuk tabletek ekstazy o wartości co najmniej 138.000 złotych, 449,5 gram amfetaminy wartości co najmniej 2.700 złotych, 108 gram haszyszu o wartości co najmniej 540 złotych (k. 268-278, 279-283, 294-312, 314-322). Badania fizykochemiczne potwierdziły, że zabezpieczone substancje stanowiły opisane wyżej substancje psychotropowe i środki odurzające (k. 390-392, 397-400, 406-412, 416-417) .

Łącznie oskarżony A. S. (1) zorganizował, w celu ich wprowadzenia do obrotu, przemyt do kraju co najmniej 1.020 kg haszyszu w cenie 4.000 złotych za kilogram o łącznej wartości 4.080.000 złotych oraz co najmniej 32 kg marihuany (przy czym zatrzymano w mieszkaniu 13,6 kg marihuany, z czego 8 kg o łącznej wartości 96.000 zł pochodziło z przemytu zorganizowanego przez oskarżonego A. S. (1) k. 594) w cenie 12.000 złotych za kilogram o łącznej wartości 384.000 złotych. Osiągnięta z tego tytułu korzyść majątkowa po odliczeniu zatrzymanej marihuany łącznie wyniosła 4.368.000 złotych, z której część została przeznaczona na pokrycie kosztów związanych z transportem narkotyków, opłacenie kurierów, opłacenie M. D., A. S. (2) i kosztów związanych z wynajęciem mieszkania do magazynowania narkotyków, część przeznaczono na zakup kolejnych partii narkotyków, zaś pozostałym zyskiem dzieli się po połowie D. B. (1) i oskarżony P. S. (2). Korzyść majątkową jaka odniósł oskarżony A. S. (1), na którego przypadła połowa uzyskanych ze sprzedaży narkotyków pieniędzy wynosiła łącznie co najmniej 2.184.000 złotych i stanowiła stałe źródło dochodu.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że w okresie od października 2005 r. do dnia 26 czerwca 2007 r. w G., C. oraz w innych miejscowościach, a także na terenie Królestwa Niderlandów i Republiki Federalnej Niemiec, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wielokrotnie uczestniczył w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Królestwa Niderlandów do Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środków odurzających w postaci co najmniej 1.020 kg haszyszu w cenie 4.000 zł za kg o łącznej wartości 4.080.000 zł oraz co najmniej 32 kilogramów marihuany w cenie 12.000 zł za kg o łącznej wartości 384.000 zł w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także dopuścił się tego czynu przed upływem 5 lat od wykonania w okresie od dnia 17 września 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. kary 3 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która została wykonana w ramach kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04.

IX.

Czyn VIII z aktu oskarżenia

W zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) **w punkcie VIII aktu oskarżenia** , polegającego na tym, że: w okresie od kwietnia 2006 r. do 26 czerwca 2007 r. w K. i G., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czerpał korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez inne osoby w ten sposób, że w prywatnych mieszkaniach na terenie K. założył agencje towarzyskie, w których procederem prostytucji trudniły się ustalone i nieustalone do tej pory kobiety, uzyskując korzyść majątkową w wysokości nie mniejszej niż 20.000 złotych, przy czym z powyższego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także dopuścił się go w warunkach powrotu do

przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt II K 454/04 za przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 263§2 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 17września 2003 r. do 30 czerwca 2005 r.,

w oparciu o dowody w postaci: częściowo wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; zeznań świadka D. B. (1) k. 485-487, 491-493, 495-497, 498-500, 505-510, 511-514, 515-521, 523-526, 527 - 536 , 537-540, 541-546, 550-554, 557-560, 561-565, 566-570, 572-581, 582-591, 592-598, 599-601, 607-615, 616-623, 624-628, 629-632, 633-640, 644-647, 668-672, 673-677, 697-705, 706-712, 732-733, 738-739, 740-743, 744-745, 746-747, 748-749, 757-758, 791-792, 1264-1265, 1288, 1336-1337, 1503-1504, 2515-2517, 2903-2905, 3675-3677, 3729-3730, 3853-3854, 3940-3943; zeznań świadka A. S. (2) k. 829-830, 831-832, 877-878, 883-884, 894-895, 896-898, 899-902, 904-910, 911-915, 917-920, 921-924, 925-929, 930-942, 943-947, 948-953, 954-959, 960-967, 968-974, 975-978, 979-982, 983-987, 989-991, 995-996, 997-1004, 1005-1010, 1045-1046, 1047-1049; częściowo zeznań świadka M. Z. k. 1470-1473, 3622-3630, 1479-1481, 3695-3697, 3699-3700; częściowo zeznań świadka A. T. k. 1932-1937, 2001-2004, 3584-3585; zeznań świadka M. D. k. 2883-2885, 2886-2888, 2889-2891, 2892-2894, 2903-2905, 2906-2908, 2909-2910, 2926-2928, 2932-2933, 2935-2937, 3647-3650; zeznań świadka Z. G. k. 3019-3021, 3024-3027, 3029-3030, 3033-3035, 3650-3651; zeznań świadka T. M. k. 2986-2987, 2988-2989, 2993-2994, 2995-2997-2999; zeznań świadka E. S. k. 2128-2120

oraz tablic poglądowych k. 169 – 252; protokół oględzin rzeczy wraz z załącznikami k. 2005-2021; akt notarialny rep „A” nr (...) k. 2137-2144; protokół eksperymentu procesowego k. 2892-2902; protokół oględzin rzeczy wraz z załącznikami k. 2913-2925; odpis wyroku SO w Gliwicach sygn. akt IV K 72/10 k. 2949-2960, 3632-3643, 3758-3781; protokół oględzin rzeczy wraz z załącznikami k. 3012-3018; odpis wyroku sygn. akt IV K 56/11 k. 3594 – 3599; odpis wyroku sygn. akt IV K 67/10 k. 3657 – 3673; odpis wyroku sygn. akt II AKa 5/13 k. 3681 – 3683; odpisu wyroku sygn. akt IV K 236/11 k. 3795-3798; odpis uzasadnienia sygn. akt II AKa 5/13 k. 3798-3826;

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

D. B. (1) wraz z oskarżonym A. S. (1) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w kwietniu 2006 r. zorganizowali także proceder czerpania korzyści majątkowej z uprawiania prostytucji przez inne osoby. Początkowo miał on być zorganizowany dla A. J. ps. J. i T. M. ps. T., na których pomoc w razie kłopotów, w ramach wdzięczności mogliby wówczas liczyć. Okazało się jednak, że proceder ten od samego początku przynosi znaczny dochód, stąd jego prowadzeniem zajęli się osobiście. W związku z tym wynajęte zostały mieszkania na terenie K., w tym mieszkania na ulicy (...). W celu zakamuflowania swoich działań jedno z mieszkań zostało wynajęte na nazwisko B. G.. Do podpisania umowy najmu doszło w obecności M. D. oraz A. T. – prostytutki mającej pracować w tym mieszkaniu. W początkowym okresie funkcjonowania tego procederu, to jest od kwietnia do października 2006 r., opieką nad powstałymi mieszkaniówkami zajmował się M. D. i to właśnie między innymi z tego powodu został on odsunięty od przewożenia narkotyków dostarczanych przez nieustalonego kuriera określanego jako Wozak z C.. W późniejszym okresie jego obowiązki przejął Z. G.. Do ich zadań należało opłacanie mieszkań, zajmowanie się dziewczynami oraz publikowanie ogłoszeń. Jednakże po rezygnacji M. D., publikacją w Internecie ogłoszeń zajął się osobiście oskarżony A. S. (1). W celu bezpiecznego prowadzenia tej działalności oskarżony A. S. (1) i D. B. (1) zatrudnili również ochroniarzy w osobach A. J. ps. J., T. M. ps. T., którego od maja 2006 r. zastąpił nieustalony mężczyzna o ps. K., oraz od września 2006 r. M. Z., którzy na przestrzeni czasu się zmieniali.

Przez okres od kwietnia 2006 r. do dnia 26 czerwca 2007 r. grupa prowadziła do trzech mieszkaniówek na raz, w których uprawiała nierząd kilka kobiet. Ustalono było, że prostytutki zatrzymują dla siebie połowę z uzyskanych od klienta pieniędzy, zaś pozostała połowa po opłaceniu kosztów związanych z tą działalnością jest dzielona na trzy części dla ochroniarzy, osoby zajmującej się procederem oraz dla organizatorów D. B. (1) i oskarżonego A. S. (1), którzy przez

cały okres jego funkcjonowania uzyskali korzyść majątkową w kwocie po 48.000 złotych (k. 637), która stanowiła stałe źródło dochodu. Ilość zarobionych przez prostytutki pieniędzy była zapisywana w zeszycie, a nadto każdorazowo wysyłały sms-a do D. B. (1), w którym podawały, że mają właśnie klienta. Dzięki temu D. B. (1) i oskarżony A. S. (1) dokładnie wiedzieli jaka kwota została zarobiona przez prostytutki. Nad funkcjonowanie całego procederu nadzór sprawowali D. B. (1) i oskarżony A. S. (1), którzy decydowali wspólnie o każdej kwestii z tym związanej.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że w okresie od kwietnia 2006 r. do dnia 26 czerwca 2007 r. w Katowicach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1) i innymi osobami, czerpał korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez inne osoby w ten sposób, że w prywatnych mieszkaniach na terenie K. założył agencje towarzyskie, w których procederem prostytucji trudniły się ustalone i nieustalone kobiety, uzyskując korzyść majątkową w wysokości nie mniejszej niż 48.000 zł, przy czym z powyższego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także dopuścił się tego czynu przed upływem 5 lat od wykonania w okresie od dnia 17 września 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. kary 3 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która została wykonana w ramach kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04.

X.

Czyn IX z aktu oskarżenia

W zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) **w punkcie IX aktu oskarżenia**, polegającego na tym, że:

w okresie od września 2008 r. do 28 lutego 2009 r. w K. i innych miejscowościach, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci około 0,5 kilograma kokainy, o wartości 65.000 zł, co najmniej 10 kilogramów haszyszu o wartości 40.000 zł, w ten sposób, że przekazał wymienione środki T. P. (2) w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, a także znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci 5000 tabletek ekstazy w ten sposób, że odebrał te substancje od T. P. (2), jednak z uwagi na ich słabą jakość zostały one zwrócone, przy czym czynu powyższego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt II K 454/04 za przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 263§2 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 17 września 2003 r. do 30 czerwca 2005 r., kiedy to uzyskał warunkowe przedterminowe zwolnienie,

w oparciu o dowody w postaci: wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480, 2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991; częściowo zeznań świadka T. P. (2) k. 2493-2494, 3310-3311, 3315-3317, 3319-3320, 3321-3322, 3324-3327, 3328-3331, 3332-3335, 3336-3337, 3338-3339, 3351-3353, 3354-3356, 3361-3362, 3743-3745;

oraz akt oskarżenia PA w Katowicach sygn. akt Ap V Ds 31/11 p-ko T. P. k. 3345-3350; protokół eksperymentu procesowego k. 3354-3360; protokół okazania wizerunku k. 3361-3362; tablice poglądowe k. 3363-3370; notatka urzędowa wraz z załącznikiem k. 3371-3372; odpis wyroku SO w Krakowie sygn. akt II Aka 155/08 k. 3389-3394; odpis wyroku SO w Krakowie sygn. akt III K 321/05 k. 3395-3426; odpis wyroku SR w Jastrzębiu Zdroju sygn. akt II K 188/02 k. 3430-3432; odpis wyroku sygn. akt IX K 1427/11 k. 3747 – 3748 ;

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

We wrześniu 2008 r. z oskarżonym A. S. (1) skontaktował się T. P. (2), który wyraził chęć zakupu marihuany i haszyszu. W tym celu oskarżony A. S. (1) udał się do Holandii do U. i ustalił z mężczyzną, który wcześniej dostarczał narkotyki grupie przestępczej, że narkotyki będzie odbierał w Polsce bezpośrednio od kuriera, w okolicach C. w pobliżu zjazdu z autostrady A4. Wcześniej przed odbiorem narkotyków od kuriera oskarżony umawiał się z T. P. (2) na ich przekazanie gdzieś w pobliżu i od razu odbierał pieniądze za przekazane narkotyki. W ten sposób w kilku transakcjach oskarżony przekazał łącznie co najmniej 8 kg haszyszu (k. 2461), za który T. P. (2) płacił mu 6.000 – 7.000 złotych za kilogram, oraz 0,5 kg kokainy (k. 2461) w cenie 15.000 złotych za 100g.

(Dowód: wyjaśnienia A. S. (1) k. 2458-2462, 2463-2468, 3988-3991)

Z początkiem 2009 r. T. P. (2) przekazał oskarżonemu A. S. (1) 5.000 tabletek (k. 2461) ekstazy w celu ich dalszej odsprzedaży, które jednak zostały zwrócone, gdyż oskarżony nie był już ich w stanie sprzedać.

(Dowód: wyjaśnienia A. S. (1) k. 2458-2462, 2463-2468, 3988-3991)

W tym czasie T. P. (2) uczestniczył w obrocie narkotykami w imieniu i na rzecz L. P.. Transakcje zakończyły się w styczniu 2009 r. w związku z wyjazdem oskarżonego A. S. (1) za granicę w celu ukrycia się przed organami ścigania, gdzie przebywał do czasu uzyskania listu żelaznego. Przed wyjazdem z kraju oskarżony A. S. (1) przyjechał do T. P. (2) do K. i przekazał mu kilka telefonów komórkowych oraz 2 lub 3 pendrive'y, gdyż nie chciał mieć ich przy sobie w przypadku ewentualnego zatrzymania przez Policję.

(Dowód: wyjaśnienia A. S. (1) k. 2458-2462, 2463-2468, 3988-3991)

Łącznie w tym okresie oskarżony A. S. (1) uczestniczył w obrocie co najmniej 8 kg haszyszu w cenie 6.000 złotych za kilogram o łącznej wartości 48.000 złotych oraz 0,5 kg kokainy w cenie 15.000 złotych za 100 gram o łącznej wartości 75.000 złotych, a także 5.000 tabletek ekstazy, które zwrócił. Działal przy tym na własny rachunek osiągając z tego tytułu korzyść majątkową łącznie kwocie 123.000 złotych.

(Dowód: wyjaśnienia A. S. (1) k. 3988-3991)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1), w ten sposób, że w okresie od września 2008 r. do stycznia 2009 r. w K., I. i innych miejscowościach, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci co najmniej 0,5 kilograma kokainy w cenie 15.000 zł za 100 gram o łącznej wartości 75.000 zł , co najmniej 8 kilogramów haszyszu w cenie 6.000 zł za kg o łącznej wartości 48.000 zł, w ten sposób, że odsprzedał wymienione środki T. P. (2) w celu ich dalszego wprowadzenia do obrotu, a także znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci co najmniej 5.000 tabletek ekstazy w ten sposób, że odebrał te substancje od T. P. (2), jednak z uwagi na brak możliwości ich sprzedaży zwrócił je następnie T. P. (2), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od wykonania w okresie od dnia 17 września 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. kary 3 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która została wykonana w ramach kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04.

XI.

Dane osobopoznawcze

Oskarżony A. S. (1) był w przeszłości karany za przestępstwa. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04 został skazany za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 263§2 k.k. na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności, która została wykonana w okresie od dnia 17 września 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony.

(Dowód: odpis wyroku SR w Legnicy sygn. akt II K 454/04 k. 2164-2167, 2525-2528, 3751-3754)

Oskarżony A. S. (1) w okresie objętym zarzutami miał ukończone 21 lat, był wcześniej karany. Jest kawalerem, posiada na utrzymaniu małoletnie dziecko. Ma wykształcenie wyższe ekonomiczne. Utrzymuje się z prac dorywczych. Jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Nie posiada majątku.

(Dowód: dane osobo-poznawcze k. 2340, 3566; karta karna k. 3523-3525, 3721-3723)

W okresie popełnienia przypisanych czynów oskarżony miał w pełni zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia tych czynów i do pokierowania swoim postępowaniem.

(Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna, k. 4000-4005; dokumentacja z leczenia psychiatrycznego k. 3997, 3999)

Oskarżony M. B. w okresie objętym zarzutami miał ukończone 21 lat, był wcześniej karany. Jest kawalerem, posiada na utrzymaniu małoletnie dziecko. Ma wykształcenie średnie, z zawodu monter instalacji i gazownictwa. Przed osadzeniem pracował na terenie Irlandii i uzyskiwał dochód w kwocie około 4.000 złotych. Posiada nieruchomości.

(Dowód: dane osobo-poznawcze k. 2696, 3566; karta karna k. 3520-3522, 3725-3727; odpis wyroku SR w Gliwicach sygn. akt IX K 1771/04 k. 2859; odpis wyrok SR w Żorach sygn. akt II K 440/06 k. 2863-2866; pismo z UM w G. wraz z załącznikiem k. 2868-2869)

XII.

Wyjaśnienia oskarżonych

Oskarżony A. S. (1) w swoich wyjaśnieniach częściowo przyznał się do stawianych mu zarzutów. Co do zarzutu I aktu oskarżenia wskazał, że ilości i wartości narkotyków, odbiorcy i dostawcy zgadzają się, jednakże zaprzeczył by sprzedawał narkotyki M. D.. Co do zarzutu II aktu oskarżenia oskarżony nie przyznał się do jego popełnienia i nie podtrzymał wyjaśnień w tym zakresie jakie złożył w postępowaniu przygotowawczym, wskazując przy tym jako przyczynę to, że nie zostały one potwierdzone przez W. K.. Co do zarzutu III aktu oskarżenia oskarżony przyznał się do jego popełnienia z tym, że wskazał, że nie zorganizował tego procederu, a jedynie uczestniczył na równi z oskarżonym M. B. i R. D. (1). Przemyt dotyczył 40 kg marihuany. Co do zarzutu IV aktu oskarżenia oskarżony przyznał się do jego popełnienia, wskazując, że zorganizował kuriera w osobie R. K. i później sam wprowadzał przemycone narkotyki do obrotu. Ilość narkotyków stawiana w zarzucie zgadza się i uwzględnia te narkotyki, za które został skazany przez Sąd Rejonowy w Legnicy. Co do zarzutu V aktu oskarżenia oskarżony nie przyznał się do jego popełnienia, wskazując, że nie miał świadomości tak dużej skali procederu jaka wynika z zeznań D. B. (1). Co do zarzutu VI aktu oskarżenia oskarżony przyznał się do jego popełnienia wskazując jednak, że mógł maksymalnie przekazać 15 kg haszyszu. Co do zarzutu VII aktu oskarżenia oskarżony przyznał się do jego popełnienia wskazując przy tym, że ilości narkotyków wskazane w zarzucie są zawyżone, zaś ich dostawca nie był w żaden sposób związany z L. z C.. Kwestionował również by przemyt miał być przeprowadzany w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Co do zarzutu VIII aktu oskarżenia oskarżony nie przyznał się do jego popełnienia wskazując, że pozostawał w bliskich relacjach z A. T., która jako prostytutka pracowała dla D. B. (1) i w związku z tym nie uzyskiwał żadnej korzyści z uprawiania przez nią prostytucji. Co do zarzutu IX aktu oskarżenia oskarżony przyznał się do jego popełnienia wskazując jednak, że tabletki ekstazy zwrócił z uwagi na to, że nie miał już możliwości ich sprzedaży, przy czym w połowie stycznia 2009 r. przebywał już poza granicami kraju, gdzie wyjechał z obawy przed zatrzymaniem.

(wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) k. 2336-2337, 2339-2343, 2344-2349, 2350-2353, 2354-2356, 2357-2362, 2363-2366, 2367-2372, 2375-2378, 2379-2383, 2384-2389, 2390-2395, 2396-2399, 2400-2405, 2406-2413, 2415-2419, 2427-2432, 2433-2438, 2440-2442, 2443-2447, 2448-2451, 2458-2462, 2463-2468, 2476-2480,

2480-2482, 2489, 2490-2491, 2493-2494, 2504-2506, 2512-2514, 2515-2517, 2843-2844, 3566-3568, 3577-3578, 3988-3991)

Oskarżony M. B. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, przy czym odnośnie czynu zarzucanego w punkcie X aktu oskarżenia wskazał, że wprowadzanie do obrotu mogło mieć miejsce z początkiem 2001 r., gdyż wcześniej przebywał w areszcie, a bezpośrednio po jego opuszczeniu, zanim uczestniczył w obrocie narkotykami, jeszcze pracował zawodowo. Podobnie w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie XI aktu oskarżenia zakwestionował datę początkową rozpoczęcia przemytu narkotyków wskazując, że mogło do tego dochodzić równoległe z wprowadzaniem do obrotu narkotyków. Z kolei odnośnie zarzutu XII aktu oskarżenia przyznał, że wskazane ilości narkotyków przekazywała D. B. (1) i M. D..

(wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 2746-2748, 2764-2466, 2771-2777, 2804-2807, 2819-2823, 2832-2833, 2843-2844, 3578-3579)

Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonych w zakresie w jakim są odmienne od ustalonego stanu faktycznego, a przy tym sprzeczne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, nie zasługują na uwzględnienie i stanowią obronę, a dozwoloną przez prawo linię obrony. Mają na celu bowiem umniejszenie ich roli w przestępczym procederze i uchronienie przed odpowiedzialnością karną. Szczegółową analizę materiału dowodowego mającą wpływ na dokonane ustalenia faktyczne, a zarazem ocenę wiarygodności wyjaśnień oskarżonych wskazano poniżej.

XIII.

Ocena dowodów

Przed omówieniem dowodów ze źródeł osobowych konieczne jest poczynienie kilku uwag natury ogólnej odnoszących się do zeznań wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków.

Stanowiące przedmiot osądu czyny zarzucane oskarżonym A. S. (1) i M. B. miały miejsce w kręgu osób z tego samego środowiska, znających się nawzajem i w różnym stopniu uwikłanych w zachowania związane z bezprawnym obrotem i przemytem narkotyków. Wyrażna w relacji części świadków była niechęć do pełnego ujawnienia okoliczności dysponowania przez poszczególne osoby narkotykami oraz źródeł ich uzyskiwania, zwłaszcza, że wszyscy mieli świadomość, że zgodnie z prawem nawet samo posiadanie narkotyków jest karalne. W takich wypadkach świadkowie zasłaniaли się głównie nie pamięciom.

Wpływ na treść zeznań świadków miała również swoiście pojmowana lojalność wobec oskarżonych, w szczególności wobec oskarżonego A. S. (1) i chęć umniejszenia jego roli w przestępczym procederze. Niektórzy mimo prawomocnych skazań w dalszym ciągu negowali istnienie grupy przestępczej. Widoczne było ograniczenia zakresu podawanych informacji mogących obciążać oskarżonego A. S. (1), brak takiej stanowczości jak podczas składanych wyjaśnień w toku śledztwa. Taka postawa części świadków jednak Sądu nie przekonała i nie doprowadziła do odrzucenia wersji przedstawionych w toku śledztwa.

Znamienne w zeznaniach świadków jest to, że wersje przedstawione przez nich w toku śledztwa, były dalej podtrzymywane mimo przeprowadzanych konfrontacji związanych z rozbieżnościami z innymi zeznaniami. Jednakże z czasem, po prawomocnych skazaniach, ich stanowczość i kategoryczność malała, co wiązało się z zamiarem niezaszkodzenia jeszcze nie osądzonym sprawcom .

Powyższe uwarunkowania nie uniemożliwiły dokładnego odtworzenia stanu faktycznego, jednak przesądzały o konieczności weryfikowania poszczególnych relacji z pozostałym materiałem dowodowym. Dokonując oceny zeznań świadków Sąd oparł się zatem na szczegółowej analizie treści tychże zeznań przy uwzględnieniu etapu, na którym dane zeznania były składane oraz przy uwzględnieniu sytuacji procesowej, w jakiej świadkowie w danym momencie się znajdowali. W kwestiach nie dających się wyjaśnić, w szczególności jeżeli chodzi o rodzaj narkotyku i jego ilość, Sąd opierał się na wyjaśnieniach oskarżonych przyznających się do winy w tym zakresie.

Wskazać również trzeba, że dla oceny wiarygodności dowodów ze źródeł osobowych nie ma decydującego znaczenia faza postępowania, w jakiej zeznania te zostały złożone. Podstawowe znaczenie ma bowiem treść tych relacji analizowana w powiązaniu z innymi dowodami. Sama zmiana zeznań przez świadków czy też wyjaśnień przez oskarżonych nie oznacza automatycznie utraty wartości dowodowej relacji złożonych wcześniej. Zarówno zeznania, jak i wyjaśnienia stanowią bowiem pełnoprawny dowód także w części, którą osoba przesłuchana w późniejszym toku postępowania odwołuje. Sąd wydaje wyrok na podstawie całości zgromadzonego w postępowaniu i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego. Ocenie podlegają także te dowody, które pierwotnie wprowadzone do procesu, zostały następnie odwołane. Obowiązująca procedura karna nie przewiduje bowiem możliwości odwołania zeznań czy też wyjaśnień złożonych we wcześniejszej fazie postępowania. Każda zmiana tychże treści podlega ocenie Sądu, a co za tym idzie, wersja przedstawiona jako ostatnia wcale nie musi zostać uznana za wiarygodną przez Sąd orzekający w sprawie. Badaniu podlega bowiem przyczyna zmiany treści zeznań czy też wyjaśnień, wiarygodność dokonanej modyfikacji oraz zgodność nowej wersji zdarzenia z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Z tego powodu w kilku kwestiach szczegółowych Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków, czy też wyjaśnienia oskarżonych z postępowania przygotowawczego uznając, że modyfikacja ich relacji na etapie rozprawy głównej przekonująca nie była.

Z powołanych wyżej względów Sąd dał wiarę tym zeznaniom świadków, które były ze sobą spójne i korelowały z innymi dowodami, bez sugerowania się a priori fazą postępowania, w jakiej zeznania te zostały złożone. W przeważającej części przypadków wiarygodna okazała się relacja świadków przedstawiona w toku śledztwa. Relacje te były bardzo szczegółowe, określały wzajemne powiązanie pomiędzy osobami uczestniczącymi w procedurze, a także znalazły wyraz w przeprowadzanych eksperymentach procesowych, przy czym z uwagi na etap kiedy były zabezpieczane dowody można uznać, że nie zostały one znacząco zniekształcone przez upływ czasu.

Przechodząc do bardziej szczegółowego omówienia materiału dowodowego, na wstępie należy wskazać, że Sąd dokonał pogrupowania dowodów wskazujących na przestępczą działalność oskarżonego A. S. (1), w tym wspólnie z oskarżonym M. B., w pierwszym okresie, a więc do czasu jego zatrzymania w L. i osadzenia w związku ze skazaniem przez Sąd Rejonowy w Legnicy w sprawie o sygn. akt II K 454/03, a także działalność poza grupą przestępczą w okresie po jej rozbiciu, gdzie zasadnicze znaczenia dla dokonanych ustaleń faktycznym miały wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1), a także wyjaśnienia oskarżonego M. B. w zakresie czynów im zarzucanych. Wskazać należy, że znalazły one potwierdzenie również co do istoty odpowiednio w zeznaniach świadków W. K., R. D. (1), T. P. (2), przy czym z uwagi na występujące w relacjach różnice w zakresie rodzaju i ilości narkotyków, co z uwagi na upływ czasu jest naturalne, a co za tym idzie brak obiektywnych dowodów w tym zakresie, powodowało brak możliwości wyjaśnienia tych rozbieżności. Z tego powodu Sąd oparł się w tym zakresie na wyjaśnieniach oskarżonego A. S. (1) oraz M. B. co do czynów im przypisanych. Z kolei, co wymaga podkreślenia, w pozostałym zakresie relacje uczestników przestępczego procederu były zbieżne, opisali oni zarówno sposób wejścia w posiadanie narkotyków, a także precyzyjnie opisali kolejne transakcje i rolę osób w nich uczestniczących. W dodatku miejsca, w których miało dochodzić do przekazywania narkotyków, wskazane podczas eksperymentów procesowych, były tożsame. Powyższe okoliczności przemawiały, w ocenie Sądu, za wiarygodnością ich relacji w tym zakresie.

Wprawdzie ostatecznie oskarżony A. S. (1) odwołał swoje wyjaśnienia złożone w zakresie dotyczących zorganizowania wspólnie z W. K. przemytu narkotyków (czyn zarzucany w punkcie II aktu oskarżenia), wskazując jako główną przyczynę to, że świadek W. K. nie potwierdził tego, jak również nie został za taki czyn skazany. W ocenie Sądu takie tłumaczenie nie jest zasadne. Należy bowiem zwrócić uwagę, iż w toku śledztwa oskarżony A. S. (1) podał znaczną ilość szczegółów związanych z tym procederem, szczegółowo opisując zarówno sam okres poszukiwania dostawcy za granicą, trzykrotne nabycie narkotyków, sposób ich przemycenia, jak również powstały nieoczekiwany problem związany z rozszczelnieniem m butelek Big-Lyk, w których była przemycana marihuana i zalania jej benzyną. Te okoliczności wskazują na szczerze relacje oskarżonego, stąd zmiana jego wyjaśnień w tym zakresie na uwzględnienie nie zasługuje. Konsekwencją powyższego było uznanie zeznań świadka W. K. za niewiarygodne w zakresie w jakim zaprzeczał on udziałowi we wskazanym przemyście.

Za niewiarygodne Sąd również uznał zeznania świadka K. J., w których zaprzeczał znajomości oskarżonego A. S. (1) i M. B., jak i faktu nabywania od nich narkotyków. Te relacje pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka T. P. (2), jak i wyjaśnieniami oskarżonych. Wprawdzie oskarżony A. S. (1) w późniejszym czasie odwołał swoje wyjaśnienia w zakresie obciążającym K. J., jednakże Sąd uznał to za przejaw swoiście pojętej lojalności i chęci nie obciążania innych osób, które również jego nie obciążały. Z kolei w wypadku odwołania wyjaśnień obciążających M. D., w zakresie w jakim wskazywał na niego, jako odbiorcę amfetaminy w latach 90-tych, to w tym zakresie w świetle relacji świadka M. D., który wykluczał taką możliwość, a który, co ważne, składał szczere relacje dotyczące już okresu związanego z przestępczą działalnością D. B. (1), Sąd uznał za stosowne uwzględnienie tej zmiany, tym bardziej, że żaden inny świadek z tego okresu nie wskazywał na udział M. D. w obrocie narkotykami.

Z kolei odczytane wyjaśnienia świadka R. K., którego z uwagi na ukrywanie się przed organami ścigania nie zdołano przesłuchać, ograniczają się do okoliczności związanych z zatrzymaniem razem z oskarżonym A. S. (1) w L. w związku z posiadaniem znacznych ilości narkotyków i wyrażają wówczas objętą linię obrony. Dopiero w niniejszym postępowaniu ustalono, iż zatrzymane wówczas narkotyki pochodziły z przemytu. Stąd Sąd uznał tej treści wyjaśnienia za wiarygodne jedynie w zakresie w jakim korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego A. S. (1).

Zbyt wiele do sprawy nie wniosły zeznania świadka A. B., który jedynie wskazywał, że poznał W. K. z oskarżonym A. S. (1), przy czym miało być to związane z chęcią zakupu amfetaminy. Świadek nie posiadał jednak informacji dotyczących już zakresu tej współpracy.

Kolejny okres przestępczej działalności oskarżonych A. S. (1) i M. B. dotyczył współpracy z D. B. (1) i w tym zakresie w zasadniczej mierze Sąd opierał się na zeznaniach świadka D. B. (1).

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż relacje oskarżonego M. B. w zakresie dotyczącym przekazywania narkotyków D. B. (1) i M. D. są w zasadniczej części zbieżne z tymi podanymi przez świadków, a także korespondują z relacjami R. D. (1). Stąd materiał dowodowy w tym zakresie Sąd uznał za w pełni wiarygodny. Przy czym Sąd miał na uwadze, iż z zeznań D. B. (1) jak i R. D. (1) wynikało, że w tym procederze miał brać udział jeszcze W. C., o którym z kolei oskarżony M. B. nie wspominał w toku swoich wyjaśnień, dlatego też w tym zakresie oparto się na relacjach świadków. Podobnie w przypadku określenia ilości narkotyków i ich wartości, przy czym zostały one również potwierdzone przez oskarżonego M. B. w wyjaśnieniach złożonych przed Sądem, kiedy to nie kwestionował on tych okoliczności.

Dokonując ustaleń faktycznych w zakresie dotyczącym działalności oskarżonego A. S. (1) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej Sąd oparł się na wiarygodnych zeznaniach świadków D. B. (1) i A. S. (2), którzy zaliczając się do kierownictwa grupy, dostarczyli Sądowi szeregu informacji pozwalających na zrekonstruowanie wydarzeń w niniejszej sprawie, albowiem byli oni nie tylko uczestnikami opisanych zdarzeń, ale również w dużej mierze, podobnie jak oskarżony A. S. (1), byli ich inicjatorami, a także organizatorami całego procederu związanego zarówno z handlem narkotykami, jak i czerpaniem korzyści z uprawiania prostytucji przez inne osoby. Warto wskazać, iż materiał ten stanowił również podstawę do prawomocnego skazania pozostałych członków grupy przestępczej.

Zeznania D. B. (1) były bardzo szczegółowe, w sposób chronologiczny i usystematyzowany odnosiły się do poszczególnych fragmentów prowadzonej przez niego początkowo wspólnie z M. D., a później wspólnie z oskarżonym A. S. (1), przestępczej działalności. Wskazywały na sposób organizacji grupy, okoliczności i okresy, w których dochodziło do wstępowania kolejnych osób do grupy przestępczej. Co ważne, w zasadniczej części pokrywały się z zeznaniami większości prawomocnie skazanych już członków grupy, znajdując potwierdzenie w części nawet w relacjach tych sprawców, którzy początkowo nie przyznawali się do popełnienia zarzucanych im przestępstw. Przy czym, co warto podkreślić, większość członków grupy przyznała się w całości do popełnienia zarzucanych im w oparciu o relacje D. B. (1) i A. S. (2), czynów. Koherentność depozycji D. B. (1) i A. S. (2), poparta również była zeznaniami innych świadków np. K. S. (1), M. D., Z. G., czy też pośrednio T. M., którzy również wskazywali na udział oskarżonego A. S. (1) w przestępczym procederze. Nadto wielu z szeregowych członków grupy przestępczej zajmujących się dalszym rozprowadzaniem narkotyków również potwierdzało zeznania powyższych świadków w zakresie w jakim ich dotyczyły.

Byli to między innymi L. K. (1), A. S. (3), K. K. (1), Ł. K., M. W., T. D., R. M., Z. P., S. J. (1), D. S. (1), D. C., R. F., M. G. (1) oraz M. P..

Wprawdzie dostrzegalna jest częściowa różnica pomiędzy relacjami D. B. (1) i A. S. (2) w zakresie, w którym wskazywali na odmienne wartości czy ilości narkotyków, jednakże należy mieć na uwadze, iż z jednej strony wątpliwości co do zeznań A. S. (2) z uwagi na jego śmierć nie mogły być w żaden sposób doprecyzowane, z drugiej zaś, pomimo znaczącej roli tego ostatniego w grupie przestępczej nie miał on równorzędnej pozycji z D. B. (1) i A. S. (1), ale był ich bardzo zaufanym i najbliższym współpracownikiem. W takiej sytuacji całkowicie uzasadniona pozostaje teza, iż A. S. (2) pomimo, iż miał rozległą wiedzę o przeprowadzanych transakcjach narkotykowych, mógł być mniej zorientowany w szczegółach od osoby będącej koordynatorem całości przedsięwzięcia, sprawującego bezpośredni nadzór nad przemysłem i wprowadzaniem do obrotu narkotyków i rozliczającym się z pozostałymi członkami grupy, tj. D. B. (1). Podobnie należy ocenić pojawiające się rozbieżności w tym zakresie w odniesieniu do osób zajmujących się dalszym rozprowadzaniem narkotyków uzyskanych od D. B. (1).

W trakcie trwania postępowania przygotowawczego świadek D. B. (1) i A. S. (2) wskazali także szereg miejsc, gdzie dokonywali odbioru narkotyków od kurierów i gdzie odbywały się transakcje narkotykowe z udziałem członków grupy, czy też wskazali mieszkania, w którym funkcjonowały tzw. Mieszkaniówki, co w zasadniczej części znalazło potwierdzenie w zeznaniach pozostałych członków grupy. Także na te same miejsca wskazywał podczas eksperymentów procesowych oskarżony A. S. (1).

D. B. (1) brał również udział w okazaniach, podczas których rozpoznał pozostałych członków grupy, wskazując także na ich rolę i zakres przestępczej działalności. Także część informacji podanych przez pozostałych członków grupy pozwoliła na zweryfikowanie treści zeznań D. B. (1) i A. S. (2). Potwierdziły się chociażby ich zeznania odnoszące się do sposobu kontaktowania się z nimi przy użyciu specjalnie w tym celu zakupionych telefonów komórkowych i używania zaszyfrowanych informacji SMS do zamawiania narkotyków.

W zeznaniach świadków, w szczególności D. B. (1) i A. S. (2), opisujących działalność grupy przestępczej pojawia się duża ilość szczegółów, a w nich zawarte są szczegóły charakterystyczne dla przestępstwa, którego dotyczą. Przytaczane są często niezwykle szczegóły okoliczności, odtwarzane treści rozmów uczestników zdarzeń, prezentowane reakcje między nimi. Te cechy zeznań przemawiają za ich wiarygodnością.

Wobec powyższego zeznania D. B. (1) i A. S. (2) nie można uznać wyłącznie jako pomówienia ze strony osób pragnących uniknąć odpowiedzialności karnej, poprzez przerzucenia jej na oskarżonego A. S. (1). D. B. (1) na żadnym etapie nie umniejszał swojej roli w przestępczym procederze, za który, przy uwzględnieniu jego postawy procesowej, poniósł odpowiedzialności karną na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 29 kwietnia 2011 r., sygnatura akt IV K 56/11, a wymierzona mu kara z zastosowaniem obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia była stosunkowo dolegliwa i nie miała z pewnością charakteru wyłącznie symbolicznego. Z punktu widzenia przesłanek koniecznych aby możliwym było skorzystanie z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary, wykazywana przez niego duża szczegółowość konkretnych czynów, przekonuje, iż złożone zeznania tej treści miały na celu wyjaśnienie wszystkich aspektów popełnianych przez niego i członków grupy przestępstw, bo jedynie taka postawa pozwalała na zakończenie przestępczej działalności bez ryzyka, iż w przyszłości wszczęte zostaną postępowania o nieujawnione przez oskarżonego przestępstwa.

Wiarygodności relacji D. B. (1) nie wyklucza treść opinii psychologicznej R. C., z której wynikało, iż D. B. (1) w ramach składanych wyjaśnień może konfabulować, jeśli będzie to dla niego korzystne. Wskazać należy, iż obdarzenie jego wyjaśnień i zeznań wiarygodnością wynikało przede wszystkim z powyżej wskazanej analizy, potwierdzającej spójność jego relacji z innymi dowodami oraz charakteryzujących się konsekwencją na każdym etapie postępowania.

Wskazać również należy, że treść relacji D. B. (1) i A. S. (2) w znacznej części znajduje potwierdzenie również w samych wyjaśnieniach A. S. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym, a później częściowo podtrzymanych i sprecyzowanych w postępowaniu sądowym, w których oskarżony w zasadzie ogranicza się do kwestionowania ilości

narkotyków i podważa swoją kierowniczą rolę w grupie, a także udział w czerpaniu korzyści z nierządu. W pozostałym zakresie oskarżony A. S. (1) przyznał się do stawianych mu zarzutów.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. S. (1) w zakresie, w jakim przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i szczegółowo opisał przebieg zdarzeń i osoby w nich uczestniczące, a które to relacje w sposób logiczny i spójny korespondowały z zeznaniami pozostałych członków grupy przestępczej posiadającymi informacje na temat oskarżonego, w szczególności z zeznaniami D. B. (1) i A. S. (2), ale także kuriera K. S. (1) wskazujących również na kierowniczą rolę oskarżonego w obrocie narkotykami określanego jako tajemniczego współnika o pseudonimie (...) i M., czy też z zeznaniami Z. G. i A. T. (przy czym tej ostatnie w zakresie zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym) w zakresie w jakim wskazywali na udział oskarżonego w procederze czerpania korzyści z nierządu, oraz z zeznaniami M. D., który uczestniczył zarówno w obrocie narkotykami jak i przy prowadzeniu agencji towarzyskich w prywatnych mieszkaniach. Wskazane powyżej osoby w większości jedynie okazjonalnie i sporadycznie miały możliwość spotkać się z oskarżonym A. S. (1) i to tylko dlatego, że oskarżony nadzorował i uczestniczył w tym samym zakresie przestępczej działalności, którą w ramach grupy zajmowali się także oni. Z kolei pozostali członkowie grupy zajmujący się rozprowadzaniem przemyconych narkotyków i zaopatrujący się w nie u D. B. (1) lub A. S. (2), jako że tym zakresem działalności nie zajmował się już oskarżony A. S. (1), nie mieli możliwości wskazania na jego rolę w grupie, czy też nawet na jego udział w grupie przestępczej. Dlatego też nie było konieczności przesłuchiwania tych świadków bezpośrednio przed Sądem i wystarczającym było odczytanie ich zeznań zgodnie z wnioskiem zawartym w akcie oskarżenia, przy czym ustalono, że byli oni już wcześniej prawomocnie skazani. Ich relacje, w zakresie w jakim korespondowały z ustalonym na podstawie zeznań D. B. (1) i A. S. (2) stanem faktycznym, zostały uznane za wiarygodne, w pozostałym zaś zakresie w ocenie Sądu stanowiły poprzednio obraną linię obrony w procesach ich bezpośrednio dotyczących. Wskazać również należy, że tożsamym dla większości członków grupy przestępczej było negowanie jej istnienia w swoich relacjach procesowych.

Wyraźnie była zauważalna podczas wyjaśnień składanych przez oskarżonego A. S. (1) przed Sądem chęć zminimalizowania własnego udziału w zarzucanych mu przestępstwach, obarczania kierowniczą rolą wyłącznie D. B. (1), co jest o tyle zrozumiałe, iż z psychologicznego punktu widzenia lakoniczność depozycji w niektórych kwestiach wynikała z pewnością z obawy przed grożącą mu odpowiedzialnością i brakiem podstaw do skorzystania z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Podkreślić należy, iż oskarżony w toku śledztwa w sposób niemalże całkowicie zbieżny z innymi dowodami opisał nawiązanie znajomości z D. B. (1), a także wysuniętą przez niego propozycję dotyczącą wspólnego popełniania przestępstw przy wykorzystaniu posiadanych przez nich kontaktów w świecie przestępczym, a także okoliczności popełnianych wspólnie przestępstw. Wskazany przez P. S. (2) charakter jego udziału w grupie przestępczej, wykonywane przez niego zadania znalazły również odzwierciedlenie w zeznaniach A. S. (2), który potwierdził, iż oskarżony A. S. (1) nie angażował się w dalszą dystrybucję narkotyków po ich sprowadzeniu do kraju, koncentrując się wyłącznie na transakcjach nabycia tych środków poza terytorium kraju.

Sąd dał wiarę również świadkom E. S., P. W., K. S. (2) oraz R. W. (1), którzy jako osoby nie związane bezpośrednio z przestępczym procederem złożyły szczerze zeznania w zakresie posiadanych informacji, które również korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym.

Z kolei zeznania świadka A. T. uległy modyfikacjom na etapie postępowania sądowego, w których wówczas wskazywała, jakoby oskarżony A. S. (1) nie osiągał żadnej korzyści majątkowej z procederu prostytucji. Tej treści relacje nie sposób uznać za wiarygodne, po pierwsze z tego względu, że są one sprzeczne z jej relacjami z postępowania przygotowawczego, przy czym ich zmiany nie była w stanie w sposób logiczny uzasadnić, a dodatkowo nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności zeznaniach D. B. (1), a także pozostałych osób zaangażowanych w proceder, a także, co ważne, ze złożonymi przez oskarżonego A. S. (1) wyjaśnieniami w tym zakresie w toku śledztwa. Zeznania tej treści są zatem wyrazem dążenia do umniejszenia roli oskarżonego A. S. (1), co więcej zmierzają do uniknięcia przez niego odpowiedzialności karnej, co może znajdować uzasadnienie we wzajemnych relacjach pomiędzy oskarżonym a świadkiem.

Zeznania M. Z. złożone w postępowaniu przygotowawczym Sąd uznał za wiarygodne. Zostały one częściowo potwierdzone przed Sądem, jednakże z uwagi na powoływanie się świadka na niewłaściwe przeprowadzenie okazania, Sąd przesłuchał świadka B. P., który wykluczył aby czynności procesowe miały przebieg tak jak wskazywał świadek. Dlatego Sąd uznał zmienione zeznania świadka jako niewiarygodne.

Zeznania świadków D. S. (2), R. W. (2), A. G., E. M. nie wniosły nic do sprawy i dotyczyły okoliczności nie związanych bezpośrednio z przestępczym procederem stanowiącym przedmiot niniejszej sprawy.

Jako niewiarygodne w świetle poczynionych ustaleń faktycznych w oparciu o powyżej wskazany materiał dowodowy Sąd uznał relacje świadków D. B. (2), S. A., S. J. (2), K. B., P. K., L. P., A. J., J. T., a także M. G. (4), uznając że stanowiły one wyraz prawa do obrony.

Skalę przestępczego procederu potwierdza również pozostały materiał dowodowy w postaci m. in. protokołów przeszukania, opinii laboratorium kryminalistycznego, opinii pracowni badań fizykochemicznych laboratorium kryminalistycznego KWP w K., dając podstawy do tego, aby uznać, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu przestępstw. Dokumenty powyższe zostały sporządzone przez osoby do tego upoważnione, żadna ze stron nie kwestionowała ich treści, wobec czego mogły stanowić dowód prawdziwości twierdzeń w nich zawartych.

Sąd zaakceptował w całości opinie kryminalistyczne z zakresu badań chemicznych dotyczące składu chemicznego substancji, które zostały zabezpieczone w trakcie przeszukania mieszkania na osiedlu (...) stanowiącego magazyn grupy przestępczej. Opinie są rzetelne i fachowe. Zostały wydane po przeprowadzeniu niezbędnych badań, które pozwalają na jednoznaczne i pozbawione wątpliwości ustalenie rodzaju zatrzymanych substancji. Biegli w przejrzysty i jasny sposób wyjaśnili metodę przeprowadzenia zleconych im badań i wykazali, że nastąpiło to w sposób w pełni fachowy i przy użyciu niezbędnych specjalistycznych urządzeń. Dlatego Sąd przyjął te opinie i oparł na nich ustalenia niezbędne dla stwierdzenia rodzaju środków odurzających oraz substancji psychotropowych w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd przyjął w całości opinię biegłych psychiatrów dotyczącą oskarżonego A. S. (1) (k. 4000-4006). W konsekwentnej co do argumentacji i stanowczej we wnioskach opinii wydanej w toku postępowania sądowego biegli psychiatrzy wykluczyli u oskarżonego wszelkie okoliczności mogące wyłączyć lub choćby ograniczyć jego poczytalność. Opinia nie zawierała błędów metodologicznych, była przekonująca i jasna, a przy tym nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Nadto została przeprowadzona w oparciu o badania oskarżonego oraz aktualną i pełną dokumentację z leczenia psychiatrycznego. Wobec powyższego Sąd przyjął opinię w całości.

Opierając się na powyższym materiale dowodowym powstał spójny obraz działalności zorganizowanej grupy przestępczej, w tym oskarżonego A. S. (1) jako, obok D. B. (1), osobę ją zakładającą i kierującą jej działalnością, zawierający liczne szczegóły przestępczego procederu, przez co brak było powodów, dla których w tym zakresie Sąd miałby ocenić ten materiał jako niewiarygodny.

Materiał dowodowy, w szczególności w postaci kart karnych świadków, odpisów wyroków dotyczących czynów nie związanych z niniejszym postępowaniem, dokumentacji dotyczącej poszukiwania oskarżonych, który przez to nie stanowił bezpośrednich podstaw do dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych, stanowi, w ocenie Sądu, pomijalne dowody, zatem ich szczegółowe przywoływanie zatarłoby esencję ustaleń konkretnych zdarzeń i ważkie, powołane wyżej dowody. (por. post. SN z dnia 19 stycznia 2012r., sygn. akt V KK 428/11, publ. LEX nr 1103643 - wymóg orzekania na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie oznacza bynajmniej, że na sądzie orzekającym ciąży bezwzględny obowiązek przywoływania i wypowiedzania się odnośnie wszystkich bez wyjątku dowodów).

XIV.

Kwalifikacja prawna

Dokonując analizy ustawowych znamion przestępstw przypisanych oskarżonym, a stypizowanych w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz Kodeksie karnym – Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać na konieczność zastosowania art. 4 k.k. z uwagi na okresy od 1997 r. do 2009 r. popełnienia poszczególnych przestępstw i zasze od tego czasu obowiązujących przepisów znajdujących zastosowanie w niniejszej sprawie, a więc w czasie, gdy w stosunku do daty wyrokowania obowiązywał zarówno inny Kodeks karny, jak i inna ustawa statuująca odpowiedzialność karną za nielegalny obrót narkotykami.

Sytuację komplikuje fakt, że zmiany w przepisach mających zastosowanie do czynów przypisanych oskarżonym następowały także w okresie pomiędzy datami ich popełnienia, a datą wyrokowania. Oto bowiem Kodeks karny z 1997 r., który wszedł w życie w dniu 1 września 1998 r., przed dniem wyrokowania doczekał się już kilkunastu nowelizacji, przy czym dla odpowiedzialności karnej oskarżonych w niniejszej sprawie istotne są zwłaszcza zmiany treści art. 45 k.k., przepisu normującego środek karny przepadku korzyści majątkowej.

27. w pierwotnej wersji przepis ten stwarzał możliwość orzeczenia przepadku korzyści majątkowych pochodzących z popełnienia przestępstwa w razie skazania sprawcy, o którym mowa w art. 65 k.k. (sprawca działający w zorganizowanej grupie przestępczej lub taki, który uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu).

28. po nowelizacji obowiązującej od dnia 4 lutego 2001 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 93, poz. 1027) w stosunku do sprawców określonych w art. 65 k.k. sąd miał obowiązek orzec przepadek osiągniętej korzyści majątkowej, natomiast mógł orzec ten środek w stosunku do innych sprawców, którzy osiągnęli korzyść z popełnienia przestępstwa.

29. kolejna zmiana treści art. 45 k.k., która nastąpiła z dniem 1 lipca 2003 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 111, poz. 1061), wprowadziła obowiązek orzekania omawianego środka karnego również wobec tej drugiej kategorii sprawców.

Zmianom podlegały także ustawy regulujące wprowadzanie lub uczestnictwo w obrocie narkotykami – obecnie art. 56 ust. 3 ustawy przeciwdziałaniu narkomanii.

1) w początkowym okresie zarzucanych czynów obowiązywała ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75, poz. 468), istotna korekta przepisów karnych tego aktu prawnego dokonała się z dniem 1 września 1998 r. za sprawą art. 5 § 2 pkt 5 lit. a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 ze zm.). Obniżeniu uległy wówczas dolne granice zagrożenia karą pozbawienia wolności (m.in. w art. 43 ust. 3 z roku do miesiąca).

2) w dniu 4 października 2005 r. ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 24 kwietnia 1997 r. zastąpiła ustawa o tym samym tytule z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 179, poz. 1485) jednakże zagrożenie karą pozostało bez zmian.

3) kolejna zmiana miała miejsce z dniem 9 grudnia 2011 r. (Dz. U. z 2011r. Nr 117, poz. 678), zaostrzono wówczas zagrożenie za przestępstwo z art. 56 ust. 3 karą pozbawienia wolności od 2 lat do 12 lat i obowiązuje ona do dnia dzisiejszego.

Opisana wyżej sytuacja zrodziła problem wyboru przepisów, które winny być zastosowane w sprawie niniejszej. Zgodnie z art. 4§1 k.k. w przypadku, gdy w czasie orzekania obowiązuje inna ustawa niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Dotyczy to również sytuacji, w której w okresie pomiędzy chwilą popełnienia przestępstwa a chwilą orzekania obowiązywała, choćby przez krótki okres, taka ustawa względniejsza.

Sytuacja się komplikuje, gdyż do zarzucanych czynów mają zastosowanie przepisy karne dwóch różnych ustaw (Kodeksu karnego ze względu na treść jego art. 116 i ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), w obu przypadkach inne w dacie wyrokowania niż w dacie popełnienia poszczególnych czynów, co ma istotne znaczenie dla ukształtowania odpowiedzialności karnej oskarżonych. Przepisy określające zasady odpowiedzialności karnej (tzw. przepisy części ogólnej Kodeksu karnego) oraz przepisy regulujące typy przestępstw (przepisy ustawy przeciwdziałaniu narkomanii)

przy analizie względności ustawy dla sprawcy winny być badane łącznie, Uzasadniony jest więc pogląd, że pod pojęciem ustawa w rozumieniu art. 4§1 k.k. należy rozumieć nie konkretny akt prawny, ale cały obowiązujący w danym czasie porządek prawny.

Opowiadając się za powyższym poglądem prawnym należało przyjąć, że w sprawie niniejszej najwzględniejszy dla oskarżonych:

13. w zakresie czynów z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (poprzednio art. 43 ust 3 ustawy z 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii) był stan prawny obowiązujący odpowiednio od daty popełnienia poszczególnych czynów zarzucanych w punktach I, IV, VI, IX i X aktu oskarżenia do dnia 9 grudnia 2011 r. - przed zaostreniem kary pozbawienia wolności - a więc w brzmieniu obowiązującym stosownie do Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485, gdyż do tego czasu zagrożenie karą pozbawienia wolności mimo kolejnych nowelizacji było tożsame i wynosiło od 1 miesiąca do 10 lat;

14. z kolei w przypadku orzekania środka karnego w postaci przepadku korzyści majątkowej jako najkorzystniejszego dla oskarżonych w zakresie czynów:

- zarzucanych w punktach I i II aktu oskarżenia zastosowano ustawę w pierwotnej wersji przepisu art. 45 k.k. (Dz. U. 1997 Nr 88 poz. 553), jako że możliwe było orzeczenie przepadku korzyści majątkowych pochodzących z popełnienia przestępstwa jedynie w razie skazania sprawcy, o którym mowa w art. 65 k.k.,

- zarzucanych w punktach III, X, XI aktu oskarżenia zastosowano ustawę w obowiązującą od dnia 4 lutego 2001 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 93, poz. 1027), która obligowała Sąd do orzeczenia przepadku osiągniętej korzyści majątkowej w stosunku do sprawców określonych w art. 65 k.k.,

- zarzucanych w punktach IV, VI, VII, VIII, IX i XII aktu oskarżenia zastosowano ustawę w obowiązującą od dnia 1 lipca 2003 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 111, poz. 1061), która obecnie obowiązuje.

Wskazać również należy, iż oskarżeni niemal w każdym przypisanym im przestępstwie działali wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi lub nieustalonymi osobami, które związane były z przestępczym procederem i działalność każdego z nich stanowiło dopełnienie zachowania pozostałych i zmierzało do wspólnego wykonania znamion czynów zabronionych. Ogólnie można stwierdzić, że współsprawstwo czynu zabronionego jest oparte na porozumieniu a wspólne wykonanie czynu zabronionego, które charakteryzuje się po stronie każdego ze współsprawców – odgrywa istotną rolę w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego. To porozumienie się współsprawców, tym szczególnie zespala zachowania się poszczególnych osób, że pozwala na przypisanie każdej z nich akcji sprawczej, którą bezpośrednio podjęła inna osoba współdziałająca w popełnieniu przestępstwa. Obiektywnym elementem współsprawstwa jest nie tylko wspólna, w sensie przedmiotowym, realizacja znamion określonej czynności czasownikowej, lecz także taka sytuacja, że czyn jednego współsprawcy stanowi dopełnienie czynu drugiego współsprawcy albo popełnione przestępstwo jest wynikiem czynności, przedsięwziętych przez współsprawców, w ramach dokonanego przez nich podziału ról w akcji przestępczej. Każdy ze współsprawców odpowiada tak, jakby sam wykonał czyn zabroniony w całości, niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współsprawców. Owo porozumienie w niniejszej sprawie miało charakter wyraźny. Sprawcy wcześniej zaplanowali wspólną akcję przestępczą i zachowanie każdego z nich stanowiło dopełnienie drugiego.

Kolejną istotną kwestią wymagającą wstępnego zasygnalizowania jest błędne przyjęcie w zarzutach kwalifikacji prawnej z art. 55 ust. 1 i 3 albo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zawiera to w sobie logiczną sprzeczność i uchybia zasadzie *lex specialis derogat legi generali*. Wskazane przestępstwa z różnych ustępów tego samego przepisu są samodzielne, zawierają różne zagrożenie karą oraz pełny zestaw znamion przestępstwa, a jedynie przez wzgląd na zasady techniki legislacyjnej przestępstwa z ustępów 2 i 3 skonstruowane zostały jako przepisy o charakterze odsyłającym, tzn. aby nie powtarzać znamion szczegółowo już opisanych w ustępie pierwszym odsyła się w nich do znamion opisanych w poprzedzającym ustępie, jedynie dodając znamiona o charakterze

kwalifikującym. Dlatego zasadnym było odpowiednie wyeliminowanie ust. 1 wskazanych przepisów przy kwalifikacji prawnej przypisanych czynów.

W zakresie czynów przypisanych w punktach 3., 5., 7.(kumulatywnie z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), 12. i 20. sentencji wyroku Sąd zakwalifikował jej jako przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd miał na uwadze, iż myśl art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii odpowiedzialności karnej podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy dokonuje przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia, wewnątrzwspólnotowej dostawy lub przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową. Tymczasem kwalifikowanym typem przestępstwa z ust. 1, jest dokonanie przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia, wewnątrzwspólnotowej dostawy lub przewożenia przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa znacznej ilości środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo gdy czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej (art. 55 ust. 3). Oskarżeni każdorazowo działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Zważyć należy, iż ustawodawca różnicując zagrożenie sankcją karną między typem podstawowym, a typem kwalifikowanym przestępstwa z art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii założył, iż znaczna ilość narkotyków to ilość hurtowa, ilość która wystarcza do sporządzenia co najmniej kilkunastu tysięcy porcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 października 2006r., sygn. II AKa 205/06). W orzecznictwie podkreśla się, „iż kryterium ilościowe pojęcia znaczna ilość winno być zawsze ocenione przez pryzmat ilości porcji jakie mogą być przygotowane do bezpośredniego użycia” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 22 stycznia 2008r., sygn. II AKa 300/074). Sąd w pełni podziela także stanowisko Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, który wskazał, że „znaczna ilością środków odurzających lub substancji psychotropowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest ilość pozwalająca na sporządzenie co najmniej kilkaset jednorazowych porcji, mogących odurzyć co najmniej kilkaset osób” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 20 lutego 2008r., sygn. II AKa 10/08).

Odnosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd miał na uwadze, iż oskarżeni: A. S. (1) i M. B. brali udział w zamówieniu i zakupie od nieustalonych dostawców na terytorium Królestwa Niderlandów znacznych ilości środków odurzających, które następnie przemycono do Polski w okolicznościach wynikających z ustalonego stanu faktycznego. Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 4 ust. 33 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii „wewnątrzwspólnotowe nabycie” to przemieszczenie środków odurzających lub substancji psychotropowych z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Działanie oskarżonych odnosiło się niewątpliwie do znacznych ilości narkotyków wyrażających się łącznie w dziesiątkach kilogramów.

Sąd dokonał jednak zmiany opisu czynów przypisanych w sposób wynikający z dokonanych ustaleń faktach, w szczególności w zakresie ilości i wartości przemyconych narkotyków (czyny przypisane w punkcie 5. i 12. sentencji), a także czasookresu w przypadku czynu przypisanego w punkcie 20. sentencji, co było wynikiem dokonanej oceny materiału dowodowego zaprezentowanej wcześniej.

W zakresie czynów przypisanych oskarżonym w punktach 1., 7.(kumulatywnie z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), 10., 16., 19. i 22. sentencji wyroku Sąd zakwalifikował je jako przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy uwzględnieniu art. 4§1 k.k., a więc w brzemieniu obowiązującym przed dniem 9 grudnia 2011 r. Sąd miał na uwadze, iż oskarżeni uczestniczyli w obrocie substancjami psychotropowymi i środkami odurzającymi w okolicznościach wynikających z dokonanych ustaleń faktycznych. Przedmiotem ich czynów były takie ilości narkotyków, że oczywistym jest, iż nie sprzedawali ich bezpośrednio konsumentom, tylko osobom, które rozprowadzały je dalej. A właśnie osoba odbiorcy stanowi kryterium rozdzielające przestępstwo z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii od przestępstwa z art. 58 i 59 tejże ustawy. Uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę niebędącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest konsumentem. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 28 września 2006 r., sygn. II AKa 135/06, KZS z 2006 r., Nr 11, poz. 137).

Co istotne, zdaniem Sądu, przedmiotem obrotu była znaczna ilość narkotyku w rozumieniu art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy, każdorazowo obrót dotyczył ilości hurtowych wyrażających się zazwyczaj co najmniej w kilogramach i dotyczył także różnych rodzajów narkotyków. Oceniając znamię znacznej ilości Sąd miał na uwadze trzy kryteria: ilościowe, jakościowe, tj. rodzaj środka, oraz cel przeznaczenia środka (np. potrzeby konsumenta, cel handlowy). Sąd podzielił w tej kwestii stanowisko Sądu Apelacyjnego Katowicach wyrażone w jednym z jego judykatów i ocenił znamię znacznej ilości przez pryzmat przypisanych oskarżonym czynów. W wyroku z dnia 12 listopada 2005 r. (II AKa 282/05, KZS 2006, z. 4, poz. 98), Sąd Apelacyjny w Katowicach uznał, iż inną granicę znacznej ilości należy przyjąć w przypadku czynów polegających na udzieleniu środka odurzającego lub substancji psychotropowej, kiedy to taki środek czy substancja trafia bezpośrednio do osoby je używającej, a inną w przypadku wprowadzenia tych środków lub substancji do obrotu lub uczestniczenia w takim obrocie. Zdaniem Sądu, w przypadku przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawodawca, w praktyce podwyższył próg znaczości, gdyż z istoty rzeczy przedmiotem obrotu są ilości większe niż oceniane z pozycji detalicznej. Skoro przedmiotem obrotu z istoty rzeczy są większe ilości wyżej wymienionych środków, czy substancji, niż na potrzeby jednej osoby, to w przypadku tego typu przestępstw znamię znaczości powinno być podniesione i dotyczyć większych ilości tych substancji, czy środków. W podobnym tonie wypowiedział się również Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 18 kwietnia 2000 r. (II AKa 22/00, OSA 2001, z. 2, poz. 8) wskazując na konieczność brania pod uwagę przy ocenie znacznej ilości wielu kryteriów. Zgodnie z jego stanowiskiem, kryterium, decydującym o tym, czy ilość środków odurzających jest znaczna, nieznaczna czy zwykła, są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego (podział na tzw. twarde i miękkie) i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne).

Wprowadzanie do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, polega na udostępnieniu ich odpłatnie lub nieodpłatnie osobom trzecim. Z kolei uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę niebędącą konsumentem, w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest też konsumentem. Takich właśnie działań dopuścili się oskarżeni A. S. (1) i M. B.. Oskarżeni ci w różnych konfiguracjach, wielokrotnie, w przypadku różnych transakcji stawali się bądź nabywcami, bądź sprzedającymi, bądź przekazującymi, uzyskując z tego tytułu korzyść majątkową.

Przy czym wskazać należy, że przyjęcie odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych, a następnie przekazanie tej samej partii towaru innej osobie nie skutkuje odpowiedzialnością za dwa przestępstwa (pozorny zbieg przestępstw), sprawca odpowiada za uczestniczenie w obrocie.

W rozpoznawanej sprawie ilość narkotyków zarówno twardych (amfetamina, tabletki extasy), jak i miękkich (marihuana, haszysz) będąca każdorazowo przedmiotem transakcji, w których uczestniczyli oskarżeni A. S. (1) i M. B. wynosiła łącznie od kilka do nawet kilkudziesięciu kilogramów. A zatem mając na uwadze ilość narkotyków, które każdorazowo nabywali oskarżony A. S. (1) i oskarżony M. B., celem ich dalszej odsprzedaży, należało przyjąć, iż uczestnictwo w obrocie wymienionych oskarżonych spełnia znamiona znacznej ilości środków narkotycznych.

Sąd dokonał jednak zmiany opisu czynów przypisanych w sposób wynikający z dokonanych ustaleń faktycznych, w szczególności w zakresie ilości (czyn przypisany w punkcie 16. sentencji wyroku) i wartości (czyn przypisany w punktach 10., 16. i 22. sentencji wyroku) wprowadzonych do obrotu narkotyków, co było wynikiem dokonanej oceny materiału dowodowego zaprezentowanej wcześniej.

Nadto Sąd nie miał żadnych wątpliwości, iż oskarżony A. S. (1) dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 204§2 k.k. w formie przypisanej w punkcie 14. sentencji wyroku. Regulacja tegoż przepisu mówi o czerpaniu korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inną osobę (sutenerstwo). Sutenerstwu nie musi towarzyszyć kuplerstwo ani stręczycielstwo, zaś korzyści majątkowe osiągane przez sutenera są mu udzielane mniej lub bardziej dobrowolnie przez prostytutkę (np. w zamian za opiekę). Sutenerstwo charakterystyczne jest dla przestępczości zorganizowanej oraz łączy się z rzeczywistym wyzyskiem osób czerpiących dochody z prostytucji, zabieraniem części dochodów. Przestępstwo to ma charakter powszechny, materialny (jest dokonane z chwilą osiągnięcia korzyści majątkowej), jest umyślne. Prostytucja bywa definiowana, jako zaspokajanie potrzeb seksualnych przypadkowych partnerów w zamian

za pieniądze lub inne dobra materialne i bez zaangażowania uczuciowego, z ograniczonym prawem wyboru klienta - partnera seksualnego.

Podkreślić należy, że sformułowanie przepisu art. 204§2 k.k. uzależnia odpowiedzialność od samego faktu czerpania korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inną osobę, ale nie wymaga już udowodnienia - jak w art. 204§1 k.k. - działania w celu osiągnięcia takich korzyści.

Kobiety, które zajmowały się tym procederem w wynajętych na terenie K. mieszkaniach, przekazywały działającym wspólnie i w porozumieniu D. B. (1) i oskarżonemu A. S. (1) ściśle ustaloną część pieniędzy uzyskanych od klientów, które w pierwszej kolejności były przeznaczane na opłacenie kosztów związanych z funkcjonowaniem mieszkaniówek, w tym opłat za mieszkania, wynagrodzeń dla osób bezpośrednio nadzorujących proceder, zaś pozostała część początkowo była przeznaczona na zwrot wyłożonych na rozpoczęcie działalności pieniędzy przez grupę, zaś później stanowiła już korzyść jaką otrzymywali w równych częściach D. B. (1) i oskarżony A. S. (1). Pieniądze te stanowiły niewątpliwą korzyść majątkową stanowiąca znamię czynu.

Ponadto w kwalifikacji prawnej poszczególnych czynów przypisanych oskarżonemu A. S. (1) w punktach 1., 3., 5., 7., 10., 12. i 14. sentencji wyroku oraz oskarżonemu M. B. w punktach 20. i 22. sentencji wyroku, stanowiących przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 204§2 k.k. zastosowano art. 65§1 k.k. z uwagi na to, że oskarżeni A. S. (1) i M. B. uczynili sobie z popełnianych przestępstw stałe źródło dochodu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że ilości narkotyków, a zarazem korzyści majątkowe z tego tytułu uzyskiwane, ich ciągłość i wartość, prowadzą do uznania, iż uzyskiwali stały dochód z popełnionych przestępstw pozwalający na ich utrzymanie. Owa stałość wyrażała się w wielokrotnym pozyskiwaniu dochodów z przestępczej działalności, przez dłuższy okres czasu. Co ważne, dochód z popełnianych przestępstw nie musi stanowić wyłącznego czy też głównego źródła utrzymania sprawcy. W rachubę mogą wchodzić dalsze legalne i nielegalne źródła dochodów. Chodzi o jedno ze źródeł dochodów, z tym że mające charakter powtarzający się. Dla bytu przestępstwa nie jest konieczna również regularność odstępów czasowych w uzyskiwaniu dochodów. Uczynienie sobie z popełniania przestępstwa stałego źródła dochodu wskazuje automatycznie na cel sprawcy, którym jest osiąganie korzyści majątkowej. Wedle stanowiska judykatury w tym przedmiocie, pojęcie stałego dochodu obejmuje wszelkie takie dochody, które zgodnie z zamiarem sprawcy mają być przez niego osiągane przy każdej nadarzającej się sposobności lub przez dłuższy czas, a więc również uboczne i nieregularne dochody o takim charakterze. Podkreślić należy, iż cel osiągnięcia korzyści majątkowej towarzyszył oskarżonym przez cały okres, w którym prowadzili przestępczą działalność, i był to zasadniczy motyw jakim się kierowali w swojej przestępczej działalności. Warto wskazać, iż sam oskarżony A. S. (1) jako przyczynę wyrażenia zgody na współpracę z D. B. (1) w przestępczym procederze wskazał, że nie miał po opuszczeniu aresztu śledczego z czego się utrzymywać.

Sąd miał jednak na uwadze, że w wypadku oskarżonego M. B. w zakresie czynu przypisanego w punkcie 19. sentencji wyroku osiągnięte korzyści majątkowe nie miały charakteru, który pozwoliłby na uznanie ich za stałe źródło dochodu. Były związane z okazywaną wdzięcznością za pomoc we wprowadzaniu do obrotu narkotyków przez R. D. (1) i przejawiały się w partycypowaniu w kosztach zakupu paliwa. Natomiast stałe wynagrodzenie było związane z przemytem narkotyków przypisanych oskarżonemu w punkcie 20. sentencji wyroku. Z uwagi na brak trwałości i powtarzającego się charakteru korzyści majątkowej również w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1) w punkcie 16. sentencji wyroku brak było podstaw do przyjęcia art. 65§1 k.k., przy czym już w akcie oskarżenia nie wskazywano na podstawy do jego zastosowania.

W kwalifikacji prawnej czynów przywołano ponadto odpowiednio art. 12 k.k., albowiem oskarżeni działali w warunkach czynu ciągłego. Za przyjętą konstrukcją przemawia częstotliwość i wielokrotność zachowań dotyczących przemytu i obrotu narkotykami. Popełniając czyn zabroniony wykorzystywali zatem zaistniałą trwałą sposobność nabywania, przemytu i dalszej sprzedaży narkotyków odbiorcom. Zarówno oskarżony A. S. (1), jak i oskarżony M. B. założyli, że właśnie taką działalność będą prowadzić. Skoro tak, to ponad wszelką wątpliwość po stronie oskarżonych zachodziła umyślność działania i działali oni w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Co istotne, dla przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego nie jest konieczne, aby sprawca w chwili rozpoczęcia działalności wiedział z góry, że w

konkretnym dniu, w konkretnym miejscu wprowadzi do obrotu czy też przemyci konkretną ilość określonego rodzaju narkotyku, lecz konieczne jest, aby sprawca chciał popełnić czyn ciągły lub, przewidując możliwość popełnienia takiego czynu, na to się godził. (por.: Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 16 grudnia 2004r., sygn. akt II AKa 223/04). Mając na uwadze czasokresy poszczególnych zachowań Sąd uznał, iż oskarżeni odpowiednio działali w krótkich odstępach czasu.

Oceniając zgromadzony materiał dowodowy dotyczący czynu przypisanego w punkcie 9. sentencji wyroku Sąd nie miał wątpliwości, iż oskarżony A. S. (1) założył i kierował zorganizowaną międzynarodową grupą przestępczą zajmującą się czerpaniem korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inne osoby, a także wewnątrzspółnotowym nabyciem i wprowadzeniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających, tj. przestępstwa z art. art. 258§3 k.k. Z tego też względu Sąd dokonał zmiany opisu i kwalifikacji prawnej czynu mu zarzucanego jako udział w zorganizowanej grupie przestępczej.

Przepis art. 258 k.k. penalizuje udział, zakładanie lub kierowanie zorganizowanymi strukturami takimi jak m. in. zorganizowana grupa przestępcza, które mają na celu popełnianie przestępstw. Zorganizowaną grupę przestępczą tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych przestępstw lub też generalnie popełnianie przestępstw o luźnym związku, między innymi bez stałych ról, w każdym razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 marca 1999 r., II AKa 45/99, OSA 2000 r., z. 2, poz. 15). Bardzo istotną cechą zorganizowanej grupy jest to, że ma ona założony cel przestępczy w postaci wielokrotnego (nie mniej niż dwukrotnego) popełniania przestępstw (Konarska-Wrzošek V.: artykuł Prokuratura i Prawo 2000/3/40 – t. 1 Prawno karne środki walki z przestępczością zorganizowaną przewidziane w kodeksie karnym).

Mimo, że ustawa mówi o zorganizowanej grupie, nie oznacza to wcale, by wymagała ona specjalnej wewnętrznej struktury organizacyjnej. Cel, jakim jest popełnienie przestępstwa, może mieć charakter stały lub zależny od nadarżającej się okazji. Nie jest również wymagany stały skład grupy. Jej członkowie mogą popełniać przestępstwa w różnych układach personalnych, zaś sama grupa może się z czasem powiększać o kolejne osoby.

Podkreślenia wymaga fakt, iż przestępstwo z art. 258 k.k. jest przestępstwem formalnym i sama przynależność do grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, wyczerpuje jego znamiona (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 marca 1999 r., sygn. akt II Aka 45/99, publikowany w OSA 2000/2/15).

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż oskarżony A. S. (1) wraz D. B. (1) pełnili role przywódcze i organizacyjne, zajmując się wewnątrzspółnotowym nabyciem i wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających oraz czerpaniem korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji. Struktura organizacyjna była adekwatna do założonych celów, zaś zaakceptowanie i ściśle przestrzeganie zasad funkcjonujących w jej ramach stanowiły warunek przystąpienia i działania w grupie. Werbowali również kolejnych członków grupy, określając ich role i zakres przestępczej działalności. Z założenia ich przestępczy proceder miał mieć charakter długotrwały, zaś stopień organizacji na przestrzeni jej funkcjonowania ulegał stopniowemu powiększeniu i miał charakter konspiracyjny.

Wskazać należy, iż nie jest konieczne dla wypełnienia znamion czynu z art. 258 k.k. posiadanie wiedzy na temat składu osobowego grupy, ilości jej członków, zadań przydzielonych do wykonania innym osobom. W tym konkretnym przypadku jedną z zasad organizacji było, aby poszczególne osoby uczestniczące w przestępczym procederze nie znały się wzajemnie, gdyż chciano w ten sposób uniknąć w razie zatrzymań, uznania działalności jako zorganizowanej grupy i doprowadzenia do jej rozbicia i dalszych zatrzymań. Organizacja tej konkretnej grupy przestępczej polegała zatem na ograniczeniu do minimum wiedzy poszczególnych jej członków o innych jej uczestnikach, co też było wprost przyznane przez jej kierownictwo. Wskazuje na to także sposób przekazywania narkotyków i pieniędzy, także oddzieleniu momentu przekazywania narkotyków od przekazywania za nie zapłaty, co sprawić miało, że przekazujący i odbierający bądź w ogóle się nie widzieli, bądź aby bezpośrednia znajomość dotyczyła jak najmniejszego kręgu osób związanych z konkretnym zakresem czynności. Wiedza co do pochodzenia narkotyków, sposobów ich przemycu,

miejsca przechowywania i późniejszego wprowadzania do obrotu nie była w całości dostępna dla każdego członka grupy, a w zasadzie ich wiedza ograniczała się do zakresu działalności grupy w jakim uczestniczyli.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że proceder ten był w zamyśle zorganizowany w taki sposób, aby nie można było przypisać jego uczestnikom udziału w grupie przestępczej, co wskazuje wyłącznie na celowe działania ukierunkowane na utrudnienie ewentualnego procesowego wykazania istnienia tejże grupy, nie zaś jej faktycznego nieistnienia.

Zadania poszczególnych uczestników wynikały z samego biegu zdarzeń lub były określane przez D. B. (1), A. S. (1) i A. S. (2), czego przykładem jest choćby narzucony przez kierownictwo grupy sposób kontaktowania się jej uczestników przy użyciu telefonów komórkowych, które zostały - w miarę organizowania się grupy - zastąpione telefonami komórkowymi wręczanymi przez kierownictwo, przeznaczonymi wyłącznie do tego celu, zmienianymi co jakiś czas na nowe oraz specjalny szyfr służący do określania rodzaju i ilości narkotyków. Także sposób rekrutacji członków grupy opierał się na pozyskiwaniu osób sprawdzonych jako osoby zaufane, które kierownictwo grupy знаło na wolności lub z pobytów w jednostkach penitencjarnych i wymagało zaakceptowania, również przez oskarżonego A. S. (1).

Najistotniejsze role w funkcjonowaniu grupy odgrywali D. B. (1), oskarżony A. S. (1) i A. S. (2), których uzgodnienia i początkowa działalność pozwoliły na dojście do skutku całego przestępczego proceduru, poprzez pozyskiwanie środków finansowych, znalezienie odpowiednich pomieszczeń do przechowywania narkotyków, a także stworzenie struktur odpowiedzialnych za przemyt i wprowadzanie do obrotu narkotyków, czy też związanych z czerpaniem korzyści z uprawiania prostytucji. Sąd uznał zatem, że oskarżony A. S. (1) wobec tak m.in. przez siebie zorganizowanej struktury nie może skutecznie powoływać się na niewiedzę, że w ramach grupy funkcjonowały jeszcze inne osoby, z którymi nie miał kontaktu. Okoliczność, iż A. S. (1) nie znał wszystkich członków zorganizowanej grupy przestępczej jest bez znaczenia, gdyż oskarżony wiedział o ich istnieniu i miał ogólną świadomość charakteru i skali działalności, w której uczestniczył. Na marginesie zasygnalizować jedynie należy, że zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 25 kwietnia 2007 r. o sygn. akt II Aka 431/06 (KZS 2007/7-8/88) wypełnia znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania.

Struktura grupy założonej przez D. B. (1) i oskarżonego A. S. (1) nosiła cechy trwałości, zaś uczestnictwo w niej związane było z respektowaniem jasno sprecyzowanych kryteriów i zasad. Stopień jej zorganizowania adekwatny był do jej celów. Poziom organizacji grupy nie został określony w przepisie. Wystarcza zatem niski poziom zorganizowania, który zapewnia dokonywanie przestępstw i posiadanie stałego (w sensie relatywnym) źródła dochodu, przywódca zaś, nie musi być stałym przywódcą ani też tym, który daną grupę organizował. Nie są to warunki konieczne do ustalenia istnienia grupy przestępczej. Zorganizowana grupa to coś znacznie więcej niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. Jej grono nie nawiązuje kontaktu dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakłada popełnienie możliwie wielu przestępstw, nawet w różnych składach personalnych. Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki, na które wskazano w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2001 r., sygn. akt II AKa 28/01 (KZS 2001/4/26) na tle podobnej sprawy, mianowicie, że za stwierdzeniem działania oskarżonych w grupie zorganizowanej w celu popełniania przestępstw przemawia jej trwałość, planowanie przestępstw wraz z zapewnieniem źródeł zaopatrzenia w narkotyki, rozległa sieć osób, które je wprowadzały do obrotu, istnienie lokali przystosowanych do magazynowania, liczenia, dzielenia i porcjowania narkotyków, skoordynowany sposób działania i jednoosobowe kierownictwo.

Ustalając kiedy doszło do powstania grupy przestępczej Sąd kierował się wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 grudnia 2009 r. o sygn. akt I AKa 360/09 (KZS 2010/3/58), w którym wskazano, że grupa przestępcza nie powstaje w ściśle określonym, konkretnym terminie, ale jest to proces długofalowy. Niemniej jednak sąd, aby przypisać danej osobie udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, czy też przypisać popełnienie konkretnego przestępstwa we współdziałaniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstwa, musi dokładnie ustalić od jakiego momentu może być mowa o istnieniu takiej grupy. O ile zakładanie jest czynnością rozciągniętą w czasie, mającą jednak co do zasady swój początek i koniec, którym jest

założenie grupy lub związku przestępczego, o tyle kierowanie jest czynnością o charakterze względnie trwałym, co nie znaczy, iż kierujący nie może zostać zastąpiony w dowolnym momencie przez kogoś innego. W orzecznictwie podkreśla się, iż kierowanie grupą w rozumieniu art. 258 k.k. może mieć charakter kolektywny, a kierujący może odpowiadać za prawidłowe funkcjonowanie nawet tylko fragmentu tak złożonej struktury. Nie jest konieczne przy tym kierowanie całą grupą przestępczą. Istotne jest jednak to, by całość działań podejmowana była w interesie całej grupy, w ramach jej istnienia, a nie poza nią. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 16 lipca 2013 r., sygn. akt II AKa 58/13 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 października 2010 r., sygn. akt II AKa 123/10).

Początek funkcjonowania grupy, w której już kierowniczą rolę pełnił oskarżony A. S. (1) Sąd ustalił na sierpień 2005 r., a więc czas gdy D. B. (1) był powtórnie hospitalizowany i to wówczas oskarżony A. S. (1) po raz pierwszy przekazał mu narkotyki, wyrażając wcześniej zgodę na współpracę zaproponowaną mu po opuszczeniu aresztu śledczego pod koniec czerwca 2005 r. Stąd Sąd dokonał odpowiedniej modyfikacji w zakresie opisu czasookresu przestępstwa. Niewątpliwym jest, że przestępczy proceder prowadzony przez D. B. (1) w formie mniej zorganizowanej miał miejsce już wcześniej, zaś w tym czasie skryształizował się skład kierowniczy grupy w związku z przystąpieniem oskarżonego A. S. (1) i znacząco została poszerzona skala działalności. Istnienie grupy datuje się zatem w okresie od sierpnia 2005r. do dnia 26 czerwca 2007 r. Liderem grupy był D. B. (1) wspólnie z oskarżonym A. S. (1). To oni wyznaczyli cel działania grupy, skoordynowali czynności związane z formowaniem składu grupy i tworzeniem infrastruktury niezbędnej do popełnienia przestępstw na skalę międzynarodową, w postaci nabywania, przemytu i wprowadzania do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających, jak i w postaci czerpania korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inne osoby.

Dokonane ustalenia faktyczne sprawiły, że z racji roli oskarżonego A. S. (1) zasadnym stało się przypisanie mu czynu z art. 258§3 k.k. polegającego na tym, że w okresie od sierpnia 2005 r. do dnia 26 czerwca 2007 r. w G., C., R., Z., K. oraz innych miejscowościach, a także na terenie Republiki Federalnej Niemiec i Królestwa Niderlandów, działając wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1) założył i kierował zorganizowaną, międzynarodową grupą przestępczą, zajmującą się czerpaniem korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez inne osoby, a także wewnątrzspółnotowym nabyciem i wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających.

Mając na uwadze powyższe przy kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu A. S. (1) w punktach 10., 12. i 14. sentencji wyroku wprowadzono przepis art. 65§1 k.k., gdyż oskarżony nie tylko z popełnienia tych przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu (na co wskazano wcześniej) ale także działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którą wspólnie i w porozumieniu z D. B. (1) założył i którą kierował.

W zakresie czynu przypisanego w punkcie 7. sentencji, wbrew stanowisku wyrażonemu przez obrońcę oskarżonego (k. 3558-3559) Sąd uznał iż nie zachodzi w tym wypadku ujemna przesłanka procesowa powagi rzeczy osądzonej, mimo, że oskarżony A. S. (1) został skazany prawomocnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04 za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Z ustaleń faktycznych wynika, iż oskarżony A. S. (1) został zatrzymany wraz z R. K., gdy przepakowywał do swojego samochodu narkotyki przemycone z Holandii, jednakże wówczas został jedynie skazany za fragment czynu, który obecnie mu jest zarzucany w ramach czynu ciągłego, a dotyczący zarówno przemytu, jak i wprowadzenia do obrotu wcześniej przemyconych w tym składzie osobowym narkotyków z Holandii, a które to okoliczności wcześniej nie zostały ujawnione. Zatem ma miejsce sytuacja odwrotna aniżeli gdyby wcześniej miał być skazany za czyn ciągły i obecnie czyn zarzucanych miałby wchodzić w jego skład i być objęty z góry powziętym zamiarem, w ramach prawomocnie już osądzonego przestępstwa, będącego czynem ciągłym. Z tych względów należało jedynie pominąć w zakresie opisu czynu okoliczności związane z tym skazaniem i przypisać przestępcze zachowanie za okres poprzedzający to skazanie. Mając powyższe na uwadze brak jest możliwości zastosowania zasady *ne bis in idem* proce datur. Jedynie prawomocnie zakończone postępowanie karne, którego przedmiotem był czyn ciągły (a więc sytuacja odwrotna do niniejszej), skutkuje procesową niemożliwością prowadzenia innego postępowania co do zachowań popełnionych przez sprawcę w okresie wyznaczonym przez początek pierwszego i zakończenie ostatniego

zachowania składającego się na czyn ciągły. W takiej jedynie sytuacji procesowej można by mówić o postępowaniu karnym co do tego samego czynu tej samej osoby.

Aby oddać całość bezprawia zasadnym w tym wypadku (czyn przypisany w punkcie 7. sentencji wyroku) było kumulatywne zakwalifikowanie poszczególnych zachowań oskarżonego A. S. (1) zawierających zarówno wewnątrzspółnotowe nabycie, jak i późniejsze wprowadzenie do obrotu. Podkreślić bowiem należy, że w sytuacji, w której poszczególne zachowania oskarżonego stanowią odrębne czyny polegające na przemyśle narkotyków do L. i okolic przez kuriera, a później przepakowanie i dalszy ich transport przez oskarżonego A. S. (1) na (...) i dopiero wówczas wprowadzanie ich do obrotu, oskarżony wypełnia znamiona dwóch przestępstw stypizowanych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, przy czym zachowania te łączy z góry powzięty zamiar. Dlatego właściwe jest przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego jako przestępstwa z art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k.

Z kolei skazanie przez Sąd Rejonowy w Legnicy z dnia 11 sierpnia 2004 r. o sygn. akt II K 454/04 stało się podstawą do przypisania oskarżonemu A. S. (1) recydywy dotyczącej umyślnych przestępstw podobnych (rodzajowo i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej) przypisanych w punktach 10., 12., 14. i 16 sentencji wyroku.

XV.

Wymiar Kary

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż oskarżonym A. S. (1) i M. B. można przypisać winę. Są bowiem dorosłymi ludźmi, znającymi podstawowe normy jakie obowiązują w społeczeństwie. Mieli również możliwość postąpienia zgodnie z regułami porządku prawnego, jednakże z tej możliwości nie skorzystali i popełnili przestępstwa. Okoliczności popełnionego przez oskarżonych czynów, jak również treść opinii sądowo-psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego A. S. (1) prowadzą jednoznacznie do wniosku, iż nie mieli zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, przez co brak było jakichkolwiek okoliczności świadczących o braku poczytalności. Nie stwierdzono także innych okoliczności mogących skutkować wyłączeniem zdolności oskarżonych do zawinienia.

Sąd w zakresie wymiaru kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne przestępstwa kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. zważając, by wymierzona kara była adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego danemu oskarżonemu i uwzględniała stopień ich winy, ich sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonych oraz, co szczególnie ważne przy tego rodzaju przestępstwach, potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Oskarżeni byli wcześniej karani sądownie, zaś wobec oskarżonego A. S. (1) była wykonywana nawet kara pozbawienia wolności za przestępstwo z 13§1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Bezpośrednio po warunkowym przedterminowym zwolnieniu, oskarżony założył i kierował wspólnie z D. B. (1) zorganizowaną grupą przestępczą, w ramach której dopuszczał się kolejnych przestępstw. Okoliczności te niewątpliwie świadczą na niekorzyść oskarżonych, przy czym na ich korzyść przemawia obecna postawa procesowa, przyznanie się do winy w zasadniczym zakresie, a także złożenie obszernych, szczegółowych wyjaśnień, które po ich weryfikacji z pozostałym materiałem dowodowym, pozwoliły na dokonanie ustaleń faktycznych.

Wymierzając kary jednostkowe wobec oskarżonych A. S. (1) i M. B. Sąd miał na uwadze okoliczności wskazujące na konieczność nadzwyczajnego obostrzenia kar wynikające odpowiednio z faktu uczynienia sobie stałego źródła dochodu z większości przypisanych przestępstw, popełnienia przestępstw przez oskarżonego A. S. (1) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, oraz w warunkach recydywy. Sąd wymierzając kary jednostkowe stosował obostrzenia wynikające z art. 65§1 k.k., który ma dalej idące konsekwencje niż art. 64§1 k.k., i stanowi, że do takiego sprawcy, stosuje się przewidziane wobec sprawcy popełniającego przestępstwo w warunkach recydywy wielokrotnej przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, a więc przede wszystkim obowiązek wymierzenia przez Sąd kary pozbawienia wolności przewidzianej za przypisane

przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia i możliwości jej wymierzenia do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę w wypadku występków.

Każdorazowa motywacja oskarżonych dotycząca działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie zasługuje na uwzględnienie. Swoim zachowaniem oskarżeni naruszyli podstawowe dobra chronione prawem, zdrowie i życie społeczeństwa jako całości, ale przede wszystkim zabezpieczenie kraju przed nielegalnym wprowadzeniem na jego terytorium środków odurzających lub substancji psychotropowych. Substancje psychotropowe i środki odurzające niewątpliwie mają szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi. Ich zażywanie powoduje szybkie uzależnienie i idzie w parze z innymi rodzajami przestępczości, w szczególności praktykowanymi przez osoby ją używające czynami zabronionymi służącymi do pozyskiwania środków pieniężnych do zakupu narkotyków. Nierzadko zatem narkotyki stanowią tło na jakim dochodzi do kolejnych czynów zabronionych, czego nie należy tracić z pola widzenia przy wymiarze kary wobec osób odpowiedzialnych za przemyt i wprowadzanie do obrotu znacznych ilości narkotyków.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu A. S. (1):

- w punkcie 1. sentencji wyroku (czyn I z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych,

- w punkcie 3. sentencji wyroku (czyn II z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,

- w punkcie 5. sentencji wyroku (czyn III z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych,

- w punkcie 7. sentencji wyroku (czyn IV z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych,

- w punkcie 9. sentencji wyroku (czyn V z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 258§3 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- w punkcie 10. sentencji wyroku (czyn VI z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i art. 65§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych,

- w punkcie 12. sentencji wyroku (czyn VII z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i art. 65§1 k.k. karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych,

- w punkcie 14. sentencji wyroku (czyn VIII z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 204§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i art. 65§1 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- w punkcie 16. sentencji wyroku (czyn IX z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. karę 2 (dwóch)

lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych,

Ferując kary jednostkowe w powyższym wymiarze Sąd wziął pod uwagę, że poczynając od pierwszego przestępstwa narkotykowego, inicjującego następne czyny w poczuciu bezkarności z uwagi na nieujęcie, oskarżony A. S. (1) zasługuje na surowe potraktowanie i orzeczenie kar jednostkowych w takim wymiarze jakby sądzony był autonomicznie. Sąd miał na uwadze również długi czasookres, sposób i skutki przestępnego działania oskarżonego, jego każdorazową istotną rolę przy każdym przypisanym przestępstwie. Powyższe przesądza o znacznej społecznej szkodliwości każdego z przypisanych mu czynów, na co również wskazują ilości narkotyków będących przedmiotami wykonawczymi. Sąd miał w polu widzenia ponadto, iż oskarżony każdorazowo działał z winy umyślnej, w zamiarze bezpośrednim z góry powziętym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wymierzone kary jednostkowe w pełni uwzględniają zarówno wysoki stopień winy, jak i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, a także uwzględniają właściwości i warunki osobiste oskarżonego, którego obecna postawa niewątpliwie zasługuje na uwzględnienie. Orzeczone kary w żadnym wypadku nie stanowią wyrazu nadmiernej represyjności w stosunku do oskarżonego, bowiem w przeważającym zakresie wymierzane były w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, ale jednocześnie, w odczuciu społecznym nie będą poczytane jako przejaw pobłażliwości wobec sprawcy tak poważnych przestępstw.

Mając na uwadze dotychczasową linię życia oskarżonego A. S. (1) związaną z przestępczością narkotykową w wysokim stopniu zorganizowaną o charakterze międzynarodowym, nie można uznać jakoby popełnione przez niego przestępstwa miały charakter incydentalny i aby dotychczas odbyta kara pozbawienia wolności skłoniła go do przewartościowania swej postawy życiowej. Przeciwnie po warunkowym przedterminowym zwolnieniu w czerwcu 2005 r. oskarżony rozpoczął przestępczą działalność na skalę o wiele większą niż dotychczas. Sąd wyraża zatem przekonanie, że wymierzona oskarżonemu bezwzględna kara pozbawienia wolności jest jedyną, która w jego przypadku jest w stanie spełnić wszystkie cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej – zapobiegawczej i poprawczej w stosunku do oskarżonego, jak i w ramach prewencji generalnej – stanowiąc przestrożę dla innych potencjalnych sprawców przestępstw i środowiska przestępczego, w którym dotychczas funkcjonował, dając jednoznaczny sygnał, że każdy poniesie surowe konsekwencje naruszania obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu orzeczone kary jednostkowe dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości, w szczególności zorganizowanej, oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego.

Sąd obok kar pozbawienia wolności obligatoryjnie orzekł grzywnę, uznając, iż brak jest warunków z art. 58§2 k.k. Zasadnym było zatem kumulatywne orzeczenie kary pozbawienia wolności z grzywną odpowiednio surową, uwzględniającą również okoliczności stanowiące podstawę do wymierzenia kary pozbawienia wolności. W sytuacji gdy popełniane przestępstwa były w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kara grzywny winna zapobiec przekonaniu oskarżonego o bezkarności w zakresie sfery majątkowej, a także współkształtować taką represję, która odniesie skutek wychowawczy, wskazując na nieopłacalność przestępczego procederu, który w zamiarze miał przynosić duże korzyści majątkowe. Zarówno w czasie czynu, jak i w dacie orzekania górny wymiar kary grzywny do dnia 8 czerwca 2010 r., kiedy weszła w życie nowela Kodeksu karnego, wynosił 360 stawek dziennych, co Sąd miał na uwadze przy określaniu wymiaru kary jednostkowej grzywny. Ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 50 złotych Sąd wziął pod uwagę możliwości oskarżonego, który wprawdzie obecnie utrzymuje się z prac dorywczych, jednakże posiada wyższe wykształcenie, co sprawia, że jego możliwości zarobkowe są na wyższym poziomie, aniżeli najniższe określone przez ustawę. Nadto oskarżony jest kawalerem i na utrzymaniu ma jedno małoletnie dziecko, które zamieszkuje razem z matką.

Na mocy art. 85 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego A. S. (1) karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 400 (czterysta) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych. Ustalając wymiar kary łącznej Sąd uznał, że w przypadku oskarżonego A. S. (1) zachodzą podstawy do zastosowania częściowej absorpcji - asperacji. Pomiędzy przypisanymi przestępstwami zachodzi ścisła więź przedmiotowa i czasowa. Wprawdzie nie jest ona na tyle bliska aby uzasadniać, że część z nich stanowiła ciąg przestępstw, niemniej jednak powinna ona znaleźć odzwierciedlenie przy wymiarze kary łącznej. Przestępstwa przypisane były skierowane w zasadniczej części przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawem tj. zdrowiu

publicznemu i obyczajności. Najwyższa z kar jednostkowych wyniosła 6 lat pozbawienia wolności, a mając na uwadze ilość przestępstw, ich charakter oraz dotychczasową karalność, zasadnym było, zdaniem Sądu, orzeczenie kary łącznej nie na zasadzie pełnej absorpcji, a na zasadzie apseracji i to w wymiarze bliższym dolnej granicy kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny. Wymierzając karę łączną grzywny Sąd miał na uwadze powyżej wskazane okoliczności, a także zważył, aby stawka dzienna odpowiadała możliwością oskarżonego, jego sytuacji rodzinnej i majątkowej, ale również aby nie była zbyt wygórowana ani za niska. W tej sytuacji wymiar stawki dziennej wynoszący 50 złotych jest zdaniem Sądu adekwatny.

W tym miejscu wskazać należy, iż mimo złożenia przez obrońcę oskarżonego A. S. (1) wniosku o wymierzenie kary z nadzwyczajnym złagodzeniem odnośnie zarzutów I, III, VI, VII i IX z aktu oskarżenia – Sąd nie stwierdził, aby istniały w tym przypadku jakiegokolwiek przesłanki do obligatoryjnego zastosowania dobrodziejstwa z art. 60§3 k.k., czy też by prokurator złożył wniosek w trynie art. 60§4 k.k. W sprawie o sygn. Ap V Ds 43/13 z zawiadomienia oskarżonego A. S. (1), które miało stanowić podstawę do skorzystania z art. 60§4 k.k. umorzono bowiem postępowanie (k. 3982-3985, akta o sygn. V Ds. 43/13).

Zważyć w tym miejscu należy, iż instytucja określona w art. 60§3 k.k. znajduje zastosowanie tylko w odniesieniu do sprawcy, który współdziałał z innymi osobami przy popełnieniu przestępstwa. Jednakże do dwóch najistotniejszych przesłanek zastosowania tej instytucji należą: ujawnienie przez sprawcę współdziałającego z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa (co najmniej dwóch) oraz ujawnienie przez tego sprawcę istotnych okoliczności popełnienia przestępstwa.

Wymóg ujawnienia informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotnych okoliczności ich popełnienia dotyczy informacji nieznanymi organowi powołanemu do ścigania przestępstw lub takich które - według wiedzy sprawcy - są temu organowi nieznanne. Takowe informacje z kolei dotyczące funkcjonowania i przestępstw popełnianych w warunkach grupy przestępczej zostały już ujawnione wcześniej, w szczególności wynikające z zeznań D. B. (1) i innych przyznających się do winy członków grupy przestępczej. Z kolei co do pozostałych przestępstw zarzucanych oskarżonemu A. S. (1), to ich okoliczności zostały ujawnione przez R. D. (1), W. K. i T. P. (2), co więcej toczyły się i już nawet zakończyły się prawomocnie w tych sprawach postępowania karne. Przy czym materiały co do oskarżonego A. S. (1) zostały każdorazowo wyłączone do odrębnego rozpoznania z uwagi na jego ukrywanie się przed organami ścigania. Wprawdzie Sąd dokonując ustaleń faktycznych, dotyczących czynów z okresów nie obejmujących współdziałania z D. B. (1), opierał się w znacznej mierze, w szczególności w zakresie kręgu osób uczestniczących w procederze handlu narkotykami, ilości i rodzaju narkotyków, na wyjaśnieniach oskarżonego A. S. (1), jednakże było to spowodowane koniecznością tłumaczenia wątpliwości w tym zakresie na korzyść oskarżonego, co znajduje pełne uzasadnienie jeżeli zwróci się uwagę, że niektóre z tych czynów miały być dokonane przeszło 10 lat wcześniej, zaś osobowy materiał dowodowy był zabezpieczony w okresie dużo późniejszym, przez co z pewnością był zniekształcony na skutek upływu czasu. Niemniej jednak oskarżony A. S. (1) w istotnym zakresie dotyczących tych czynów potwierdził relacje świadków.

Nie można zatem uznać, iż oskarżony A. S. (1) ujawnił wiadomości nieznanne organom ścigania, skoro wiedział, że prowadzone jest wobec niego postępowanie karne, w związku z którym uzyskał list żelazny. Przekazując informacje już znane organom ścigania, a zatem przyznając się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i opisując okoliczności ich popełnienia, umniejszając w niektórych przypadkach swoją rolę, jedynie świadomie potwierdzał te okoliczności, o których organy ścigania posiadały już wiedzę, co do których przedstawiły mu zarzuty, co z kolei stało się przyczyną wszczęcia poszukiwań oskarżonego listem gończym i europejskim nakazem aresztowania. Nadto należy zwrócić uwagę na niekonsekwencję postawy procesowej oskarżonego A. S. (1), który początkowo przed Sądem odmówił ustosunkowania się do treści odczytanych wyjaśnień, odmówił złożenia oświadczenia czy przyznaje się do zarzutów, zaś po przeprowadzeniu całego postępowania dowodowego zmienił częściowo swoje wyjaśnienia nie przyznając się do popełnienia czynów przypisanych w punktach 3., 9., 14. sentencji wyroku. Odwołanie złożonych wyjaśnień jako zaprzeczenie podanych informacji przekreśla także możliwość skorzystania z dobrodziejstwa art. 60§3 k.k.

Z kolei mając na uwadze wskazane wcześniej dyrektywy wymiaru kary Sąd wymierzył oskarżonemu M. B.:

- w punkcie 19. sentencji wyroku (czyn X z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych;

- w punkcie 20. sentencji wyroku (czyn XI z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych,

- w punkcie 22. sentencji wyroku (czyn XII z aktu oskarżenia) za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych.

Ferując kary jednostkowe w powyższym wymiarze Sąd wziął pod uwagę, że stopień społecznej szkodliwości przypisanych występów udziału w obrocie narkotykami oraz zbrodni przemytu narkotyków jest znaczny, jednak nie na tyle wysoki, by zasadnym było wymierzenie kary w górnych granicach ustawowego zagrożenia – w przypadku udziału w obrocie wówczas, według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 9 grudnia 2011r., była to kara 10 lat pozbawienia wolności, ani na tyle niski aby wymierzyć karę w najniższej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Mając jednak na uwadze postawę oskarżonego M. B. fakt, iż przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów oraz złożył szczerze wyjaśnienia, na treści których w zasadniczej części Sąd oparł się dokonując ustaleń faktycznych, zasadnym było orzeczenie kar jednostkowych zbliżonych do dolnego ustawowego zagrożenia. Warto wskazać również, iż oskarżony chciał dobrowolnie poddać się karze, jednakże z uwagi na zarzut zbrodni nie było to możliwe. Przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd miał również na uwadze, iż każde z przypisanych oskarżonemu przestępstw dotyczy znacznych ilości narkotyków, co zresztą warunkowało przyjęcie typu kwalifikowanego przestępstw. Jednakże to znamię podlega pewnej gradacji. Trzeba bowiem odróżnić działanie sprawcy, odnoszące się do ilości np. 500 gramów, która plasuje się w okolicach dolnego progu znaczości od innych, pojawiających się w praktyce orzecniczej przypadków tzw. przemytu, związanych z obrotem narkotykami w ilościach hurtowych, liczonych nierzadko w setkach kilogramów, czy nawet tonach, jak w przypadku oskarżonego A. S. (1).

Sąd obok kary pozbawienia wolności obligatoryjnie orzekł grzywnę, uznając, iż brak jest warunków z art. 58§2 k.k. Zasadnym było zatem kumulatywne orzeczenie kary pozbawienia wolności z grzywną odpowiednio surową, uwzględniającą również okoliczności stanowiące przesłanki do wymierzenia kary pozbawienia wolności. Winno to zapobiec przekonaniu oskarżonego o bezkarności w sferze majątkowej, a także współkształtować taką represję, która odniesie skutek wychowawczy, wskazując na nieopłacalność przestępczego procederu, który w zamyśle miał przynosić korzyści majątkowe. W czasie popełnienia przypisanych czynów, do czasu wejścia w życie w dniu 8 czerwca 2010 r. nowelizacji Kodeksu karnego górny wymiar kary grzywny wynosił 360 stawek dziennych, co Sąd miał na uwadze przy określaniu wymiaru kary jednostkowej grzywny. Ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 50 złotych Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonego jakie uzyskiwał pracując za granicą oraz jego warunki osobiste, rodzinne i majątkowe, a także możliwości zarobkowe.

Na mocy art. 85 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego M. B. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych. Przy ustalaniu wymiaru kary łącznej Sąd uznał, iż w przypadku oskarżonego M. B. zachodzą podstawy do zastosowania zasady asperacji. Przestępstwa przypisane oskarżonemu były skierowane przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawem tj. zdrowiu publicznemu. Najwyższa z kar jednostkowych wynosi 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a biorąc pod uwagę charakter przestępstw oraz dotychczasową karalność, zasadnym zdaniem Sądu było orzeczenie kary nie na zasadzie pełnej absorpcji, a częściowej, tj. bliżej dolnego wymiaru, dlatego Sąd wymierzył oskarżonemu M. B. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności. Wskazać

również należy, że pomiędzy pierwszymi dwoma przypisanymi przestępstwami zachodził ścisły związek czasowy, były popełniane w zasadzie równolegle.

Sąd przy orzekaniu zarówno kar jednostkowych, jak i kar łącznych w stosunku do oskarżonego A. S. (1) i M. B. zważał, aby wyrok cechowała wewnętrzna spójność, uwzględniająca ich cechy osobowościowe, sposób ich zachowania oraz zaangażowanie w przestępczy proceder. Orzeczone kary spełnią swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej.

Mając na uwadze, że niemal z każdego popełnionego przestępstwa oskarżeni odnieśli korzyść majątkową, zasadnym było orzeczenie środka karnego w postaci przepadku jej równowartości, przy czym należało mieć na uwadze, że przepis w tym zakresie ulegał zmianom.

Począwszy od dnia 4 lutego 2001 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 93, poz. 1027) treść art. 45 k.k. obligowała Sąd do orzeczenia przepadku osiągniętej korzyści majątkowej w stosunku do sprawców określonych w art. 65 k.k. Przed tym dniem w takich wypadkach przepis przewidywał jedynie taką możliwość. W ocenie Sądu, mając na uwadze skalę przestępczego procederu zasadnym było orzeczenie tego środka karnego nawet za czyny popełnione w czasie, gdy środek karny nie miał obligatoryjnego charakteru. Zasadnym było bowiem, aby pozbawić oskarżonych korzyści majątkowej osiąganey z popełnionych przestępstw, tym bardziej, iż to właśnie możliwości osiągnięcia łatwego i dużego zysku, stanowiącego w przeważającej części stały dochód, stanowiły motywy, którymi oskarżeni kierowali się popełniając przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomani związane z przemytem i udziałem w obrocie narkotykami, oraz sutenerstwem.

Przez korzyść majątkową należy rozumieć każde przysporzenie majątku albo uniknięcie strat lub obciążeń majątku (zob. uchwałę pełnego składu Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 1980 r., VII KZP 41/78, OSNKW 1980, nr 3, poz. 24). Jest to więc pojęcie, które należy interpretować szeroko. Obejmuje ono z pewnością środki finansowe jakie uzyskali oskarżeni z popełnienia tych przestępstw wliczając w to wartość narkotyków, w posiadanie których wchodzili i które wprowadzali do obrotu.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem wyrażonym w publikowanej judykaturze Sądu Apelacyjnego w Katowicach przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w rozumieniu art. 45§1 k.k., nie należy utożsamiać jedynie z osiągniętym zyskiem, stanowiącym kwoty uzyskane ze sprzedaży narkotyków pomniejszone o swoiście pojmowane koszty uzyskania takiego przychodu. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2009 r. II AKa 294/08). Owa korzyść to zatem pełny przychód sprawcy i jeżeli dealer narkotyków sprzedaje je zanim zostaną u niego zatrzymane, to należy orzec przepadek uzyskanej ceny, bez pomniejszania jej o wydatki, chociażby legalnego pochodzenia. Z kolei w przypadku innych osób uczestniczących w obrocie, które jedynie otrzymują wynagrodzenie za czynności z tym związane, które nie finansują zakupu narkotyków i przez to nie uczestniczą w podziale zysków, taką korzyścią majątkową będzie jedynie to wynagrodzenie.

Wyliczenia poszczególnych korzyści majątkowych w niniejszej sprawie opierało się o to czy oskarżeni uczestniczyli w finansowaniu zakupu narkotyków, jeżeli tak, to korzyść w takim wypadku stanowiła cena jaką następnie uzyskiwali za ich sprzedaż, zaś w wypadku braku możliwości szczegółowych ustaleń w tym zakresie, korzyść odpowiadała wartości narkotyków. Z kolei w sytuacji gdy uzyskiwali jedynie prowizje ze sprzedaży narkotyków, czy też wynagrodzenie za przemyt to wówczas te kwoty stanowiły korzyść majątkową podlegającą przepadkowi. Szczegółowe wyliczenie równowartości poszczególnych korzyści majątkowych zawarto w ustaleniach faktycznych.

Orzekając o kosztach postępowania Sąd uznał, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla oskarżonych zbyt uciążliwe z uwagi na wymiar bezwzględnej kary pozbawienia wolności, kary grzywny i wysokość orzeczonych środków karnych, dlatego na zasadzie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

W tym miejscu należy wskazać, iż wprawdzie mimo zwolnienia oskarżonych od uiszczenia kosztów sądowych, została wobec nich orzeczona obligatoryjna kara grzywny, jednakże oskarżeni jako osoby zdolne do pracy, będą w stanie ją

wykonać i spłacić choćby w ratach. Zaś w wypadku uchylania się od dobrowolnego jej wykonania istnieje możliwość orzeczenia kary zastępczej.